

ஞானம்

கடலை தினக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/-

222

அமர்ச் செம்மியன் சௌல்வன்
ஞாபகார்த்துச் சிறுக்கநூப் போடி முதல்கள்

இளுமைமிக்க
பெண்கள் வரிசையில்
ராணி சீதாரனி

ஒளி:19
கடர்:06

222

நூனம் முலம் விவசாய இழுமும் பறவது ரூணம்!

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கூடியால் கலைப்பயங்கரும்
கவிடப்பொருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் விழந்திருக்கும் குருட்ரெல்லாம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. நூனசேகரன்

இணை ஆசிரியர் : நூனம் நூனசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : நூனம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
இணையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILK LX (மனியோட்டாலும் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபார் கந்தோரில் மாற்றக்கூழ்யதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/- நூறு வருடம் : ரூ 5,000/- நூயுள் சந்தா : ரூ 20,000/- ஓரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

① நூனம் சஞ்சிதையில் விருச்சாரும் படைப்பு
களின் நகுத்துக்கணக்கு அவற்றை ஏழ்திய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.

② புதைப்பயிற்சி எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூத்துக்கூடுமொன்று, முகவரி, ஆசிய
வற்றை உவராக கையைத்தலுக்கும்.

③ விருச்சார்த்திருத் தெர்வாரும் படைப்புகளைச்
சொல்வதற்குத் தீவிரியாக்குத் திரும்புதல்.

④ படைப்புகள் கணிகீபில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இட்டினாள்டே.....

கவிதைகள்

இ.ஜீ.வகாருண்யன்	09
ஏ.ஜே.தோமஸ் / சோ.ப	17
வாக்கரை வாணன்	20
திருமதி கலாந்தி ஜீவகுமாரன்	26
புலோலியூர் வேல்நந்தன்	27
ஸழ நிலவன்	35
எல். வளீம் அக்ரம்	35
அஸாத் எம். ஹனீபா	40
வேரற்கேணியன்	41

சிறுகதைகள்

ஆசி கந்தராஜா	06
நையீமா சித்தீக	14
பி.கிருஷ்ணானந்தன்(குட்டிக்கதைகள்)	22

கட்டுரைகள்

திருமதி சந்திரிக்கா சந்திரசேகரம்	03
நாட்டியகலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்	18
புலேந்திரன் நேசன்	24
கலாந்தி ச. ஜெயப்பிரகாஷ்	28
வாணமதி	33

திறனாய்வு

மு.பொ.	10
--------	----

கௌவி நூனம்

	36
--	----

பத்தி

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	38
--------------------------	----

சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாடூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	42
----------------------------	----

வாசகர் பேசுகிறார்

46

இந்தியர் பக்கம்

இலங்கை அரசியல் பிரச்சினையில்
சர்வதேசத்தின் தலையீடு அவசியம்

இலங்கை ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனா, நாட்டின் புதிய பிரதமராக மகிளந்த ராஜபக்ஷவை நியமித்துள்ளார். இந்த நியமனம் சட்டபூர்வமானதல்ல என்று ஒருசாராரும் சட்டபூர்வமானது என்று மறுசாராரும் கூறிவரும் நிலையில் பெரும் அரசியல் நெருக்கடி தோன்றியுள்ளது.

இந்த நிலையில் பாராளுமன்றத்தில் தமது பெரும்பான்மையை நிருபிப்பதற்கு ஜனாதிபதி தலைமையிலான ஜக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியும் ரணில் தலைமையிலான ஜக்கியதேசியக் கட்சியும் பெரும் பிரயத்தனங்களில் ஈடுபட்டுவருகின்றன. இதிலைடையே சில கட்சித் தாவல்களும் நடந்தேரியுள்ளன.

இத்தகையதொரு நிலைமையில் பாராளுமன்றத்தின் 16 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு ஒருசாராரும் கடுமூழியற்றி எடுத்து வருகின்றனர். இந்த இழப்ரதிநிலைக்குத் தீர்வுகானும் சக்தியாக தமிழர்கூட்டமைப்பு மாறியுள்ளது.

புதிய பிரதமராக நியமிக்கப்பட்ட மஹிந்த ராஜபக்ஷ கூட்டமைப்பின் ஆதரவைக் கோரியிருந்தார். அவரது அமைப்பினை ஏற்று கூட்டமைப்பின் தலைவர் சம்பந்தன் கொழும்பு விஜயராம மாவத்தையிலுள்ள பிரதமர் மகிளந்த ராஜபக்ஷதாவின் இல்லத்தில் அவர்க்க சந்தித்து விரிவாகப் பேச்கவார்த்தை நடத்தியுள்ளார்.

இந்தக் சுந்தரப்பத்தின்போது தமிழர்கூட்டனியின் தலைவர் திரு. சம்பந்தன் சில நிபந்தனைகளை விநித்துள்ளார். அரசியல் கைதிகள் விடுதலை, காணிவிடுவிப்பு, புதிய அரசியல்யாப்பு விவகாரம், அரசியல்தீர்வு உட்பட துமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண்பது தொடர்பான உறுதிமொழியை எழுத்துமூலமாக வழங்கினால் ஆதரவு தருவது தொடர்பில் பரிசீலிக்கமுடியும் எனக்கூறியுள்ளார். அதற்கு பிரதமர் மகிளந்த ராஜபக்ஷ மக்களின் ஆகணபெற்று தாம் அரசாங்கம் அமைக்காத நிலையில் தும்மால் எழுத்து மூலமான உறுதிமொழியைத் தருவது சாத்தியமில்லை எனத்தெரிவித்துள்ளார். இந்நிலையில் பேச்கவார்த்தை முடிவடைந்துள்ளது.

கடந்தகாலங்களில் மாறிமாறி வந்த அரசாங்கங்களினால் தமிழ்மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டு வந்துள்ளனர். அந்தக் கடந்த காலவரலாற்று அனுபவங்கள் காரணமாகவே எதிர்க்கக்கீட்சித் தலைவர் எழுத்துமூலமான உறுதிமொழியைக் கேட்டுள்ளார்.

எழுத்து மூலமான உறுதிமொழிகளை தமிழ் தரப்புக்கு வழங்குவதும் பின்னர் அதனைக் கிடித்துறிவதும் பேரின அரசியல்வாதிகளுக்கு ஒன்றும் புதிதான விடயமல்ல.

ஆனால் எழுத்து மூலமான உடன்படிக்கையொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டால் அதனை எதிர்யியினர் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி எதிர்ப்பிரசாரத்தில் ஈடுபடுவர் என்பதை மகிளந்த ராஜபக்ஷ அறியாதவர்கள். அது தனக்கு பாதகமான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடும் என்பதை ராஜபக்ஷ நன்றாகவே தெரிந்து வைத்துள்ளார்.

பேரினவாதக் கட்சிகளிடையே தோன்றியுள்ள போட்டி மனப்பான்மை, தமிழ் தரப்பின் ஆதரவு இல்லாமல் அரசாங்கம் அமைக்கமுடியாது என்ற நிலைமையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

கூட்டமைப்பின் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தமிழர்க்கூட்டச் கட்சியின் தலைவருமான மாவை சேனாத்திராஜா தற்போதைய நிலையில் சர்வதேசத்தானும் இந்தியாவுடனும் ஜ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையுடனும் கலந்துரையாடி தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பு தீர்மானம் எடுக்கும் என்று அறிவித்துள்ளார்.

இலங்கைக்கான ஜ.நா. பிரதிநிதி றெனா சிங்கர் அம்மையார் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேனா மற்றும் தீர்க்கட்சித் தலைவர் இரா. சம்பந்தன் ஆகியேருக்க சந்தித்து நாட்டில் தற்போது நிலைமீ அரசியல் நிலைமீ தொடர்பில் பேசியுள்ளார். வெளிநாட்டு இராஜத்திரிகள் ஜனாதிபதியுடனான சந்திப்புக்கு முன்னர் சபாநாயகருடன் அவசர சந்திப்பு ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளனர். அரசியல் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பது குறித்து ஜனாதிபதியிடம் அமெரிக்கா கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறது.

தற்போதைய அரசியல் குழப்பங்கள் எத்தகைய முடிவை எடுத்தாலும் அது தமிழ் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்விகைத் தரும் முடிவாக இருக்கப்போவதில்லை. இனவாதத்தை முதலீடாகக் கொண்டு அரசியல் நடத்தும் எனது நாட்டின் அரசியல் கூற்றிலையில் உள்நாட்டு அரசியல் காய்நகர்த்தல்கள் தமிழ் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்விகை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை. தமிழரும் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்விகைப் பெறுவதற்கு சர்வதேசத் தலையீடு இன்றியமையாதது என்பதே கடந்தகால அரசியல் வரலாறு கற்றுத்தரும் பாடமாகும். அதற்கான ஒரு சந்திப்பத்தை நோக்கி இலங்கை அரசியல் நிலைவரங்கள் நகர்வதாகவே இதனை நாம் பார்க்கமுடியும்.

ஆனைமைக்க பண்கள் வர்சையல்

ராணி சீநானி

ஞக்கும் ராணி சீதரனுக்குமான உறவு க.பொ.த உயர்தரப் பரிட்சை விடைத்தாள் திருத்தும் பணியுடன் ஆரம்பமாகியது. இது நடந்து கிட்டத்தட்ட பதினெண்து வருடங்கள் கடந்திருக்கும். ராணியின் ஆற்றலும் ஆனைமையும் என்னைக் கவர்ந்திருந்தது. அன்று பார்த்த அதே சிரிப்புடன் இன்றும் வலம் வரும் இவருக்குத் தற்துணிவும், சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து எடுத்த பணியை நிறைவேற்றிறும் விடாமுயற்சியும் இருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

மாணவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழ் பாடத்திற்குரிய கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குரிய வழிகாட்டல்களைத் திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைத்துத்தரும் பணியுடன் தொடர்புள்ளவர். இவரின் மறுபக்கம் சிறந்தபெண் படைப்பாளியாக இலக்கிய உலகத்தால் இனங்காணப்பட்ட பெருமைக்குரியவர். யாழ்ப்பாணம் பண்ணாகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட ராணிசீதரன், சிவபாதம் கமலாம்பிகை தம்பதியின் முத்த மகளாவார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் பண்ணாகம் மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியைச் 'சுழிபுரம் விக்ரோரியாக் கல்லூரி'யிலும் கற்றவர். பண்டிதர் ஆறுமுகத்திடம் ஆரம்பத்திலிருந்து தமிழைக் கற்றுதோடு, சிறந்த ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள் போன்றோர்களிடம் தமிழைக் கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுத் தனது தமிழ்ப் புலமையினை மேம்படுத்திக்கொண்டவர்.

பண்ணாகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டாலும் திருகோணமலையில்தான் இவரின் வாழ்வும் பணியும் தொடங்கியது. இவர் 1985ஆம் ஆண்டு திருகோணமலை சீங்குடா தமிழ் வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றதில் இருந்து கல்விப் பணிக்கான களத்தில் இறங்கினார். 1991இல் இடமாற்றம் பெற்றுத் திருகோணமலை புனிதமரியாள் கல்லூரியில் தனது சேவையைத் தொடர்ந்தார். அங்கு பலஅழியிரக் கணக்கான மாணவர்களிற்குத் தமிழ்ப் பாடத்தைக் கற்பித்து, அதில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறுவதற்குக் காரணமாயிருந்தார். 1997ஆம் ஆண்டு சர்வதேச ரீதியாக நடைபெற்ற ஆசிரியர் தினப் போட்டியில் இவரது 'பொழுதே நீயும் நில்லாயோ?' என்ற கவிதை பரிசுக்குரியதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது.

இவரின் இலக்கிய ஈடுபாடானது, பாடசாலையுடனான அவரது ஆசிரியர்பணியில், இணைப் பாடவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் மாணவர்களை ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுவதற்கு வழிகாட்டியது. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விவாதம், நாடகம், தாளலயம், பேச்சு என்பனவற்றை மாணவர்கள் எழுதுவதற்கு வழிப்படுத்தியும் அவர்களைப் பயிற்சிகளில் ஈடுபடுத்தியும் பரிசுகளைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார்.

அதனால் பலமாணவர்களின் மனங்களில் நீங்காத இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார். இவரின் திறமைகள் வெளிப்படுவதற்குக் களமாக அமைந்த இடம் புனித மரியாள் கல்லூரியாகும்.

தமிழை இரசனையோடு கற்பிக்கும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வகுப்பறைக் கற்பித்தலில் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்து மாணவர்கள் விருப்பத்தோடு தமிழைக் கற்பதற்குக் காரணமாக இருந்தார். அதுமட்டுமன்றி ஆசிரிய ஆலோசகராகப்

திருமதி ஸ்ரீதீர்த்தா ஸ்ரீதீர்த்தம்
பிரதித்துப்பிர
கொழும்பு விவேகாணந்தா கல்லூரி

பணியாற்றிய காலங்களில் தனது அன்பாலும் பண் பாலும் ஆசிரியர் களை அனுகி, அவர்களின் கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதற்குச் சிறந்த வழிகாட்டல்களைச் செய்துள்ளதோடு, மாணவர்கள். ஆசிரியர்கள் போன்றோரின் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளிற்குக்கூட நல்ல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்த அனுபவங்கள் அவரின் படைப்புக்களில் இழையோடுவதைக் காணமுடிகிறது.

இவர் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தைப் பேராதனைப் பல் கலைக் கழகத் திலும், முதுகல்விமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பெற்றுத் தனது கற்பித்தல் பணியை விணைத் திறனுடையதாக் கினார். அதுமட்டுமன்றி உளவளக்துணை ‘டிப்புளோமா’ கற்கைநெறியைக் கற்று ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் நல்ல பல ஆலோசனைகளை வழங்கினார். 2005ஆம் ஆண்டில் பிள்ளைகளின் உயர்கல்வியின் நிமித்தம் கொழும்பிப்ரிக்கு மாற்றம் பெறவேண்டியிருந்ததால் கொழும்பு ஹமீட் அல் ஹூசைஸியா கல்லூரியில் தனது பணியை மேற்கொண்டார்.

பகிர்வோம்....

ஸமூழ் தமிழும்

வட்டுக்கோட்டை வஸ்வயம் நெர்வன்ஸ் என்கிற முத்துங்குமார் சுதங்குமர்களை அவர்கள் 1850ஆம் ஆண்டு செய்த நியாய இலக்கணம் என்கிற நூல் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. தமிழிலும் மேற்கத்தேய நூல்களிலுமுள்ள தர்க்க நெறிகளை இணைத்து வெளிவந்த முதலாவது நூலாக இது கணிக்கப்பெறுகின்றது.

இந்நாலிலே நியாயத்தல், நெர்வாயதம் போன்ற புதிய சொற்கள் பயன்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். இவைபற்றி 1933ஆம் ஆண்டு நல்லூர் சுவாமி ஞானம்ரதாசர் அவர்கள் தமது தர்க்க சாத்திர சுருக்கம் நாலிலே பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

‘கவனம்’ ஆத்ய சல சொற்கள் ‘கவனத்தல்’ ஆத்யனவாய் வருத்தன் ஒப்புமையால், ‘நியாயம்’, ‘நியாயத்தல்’ ஆத்யலாம் எனக்கொண்டு அப்பால் சமஸ்கரந்த ரீதியாய் நியாயத்தல்ரென்று ‘நெர்வாயதம்’ என ஒரு சொல்லை ஆக்க வைத்தனர் நெர்வன்ஸ் பண்டிதர். ‘கிடம்’, ‘கிடமத்தல்’ என சுவாமி பொதுத்துநீர்மூழ் வருநால் காண்க.

இவர் 2013ஆம் ஆண்டு தேசிய கல்விநிறுவகத்தின் தமிழ்த்துறையில் சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளராகப் பதவிபெற்றார். தனக்குக் கிடைத்த பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு, பல சவால்களுக்கு மத்தியில் வெற்றிகரமாகத் தனது பணியை முன்னெடுத்துச் சென்றபெருமை ராணிசீர்தரனையே சாரும். பாடநிபுணத்துவம் வாய்ந்த பேராசிரியர்களையும், விரிவுரையாளர்களையும் இணைத்து அவர்களின் வழிகாட்டல்களோடு, வளவாளர்கள் பலர் பல்வேறு மாவட்டங்களிலிருந்தும் பங்கு பற்றுவதற்கான சந்தரப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர். அதுமட்டுமன்றி ஆசிரியர்கள் சிரமமின்றிப் பயிற்சிகளைப் பெறுவதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துத் தனது பணியை நிறைவாகச் செய்துவருகிறார்.

எமது நாட்டில் இடம் பெற்ற யுத்தம் காரணமாக அகதிகளாக இராமேசுவரத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து சென்ற மாணவர்களிற்குப் பயிற்சிகளை வழங்கி க. பொ. த. (சாதாரணதாம்) பர்ட்சைக்குத் தோற்றுவைப்பதற்காக 2006ஆம் ஆண்டு அரசாங்கத்தால் அனுப்பிவைக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களோடு ஒருவராக அங்கே சென்று மாணவர்களுக்குப் பர்ட்சை வழிகாட்டல்களை வழங்கி பர்ட்சையில் நல்ல பெறுபேறுகள் எடுப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தார். அது மட்டுமன்றி வன்னியில் அகதிகளாக முகாம்களில் இருந்த மாணவர்களிற்குக் கற்பிக்கச் சென்ற ஆசிரியர்களில் இவரும் ஒருவராவார்.

தேசிய கல்விநிறுவகத்தில் பாதத்திட்டங்கள், ஆசிரியர் வழிகாட்டிகள் என்பவற்றை ஒழுங்கமைத்தல், ஆசிரியர்களுக்கான வழிகாட்டல் செயலமர்வுகளைத் திட்டமிட்டுத் தேசிய ரீதியாக நடாத்துதல் போன்ற செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதோடு மட்டு மல்லாமல், மாணவர்கள் சிறந்த பெறுபேற்றை அடையவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு க.பொ.த உயர்தர மாணவர்களுக்கான வளநூல்களை, சிறந்தவளவாளர்களின் துணைகொண்டு தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் தமிழ்த்துறைமூலம் வெளியிட்டபெருமை இவருக்குரியதாகும்.

பதின்மூன்றாம் ஆண்டுச் செயற்றிடத்தின் மூலம் மொழித்திறன் தொடர்பான செயற்பாடுகளை வடிவமைத்து ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிகளை வழங்குவதற்குக் காரணமாகி இருந்ததினால் கடந்தவருடம் அதற்கான பயிற்சிகளைப் பெறுவதற்காக மலேசியாவிற்குச் சென்றுவந்தார்.

இவரின் இலக்கியப்பணி, சிறந்த இலக்கியப் பேச்சாளராக, கவிஞருயாக, சிறுகதைப்

படைப்பாளியாக, பெண்ணியம் பற்றிய தேடல் உள்ளவராக பல்வேறு தளங்களில் அடையாளப் படுத்தக்கூடியதாக உள்ளது. பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்திலேயே இவருக்கு இலக்கிய ஈடுபாடு இருந்தது அதனால் ‘பண்ணாகம் அண்ணா கலைமன்றம்’ வெளியிட்ட கையெழுத்துச் சஞ்சிகையான கலைக் கோபுரத் தினத்துத் தனது இலக்கிய வெளிப்படுத்தலுக்கான களமாகப் பயன் படுத்தினார். 1972இல் இவர் முதலாவதாக எழுதிய ‘வேதனை’ என்னும் சிறுகதை அச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தது. அதுமட்டுமன்றி பாடசாலைமட்டப் பேசுக்கப் போட்டி, நாடகப் போட்டி என்பவற்றிலும் பங்குபற்றிப் பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்.

திருகோணமலை புனிதமரியாள் கல்லூரியில் 1999ஆம் ஆண்டு ‘மாங்கல்யம் தந்து நீயே’ என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. 2018 ஒக்டோபர் 7ஆம் திகதி ‘லக்பிம’ என்ற சிங்களப் பத்திரிகை, இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதியிலுள்ள ‘மாங்கல்யம் தந்துநீயே’ என்னும் சிறுகதையை ஜி.ஐ.சறத் ஆணந்த என்பவரால் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து பிரசரித்துள்ளது.

இவர் ‘தேன்சிட்டு’ என்ற சிறுவர் பாடல் தொகுதி ஒன்றையும், ‘கன்னியாதானம்’, ‘நடுகல்’, ‘நிலவும் கூடும்’, ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். தினக்குரல், வீரகேசரி, ஈழகேசரி போன்ற பத்திரிகைகளிலும், ஞானம், அகவிழி மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் இவரது படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. 2002ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஞானம் சஞ்சிகையில் இவரது சிறுகதை வெளிவந்தது. அன்று தொடக்கம் ஞானத்துடன் இணைந்து தனது எழுத்துப் பணியினை முன் ணெடுத்தார். ‘யாத்திரை’, ‘பிறந்தமன்’, ‘முக்குத்தி’, ‘மீண்டும் நளாயினி’, இன்றுமட்டும், ‘எந்தையும் எங்கோ தாயும் எங்கோ’ போன்ற படைப்புகள் பிரதேச சாகித்தியவிழாப் போட்டிகளிலும் தகவுத்தினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட கதைகளிலும் பரிசுபெற்றவை. 2011ஆம் ஆண்டு தினக்குரல் பத்திரிகையில் ‘வாழ்ந்து பார்க்கலாம்’ என்ற இவரது 50 கட்டுரைகள் தொடராக வெளிவந்து பல பெண்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றது.

இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தேசிய சேவையில் இலக்கியத் தொடர் நிகழ்ச்சிகளைச் செய்துள்ளார். அத்தோடு இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், படைப்பாளர்களின் படைப்புக்கள் பற்றிய கருத்தால்கள் என்பவற்றிலும் ஈடுபட்டு வருகிறார். ‘ஓப்பாரிப்

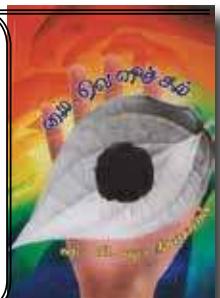
பாடல்கள்’, ‘1980களிற்குப் பின் ஈழத்தில் புதுக்கவிதை’, ‘பாடநூல்களில் பால்நிலை வேறுபாடு’, ‘தரம்11 மாணவர்களின் சிறுகதை ஆக்கும் திறனைமேம்படுத்தல்’, ‘படைப்புலகில் பெண்கள்’ போன்ற ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

இவரின் குடும்ப வாழ்வில் திரு.சீதரன் கணவனாக இணைந்துகொண்டார். இவரின் முன்னேற்றத்தின் ஓவ்வொரு பக்கங்களிலும் இருப்பவர் அவர். கீர்த்தனி வாகீசன், அச்சுதன், யதுகுலன் இவர் களுக்குக் குழந்தைச் செல் வங்களாகக் கிடைக்கப் பெற்றனர். கீர்த்தனி வாகீசன்‘ஞானம்’ சஞ்சிகையினால் இலக்கியத்துறையில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர். தற்போது ‘அவுஸ்திரேவிய தமிழ் ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தில்’ ஓவ்வொரு புதன்கிழமையும் ‘மயிலிறகே’ என்ற நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கிவருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனது திறமையால் தனக்கென ஒரு தடத்தைப் பதித்துக் கொண்ட ராணி சீதரன் தொடர்ந்தும் கல்வி உலகோடும் இலக்கிய உலகோடும் இணைந்து சேவையாற்றவேண்டும் நல்ல மாணவர்களையும், படைப்பாளிகளையும் உருவாக்குவதற்கான எல்லா வல்லமைக்களையும் இறைவன் அவருக்கு நல்கவேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

○○○

நால் :
மரணந்தினமுன்மரணியுங்கள்
ஏசிரியர்:
எம். பி.எம். நில்வான்
வெளியீடு:
ராஹ்மத் யுதியகம் (2018)
விலை:
ரூபா 200.00

கலாபூஷணம் எம்.பி.எம். நில்வான் எலவே நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டவர். இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுதியாக இந்தால் வெளிவந்துள்ளது. காதி நீதவானாக இவர் பெற்ற அனுபவங்கள் இவரது பெரும்பாலான படைப்புகளின் கருப் பொருளாகின்றன. இல்லாமிய சரித்திர சம்பவங்களில் தான் அறிந்து கொண்டவற்றை எளிய நடையில் மரபுசார்ந்த கவிதைகளாகத் தந்துள்ளார். சமூகத்துக்குப் பயனுள்ள சிறப்பான கவிதைகளைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக் குரியவர்.

நாகலிங்கம் மாஸ்டர் மனைவியுடன் சிட்னிக்கு வந்து மூன்று மாதமாகிறது. இது அவர்களது முதல் வருகை மட்டுமல்ல முதலாவது விமானப் பறப்பும்கூட. முப்பத்தைந்து வயதைத் தாண்டியும் திருமணமாகாமல் “டிமிக்கி” விடும் மகனுக்கு, ஒரு கால்கட்டுப்போடும் வெராக்கியத்துடன் ஒரு வருஷ விசாவில் வந்திருக்கிறார்கள். நாகலிங்கம் மாஸ்டர் விரும்பியிருந்தால் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு நிரந்தரமாகக் குடிபுகுந்து, தமிழ் முத்த பிரசைகள் சங்கம், கலை இலக்கியப் பேரவை, தமிழர்கூட்டமைப்பு, இந்துக் கோவில்கள் என பல்வேறு தமிழ், சமூக, சமய அமைப்புக்களின் தலைவராகியிருக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு வல்லமையுள்ள மனுஷன் அவர். பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியராக வாழ்க்கையைத் துவங்கி படிப்படியாக உயர்ந்து, முதலாம் தர பாடசாலை அதிபராக பத்து வருடங்கள் ஊரில் பணிபுரிந்த பின்னர் இப்பொழுது ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார். அவரது மனைவி பூமணி செச்சரும்குறைந்தவரில்லை. ஆரம்ப பாடசாலை ஒன்றின் தலைமை ஆசிரியர். அத்துடன் ஊரிலுள்ள மாதர் சங்கத்தின் நிரந்தர தலைவியும்கூட!

வன்னிச்சமர் உக்கிரமடைந்த காலத்தில் சிட்னிக்கு வந்த குமாரசவாமி வாத்தியார் ஆஸ்திரேலியாவில் இப்பொழுது நிரந்தரப் பிரசை. பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர் என்ற கோதாவில் இப்பொழுது சிட்னியிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகள் சம்மேனனத்தின் ஆலோசகர். அவருக்கும் மனைவிக்கும் சென்றவிங் பென்ஷனும் கிடைக்கிறது. கொழுத்த காக். இலங்கையில் கிடைக்கும்வாத்தியார் பென்ஷன் காக், இந்தக் கணக்கில் வராதது. குமாரசவாமி வாத்தியாரின் மகனுக்கு அடுத்த மாதம் சிட்னியில் கலியானம். மனைவி மகன் சகிதம் நேரில் வந்து நாகலிங்கம் மாஸ்டரை திருமணத்துக்கு அழைத்திருந்தார்.

திருமண அழைப்பிதழ், கால் கிலோ நிறை வரும். பல வர்ணங்க கற்கள் பதிக்கப்பட்டு, பட்டுக் குஞ்ச அலங்காரத்துடன் படு டாம்பீகமாக அது அமைக்கப்படியிருந்தது. தபால் மூலம் அழைப்பிதழை அனுப்பினால் பல்லின தபால் சேவகர்கள் மத்தியில் அது தொலைந்து போக வாய்ப்புள்ளதால் முடிந்தவரை அனைவருக்கும் நேரடியாகவே கொடுத்தார்கள். நாகலிங்கம் மாஸ்டருக்கு அழைப்பிதழ் கொடுக்க மனைவி மகனுடன் வீடு தேடி வந்தது பழைய நட்புக்காக. நட்பென்றால் சும்மா நட்பல்ல. இளமைக் காலங்களில் “அப்படிஇப்படி” என ஊரில் பல திருவிளையாடல்களை நடத்திய நட்பு. பிற்காலத்தில் ஆசிரியர் சங்கம், சூட்டுறவு இயக்கம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம் போன்ற அமைப்புகளில் ஒரு கன்னைக்கு நின்று காப் நகர்த்தி, ஊரைக் கட்டியாண்டவர்கள். இன்னும் சிறப்பாகச் சொன்னால் மதிப்புக்குரிய பிரமுகர்கள்!

குமாரசவாமி வாத்தியார் கொடுத்த அழைப்பு மதுக்குள் ஜந்து இதழ்கள் இருந்தன.

அவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு சடங்குகளுக்கான அழைப்பு மட்டைகள். டிலக், மெகிந்தி, சங்கீத், மாங்கல்யம், ரிஷைப்பிள்ளை என அர்த்தம் விளங்காத சில வார்த்தைகள். இத்தனைக்கும் குமாரசாமி வாத்தியாரின் சம்பந்தியும் புலம் பெற்ற ஈழத் தமிழர் கலாசாரப் பேரவையின் நிரந்தரத் தலைவரும்கூட. “வெள்ளையர்கள் மட்டும்” என்ற கொள்கை ஆஸ்திரேலிய அரசால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட காலத்தில், பின் தங்கிய கிராமங்களில் பணிபுரிய வைத்தியர்கள் தேவைப்பட்டபோது குடிபுகுந்த

கொழும்பு கறுவாக்காட்டு “டமிழர்”. கால ஒட்டத்தில் மெல்ல சிட்னி நகருக்கு இடம் பெயர்ந்து பிரபல மகப்பேறு வைத்தியராகச் செல்வச் செழிப்புடன் வாழும் இவர், கண் வைத்தியராக சமீபத்தில் பயிற்சி முடித்த குமாரசவாமி வாத்தியாரின் மகனை மருமகனாக்கிக் கொண்டதில் வியப்பில்லை.

அன்றைய இரவுச் சாப்பாட்டின்போது கலியாணத்துக்கு என்ன பரிசு கொண்டு போவது என்ற பேச்சை ஆரம்பித்தார் பூமணி ஷ்சர். குடும்ப அந்தஸ்துக்கு ஏற்றவகையில் நல்லதொரு பரிசுப்பொருள் கொண்டுபோக வேண்டுமென்றும் அதில் மகனின் கௌரவமும் அடங்கி இருக்கிறது எனவும் நியாயங்களை அடுக்கினார். மனைவிசொன்னதில் உண்மை இருந்தாலும் நாகவின் கம் மாஸ்டரின் சிந்தனையில் மனக் கணக்கொன்று ஊர்ந்தது. இன்றைய நிலவரப்படி நூற்று இருபது இலங்கை ரூபாய்களை மாத்தினால்தான் ஒரு ஆஸ்திரேலிய டாலர் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இந்த நேரம் பார்த்து மகனும் அலுவலக வேலைக் காக நியூசிலாந்துக்குப் போய் விட்டான். திரும்பி வர இரண்டு மாதங்களாகும். மகன் இருந்திருந்தாலும் அவனிடம் காச கேட்க பூமணி ஷ்சர் விட்டிருக்கமாட்டார். பெத்த பின்னை என்றாலும் காச விஷயத்தில் கடமைப்படக் கூடாது என்ற கொள்கை அவரது.

“நூறு டாலருக்கு குறைய பரிசுப் பொருள் வாங்குவது மரியாதையில்லை” எனச் சொன்ன பூமணி ஷ்சர், நித்திரைக்கு முன்னர் அரூந்தும் சுக்குக் காப்பி தயாரிக்க சமையலறைக்குள் நுழைந்தார்.

மாஸ்டரின் மனதில் தற் போதைய “எக்ஸ் சேஞ்சரேட்” முகம்காட்டி மறைந்தது. குறைந்தது பன்னீராயிரம் ரூபா வேணும். பொல்லாலை அடிச்ச காச. ஒண்டும் செய்யே ஸாது, என மனதைத் திட்படுத்த முயன்றவருக்கு ஊரில் நடந்த பழைய சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் கறுப்பு வெள்ளை சினிமாப் படக் காட்சிகள் போல விரிந்துகொண்டே போயின.

சென்ற நூற்றாண்டின் எழுபதுகள் வரை திருமணம், வீடு குடிபுகுதல், சாமத்தியச் சடங்கு, அந்திரட்டி போன்ற சடங்குகளுக்கு தகுதிக்கு ஏற்றபடி “அரிசி பச்சை” என்ற பெயரில், குத்தரிசியும் கறிமொந்தன் வாழைக் குலையும் கொடுத்தனுப்புவது பிரதேச வழமை. வசதி குறைந்தவர்கள் வாழைக் குலைக்குப் பதிலாக பூசணிக்காய் கொடுத்தனுப்புவார்கள். சடங்கு வைப்பவர்கள் எத்தனை கொத்து அரிசி வந்தது?

வாழைக் குலையில் எத்தனை வாழைக்காய்? பூசணிக்காய் பெரிதோ சிறிதோ? எனக் கணக்கெழுதிக் கொள்வார்கள். அரிசி பச்சை கொடுப்பதிலும் சில சம்பிரதாய முறைகள் உண்டு. நார்க் கடகத்தில் குத்தரிசியை அளந்து போட்டு, அதற்கு மேலே வாழைக் குலையை வைத்து “அதற்குரிய” பெண்மணி ஒருவர் சுமந்து போவார். அவருடன் அரிசி பச்சை அனுப்பும் வீட்டுச் சிறுவனோ சிறுமியோ கூடச் செல்லவேண்டும். அப்படிச் செல்லும்போது சடங்கு வீட்டுக்குரிய நாவிதரோ, சலவைத் தொழிலாளியோ கடகத்தில் கையை வைத்தால் அரிசியும் பச்சையும் அவர்களுக்குரியது. இந்த வகையில் ஒருதரம் பிடிப்பதற்கே அனுமதியுண்டு!

அரிசி பச்சை பற்றிய இன்னொரு நினைவும் மாஸ்டரின் மனதில் சுழன்றிடத்தது. அது விதானையார் வீட்டுக் கலியாணத்தில் நடந்த சங்கதி. மாலைக் கருக்கலில் நாகவின்கம் மாஸ்டர் அனுப்பிய “ஆமான்” மொந்தன் வாழைக் குலையைம் பத்துக் கொத்து மொட்டைக் கறுப்பன் கைக்குத்தரிசியையும் விதானையார் வீட்டுப்படலையடியில் வைத்தே நாவிதர் முருகேச பிடித்ததுவிட்டார். அத்துடன் அவர் சும்மா இருந்திருக்கலாம். போன்னல்லாக அரிசி பச்சை சுமந்துபோன வள்ளியம்மையின் மார்பில் பட்டும் படாமலும் கைவைக்க, வள்ளியம்மை நாவிதரின் வேட்டியை உருவி நாலு சாத்துச் சாத்தியது அந்தக்காலத்து ஈஸ்ற்மன் கலர் வசுக்கோப்பு.

நல்ல துணிச்சல்காரி வள்ளியம்மை, என்ற நினைப்பில் நாகவின்கம் மாஸ்டர் கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டார்!

வள்ளியம்மை நல்ல சிவப்பி. ஆழகானவள். குறுக்குக் கட்டில் அவளது வச்சீரம் சண்டி இழுக்கும். புருஷன் கந்தையா உசாரில்லாத ஒரு “சோணையன்” என்று ஊரில் பெயரெடுத்தவன். நாகவின்கம் மாஸ்டரின் தோட்டம் வயல்களை குத்தகைக்கு எடுத்துச் செய்தாலும் பெரிய வருமானமில்லை. இதனால் மாஸ்டர் வீட்டில் வள்ளியம்மை தொட்டாட்டு வேலை செய்தாள்.

ஒரு காலத் தில் பணச் சடங்கும் கிராமங்களில் வெகு பிரபலம். குடும்பத்தில் பணக்கஷ்டம் என்றால் சொந்தங்களுக்கும் தெரிந்தவர்களுக்கும் சொல்லி, பணச்சடங்கு நடத்துவார்கள். சடங்கு நடக்கும் மூன்று நாட்களும் பண மரத்தில் கட்டிய மைக்செற்கு மூழாய் கால நேரமின்றி சினிமாப் பாடல்களை ஒலிபரப்பும். பணச்சடங்குக்கு வரும் உறவுகள்

வைக்கும் மொய்ப் பணத்தில் அந்த வீட்டின் அவசரத் தேவைகள் ஓரளவு தீர்ந்துவிடும்.

இந்த வகையில் ஊரில் கொடுத்த மொய்ப் பணத்தைத் திரும்பப் பெற கந்தையாவும் வள்ளியம்மையும் பணச்சாங்கு வைத்தார்கள். அதற்காக நடந்த “பலகாரச்சூடு” இனிய நினைவுகளை நோக்கித்தன, அன்றைய மையல் பொழுதில், அழகுக்கான அத்தனை தேவைதகளும் ஆசீர்வதித்த கோலத்தில் அவள் தன் முன்னால்நின்ற காட்சியை நாகவிங்கம் மாஸ்டர் அசைபோட்டார்.

திடீரென கந்தையா, அரசாங்கம் குடுத்த காணியில் கமம் செய்யவேன குடும்பத்துடன் விசுவமுடுவுக்குப் போய்விட்டான். வள்ளியம்மை முதல் முறையாக கருவைச் சுமந்தகாலம் அது. “நிறைமாதக் கர்ப்பினியை உடனே அழைத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமா?” என பூமணி ஷ்சர் மறித்துப்பார்த்தார். கந்தையா கேட்கவில்லை. அதன் பின்னர் அவர்கள் ஊருக்குத் திரும்பவில்லை.

வள்ளியம்மையின் நினைவுகள் சிட்னிக் குளிருக்கு இதம் சேர்க்க, கடந்த கால சம்பவங்களில் உலாவந்து கொண்டிருந்த மாஸ்டரை சூடான சுக்குக் காப்பியுடன் வந்து தட்டி எழுப்பினர் பூமணி ஷ்சர்.

“இஞ்சை பாருங் கோ, ரிடெட்ப் ஷன் அழைப்பிதழ் மட்டையிலை ‘நோ பொக்ஸ் ஹிவ்ப்ப் பிளீஸ்’ (No box gift please) எண்டு எழுதியிருக்கு. சின்ன எழுத்திலை இருக்கிறதாலை எங்கடை கண்ணிலை அது தட்டுப்படேல்லை. அவையளிட்டை இருக்கிற காசுக்கும் வசதிக்கும் மற்றவையின்றைசில்லறைப் பரிசுப் பொருள்கள் என்னத்துக்கு?” எனச் சொல்லி, பரிசுப் பொருள்வாங்கும் பிரச்சனைக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தார் பூமணி ஷ்சர்.

கலியாண நாளும் வந்தது!

இது நாகவிங்கம் மாஸ்டரும் மனைவியும் வெளிநாட்டில் கலந்து கொள்ளும் முதல் கலியாணம். சிட்னி ஓப்ரா ஹோசுக்கும் ஹாபர் பாலத்துக்கும் இடையிலுள்ள பூங்காவில் தாலிகட்டும் சடங்கு. பூங்கா அருகேயுள்ள ஜந்து நட்சத்திர ஹோட்டலில் றிலைப்ஷன். மேட்டுக் குடிமக்கள் பலரும் ஒன்று கூடும் இடத்தில், தாங்களும் சோடைபோகக் கூடாது என்ற நினைப்பில் இருவரும் கனகச்சிதமாக உடையணிந்து கொண்டார்கள். குமாரகவாமி வாத்தியாரும் தன் நன்பன் நாகவிங்கம் மாஸ்டரை கெளரவிக்கும்வகையில் மனமேடை அருகே அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கியிருந்தார்.

பூங்காவில் மேசை விரிப்புடன் கூடிய வட்ட மேசைகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. மேசையைச் சுற்றி பத்துநாற்காலிகள் துணியால் போர்த்தப்பட்டு, பட்டுக் குஞ்சம் கட்டப் பட்டிருந்தன. மேசை விரிப்புக்கு தோதாக பீங்கான் கோப்பை, கத்தி, முள்ளுக் கரண்டிகளுடன் நொறுக்குத் தீணிகளும் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் வந்தவர்கள் கொண்டுவரும் பரிசுப் பொருட்களை அடுக்கி வைக்க அங்கு இடம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இதைக் கவனித்த பூமணி ஷ்சர், அழைப்பு மடவில் எழுதி யிருந்த “வசனத்தை” தான் சரியாகப் புரிந்து கொண்டதை எண்ணித் திருப்பிப்பட்டார்.

மனமேடையில் மனமகனுக்கு காப்புக் கட்டும் சடங்கு நடந்தது. நாதல்வர தவில் வித்வான்கள் காம்போதியைத் தொடர்ந்து மோகன ராகம் வாசிக்க ஆரம்பித்தார்கள். வட்ட மேசையைச் சுற்றி இருந்தவர்கள் இவை எதையும் பொருட்படுத்தாமல் தங்க ஞக்குள் அரட்டை அடித்து ஊர் வம்பளந்து கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென ஒரு இளைஞர், “பாட்டு, பாட்டு” என்றபடி மைக்செற் வைத்தி ருந்த மூலைக்கு விரைந்தான். மறுகனம் ஒலிபெருக்கியில் குத்துப்பாட்டு ஒன்று ஹிந்தி மொழியில் ஒலித்தது. “ஏ. ஆர். ரஹ்மான் சமீபத்தில் இசையமைத்த பாடல் அது” எனச் சொன்னார் ஒருவர். அனைவரும் குத்தாட்ட இசைக்கு ஏற்ப தாளம் போட ஆரம்பித்தார்கள். திடீரென பூங்காவின் ஒரு மூலையில் இருந்து பெண்களின் குரவை ஒலி கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ரஹ்மானின் பாடலுக்கு ஆடியபடி வட இந்திய ஆடை அலங்காரத் துடன் மணப்பெண்ணும் தோழிகளும் மனமேடையை நோக்கி வந்தார்கள். “இது குஜராத்தி ஸ்டெல்” என எக்குவண்டன் மயில்வாகனம் மனைவிக்குச் சொன்னார்.

நாகவிங்கம் மாஸ்டருக்கு இவையெல்லாம் புதினமாகவும் புதுமையாகவும் இருந்தன. மோகன ராகத்துள் மூஞ்கியிருந்த பூமணி ஷ்சரால் குத்துப்பாட்டையும் மனமகளின் ஆட்டத்தையும் ரசிக்க முடியவில்லை. கோபத்தில் மூக்கு விடைக்க ஹாபர் பாலத்தில் ஊரந்து சென்ற ஹெயில்-கோச்சைப் பார்த்துக் கொண்டி ருந்தார். “பாட்டும் ஆட்டமும் நல்லாயிருக்கு” என மனைவிக்குச் சொல்லத் திரும்பிய நாக லிங்கம் மாஸ்டர், மனைவியின் முக பாவனையைக் கண்டதும் அடக்கிக் கொண்டார்.

ஒருவழியாக தாலிகட்டு முடிந்து, மன மக்களை வாழ்த்த வரிசை நீண்டது. கலியா

எனத்தை முன்னின்று நடத்திய பெடியன் பட்டுத் துணியால் போர்த்தப்பட்ட பெட்டி ஒன்றை மண மேடையில் வைத்தான். மண மேடைக்கு வந்தவர்கள் அனைவரும் வாழ்த்திய கையோடு பெட்டிக்குள் ஒரு என்வெலப்பைச் செருகி இறக்கினார்கள். அப்பொழுதுதான் வாழ்த்து மட்டையில் எழுதியிருந்த ஆங்கில வசனத்தின் அர்த்தம், பயிற்றப்பட்ட ஆங்கில ஆசிரியருக்குப் பிற்ந்தது.

“காசைத் தாங்கோ என நேரடியாய் சொல்லாமல் நாசுக்காய் சொல்லி இருக்கினம்” என நினைத்தவர் “நோ பொக்ஸ் ஹிவ்ர் பிள்ளீஸ்” (No box gift please) என்ற வசனத்தின் வெவ்வேறு பரிமாணங்களை நெட்டு ஒருச் செய்தபடி, மனைவியின் றியக்ஷன் அறிய பூமணி டைசர் பக்கம் திரும்பினார்.

“கந்தையாவும் வள்ளியம்மையும் காசுக் கஷ்டத்தில் வைத்த பண்சடங்கு மாதிரி யெல்லோ இது இருக்கு” என கணவனின் காதுக்குள் குசுகுசுத்த பூமணிஹெச்சரை இடைமறித்து, இது “நவீன பணச் சடங்கு” எனத் திருத்தினார் நாக விங்கம் மாஸ்டர்.

என்வெல் கொண்டுவராததால் இருவரும் மணமேடைப் பக்கம் போகவில்லை. விடுதியத் தைச் சொல்ல, குமாரசவாமி வாத்தியாரிடம் சென்றார்கள்.

“வரிசையிலை காத்து நிக்கிற கொஞ்சப் பேரை, சாப்பிட அனுப்பினால் மண மேடையில் கூட்டம் குறையும்” என்ற ஆலோசனையை முன்மொழிந்தபடி, ஏதிர்பாராத விதமாக அங்கு வந்து சேர்ந்த இளைஞரை, நாகவிங்கம் மாஸ்டருக்கு அறிமுகம் செய்தார் குமாரசவாமி வாத்தியார்.

“இந்தத் தம்பி எங்கடை ஊர்ப் பெடியர்தான். வள்ளியம்மையின்றை மகன். கேற்றறிங் பிஸ்னஸ்லில் இங்கு கொடிக்ட்டிப் பறக்கிறான்” என்றார்.

“அப்படியா?” என நாகவிங்கம் மாஸ்டர் விழிகளை உயர்த்தி பெடியனைப் பார்த்தார்.

அதே சாயல்...!

சிறிது நேரம் அவனையே பார்த்துக்கொண்டு நின்றவர், திடை ரென உறைந் துபோய் அருகிலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்துவிட்டார்.

அப்படியும் இருக்குமோ? என, சடுதியாக அவர் மனதில் ஒரு பொறி தட்டியது.

மறுகணம் சிட்டிக் குளிரையும் மீறி, நாகவிங்கம் மாஸ்டருக்கு உடம்பு வியர்த்தது.

ஆகிக்குடி அடுஷ்ட்

இங்கே மலிவாகக் கிடைக்கக்கூடியவை கொள்ளலை, கொலை, பாலியல் வன்முறை, போதை வள்ளு வியாபாரம், ஊழல் சிறுவர், பெண்கள் துஷ்பிரயோகம் போன்றன.

அரிதாகக் கிடைப்பவை உண்மை, நேர்மை, அர்ப்பணீப்பு, சுயநலமின்மை போன்ற உயர்குணங்கள் இன்று சிறிதளவே கிடைக்கும் கிலை இன்னும் சிறிது காலத்தில் செத்துப்போம்.

உண்ணத் விழுமியங்களை நிறுவ வந்த திந்து கிறிஸ்தவம், பௌத்தம் போன்றன குற்றுயிராய் உண்மை ஊற்றோடு தொடர்பறந்து வர்த்தக, சமூக, அரசியல் கியல்புகளுக்கும் ஏற்ப போலியாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

பேரினவாத ஹிட்லேரிய அடக்குமுறைகளும் அழிப்பும் முதலாளிந்துவ, ஏகாதிபத்திய சுரண்டவுமாக, உலகம் உண்மையை மறந்து அழிவுகளின் திசை நோக்கி... போரும் பயங்கரவாதமும் அதற்கு எதிர்விளைகளுமாக ஏதும் செய்யமுடியாதா? உண்ணத் வாழ்க்கைக்காக எந்தனையோ எந்தனாங்கள்.

அண்பும், உண்மையும் அர்ப்பணீப்பும் அதீத்தளமாய் ஆக்கபுரவமான எந்த முயற்சியும் பேரிருப்பின் துணையோடு முன்னகர்ந்தால் உண்ணத் வாழ்வு சிவ்வுகருக்குரியதாகும்.

அகத்தை மறந்த புழுமும் புந்தை மறந்த அகமும் புரண வாழ்வைத் தரா.

தீ. ஜீ. வகை சுருக்கீஸ்வரன்

சீவிய நுங்கிலி சிவனி

சோ. ப. வின் தென்னாசியக் கவிதைகள் ...
சிறு திறனாய்வுக் குறிப்பு

‘கவிதைக்குள் உயிர் ஒன்றி வாழ்’ என்கிறார் சோ. பத்மநாதன் தனது நேர்காணல் ஒன்றில்.

கவிதைக்குள் உயிர் ஒன்றுதல்! அதாவது ஆத்மாவுக்குள் கவிதை மூலம் ஒன்றுதலையே அது சுட்டுகிறது என்பேன் நான். அதாவது, கவிதையின் உயர்வு என்பது ஆத்மார்த்த நிலையை எட்டுதலாகும். இந்த ஆத்மார்த்த நிலையை சிறிது விளக்குதல் அவசியமாகும். ஏனெனில் சோ.ப.வின் ‘தென்னாசியக் கவிதைகள்’ என்ற மொழிபெயர்ப்பு கவிதை நூல் பற்றிய எனது இச்சிறு திறனாய்வுக்கு, முற்குறிப்பாக இதைச் சொல்லிவிட்டே எனது திறனாய்வைத் தொடரலாம் என நினைக்கிறேன்.

இன்று நுண்ணறிவுக்கும் நுண்ணுணர்வுக்கும் இடையே இருந்து வந்த பிரிவு இல்லாது போயிற்று என்பதை எத்தனை எழுத்தாளர்கள் தெரிந்து வைத்துள்ளனர்? நுண்ணறிவே அறிவியலில் அற்புதமான கண்டு பிடிப்புகளுக்கு காரணமாய் உள்ளது. அவ்வாறே நுண்ணுணர்வு மனதைக் கடந்து ஊனுருவும் சொற்கள் இயங்கும் நிலையை உருவாக்குகிறது. இந்த இரண்டினது பிரிவு இணையும்போது ஆத்மார்த்த நிலை உருவாகிறது. இது பற்றி தெளிவு பெற்ற எந்தக் கலைஞரும் தான் மேற் கொள்ளும் எந்தச் செயலிலும் மேன்மை எய்துகிறான்.

இன்றைய Quantum Theory பிரித்துப் பிரித்து வைத்திருந்த பழைய பார்வையைப் புறந்தள்ளி எல்லாவற்றையும், என் இப்பிரபஞ்சத்தையே எல்லாவற் றோடும் இணைந்து தொடர்புறும் வலைப்பின்னலாகவே பார்க்கிறது. இதைத்தான் The Tao physics என்ற நூலை எழுதிய Dr.Fritof Capra வெளிப்படுத்துகிறார். இந்நூலை எழுதுவதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தனக்கு நேர்ந்த அருபவத்தை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

“ஒரு நாள் நான் கடற்கரையில் அமர்ந்திருந்தேன். அலைகள் எழுந்து சுருண்டு வருவதையும் எனது மூச்ச வெளிவரும் தாளகதியையும் நான் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தபோது என்னைச் சுற்றியிருந்த முழுச்சுழலுமே ஒரு பிரபஞ்ச நர்த்தனத்தில்(Cosmic Dance)சடுபட்டிருப்பது போல்பட்டது. இப்பிரபஞ்ச சக்தி நர்த்தனத்தில் பஞ்ச புதங்களினிதும் என் உடம்பினது அனுக்களும் பங்குபற்றிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். நான் அதன் ஒத்திசைவை, தாளாலியைக் கேட்டேன். அக்கணத்தில் இதுதான் சிவனின் நர்த்தனமாக, இந்துக்கள் வழிபடும் பேர் நர்த்தனமோ என வியந்தேன்”

இத்தகையவற்றை விளங்கக் கூடிய உள்ளுணர்வு பெற்ற கலைஞர்கள் இன்று கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், விமர்சனம் என்பவை தமக்குள் ஒன்றோடொன்று மோதியும் இணைந்தும் புதிய புதிய பரிமாணங்கள் எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளதைக் காண்பர். ஆனால் அதற்காக அத்தகைய பரிமாணங்களை முன்வைத்து தமிழில் (இலங்கையில்) எழுதுவோர் இல்லை என்றாகவிடாது. இத்தகையவர்களின் எழுத்துக்களில் ஏற்பட்டுள்ளாருவகை முழுமையான பார்வை(Integral)உலக இலக்கிய வல்லுனர்களையும் பாதிக்கவல்லது.

இவற்றின் பின் னணியில் வைத்தே சோ. ப. வின் ‘தென்னாசியக் கவிதைகள்’ மொழிபெயர்ப்பை பார்ப்பது சிறப்பானது என நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே இவரால் வெளியிடப்பட்ட தென்னிலங்கைக் கவிதைகள் என்ன மிகவும் ஈர்த்தன. அதனால் அக்கவிதைகள் பற்றியும் நான் எழுதியுள்ளேன் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தொகுப்பில் அஜந்தகுமார், அனார், ஜெய்சீலன், முரளிதூரன், சோலைக்கிளி, கருணாகரன், துவாரகன், சோ. ப. ஆகிய ஸுத்துக் கவிஞர்கள் எழுதிய தமிழ் மூலக்கவிதைகளும் தூப்பட்டுள்ளது பாராட்டப்படக் கூடிய சிறப்பான அம்சமே. மேலும் இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் தென்னாசியாவில் வழங்கும் ஹிந்தி, வங்காளி, உருது, தமிழ், நெபாளம், மலையாளம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை. ஒரு சில கவிதைகள் ஆங்கிலத்தையே மூலமாகக் கொண்டவை. இவற்றின் ஆங்கில வடிவத்தைத் துணையாகக் கொண்டு சோ. ப. தனது ஆங்கில மொழியாற்றலால் நல்லதோர் கவிதை நூலாக்கி தமிழில் தந்துள்ளது பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது. அவரது இந்நாலுக்கான உழைப்பு பெருங் கெளர் வத்தைக் கோருவது.

இனி இந்நாலில் உள்ள கவிதைகளுக்கு வருவோம்..

இத்தொகுப்பல் உள்ள வித்தியாசமான சிந்தனை, வித்தியாசமான விபரிப்பு முறை ஆகியவற்றின் வயப்பட்ட கவிதைகள் பல என்னைப் பற்பல கோணங்களில் தூக்கி வைத்து தோட்டும் அணைத்தும் இன்புறுத்தின. இன்னும் சில என்னைத் தூக்கி எறிந்து துன்புறுத்தவும் செய்தன. நான் ஏலவே எனது முற்குறிப்பில் குறிப்பிட்ட நுண்ணறிவு - நுண்ணுணர்வு ஆகியவற்றின் கலப்பில் எழுந்த கவிதைகளே அவை. இவற்றோடு இன்னும் சில கவிதைகள் தம்மோடு இழுத்துவரும் பின்னனிச் சூழல்-அதாவது கவிதையற்ற வார்த்தைகளையும் கவிதையாக்கும் பின்னனிச் சூழல் - எக்குள் புகுந்து, இன்னோர் - நாம் கண்டறிந்தவற்றோடு இணைந்து உலகத்தை சிருஷ்டித்து எம்மை நெகிழவைக்கும் அற்புதங்கள் செய்யும் கவிதைகளும் உண்டு.

இத்தொகுப்பில் காணப்படும் “பிறக்கும் முன்பே மரணத்தை தழுவி விட்டேன்” என்ற கவிதை எனது கருத்தியலுக்கும் நான் குறிப்பிடும் பின்னனிச் சூழலுக்கும் உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

“என் பிறப்புக்கு முன்பே நான் மரணத்தை தழுவிக் கொண்டேன். எனக்கென்று சொல்ல நியலில்லை, மொழியில்லை, நாறல்லை, நன்மை தீவை சமயம், சமயமின்மை என்ற பேதமில்லை எனக்கு!”

என்று இக்கவிதை தொடங்கும் போதே இனம், மொழி, நாடு, என்பவற்றால் ஏற்பட்ட, நான் முகங்கொடுத்த இனக்கலவரங்கள் என்முன் இழுபட்டுக் கொண்டு வந்தன.

“என் அன்னையின் கருப்பையே என் சிறு வீடாயிருந்தது- அங்குவட ஒரு ஓரங்கியரு.

அன்னையின் கொய்யுழங்க கொழைய சந்தியை குருதியாற்றில் மிதக்க முயன்றேன்”

வன்செயல்கள் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் இனக்கலவரங்களின் போது நிறைமாதக் கர்ப்பினிப் பெண்கள் எவ்வாறு வயிறு கிழிக்கப்பட்டு பச்சிளங் குழந்தைகள் வெளியே வந்துவிழ சித்திரவதைக் குள்ளாக்கப்பட்டனர் என்பவை என்முன்னே விரிந்தன. சிலவருடங்களுக்கு முன் குஜராத்தில் முஸ்லீம்களுக்கு எதிராக நடந்த அராஜகம் பற்றி நான் படித்தவை, இன்னும், 1958இல், 1983இல் நம்நாட்டில் நடந்த இத்தகைய படுபாதகச் செயல்கள் எல்லாம் இழுபட்டுக் கொண்டு வந்தன. மேலும் அக்கவிதை...:

“எந்த மொழியின் புதித அரிச்சவழையையும்

என்னால் வாசிக்க முழுயில்லை

பிறக்கு முன்பே மரணத்தை தழுவிக் கொண்டேன் நான் என் தாயின் கருவறையே என் கல்லறையாய் என் முற்ற சவம்பயிற்சையும்.....

மனித ஒன்றின் இப்புழு பற்றி ஏற்குது.

இவவரிகளால் எழுப்பப்படும் நனவோட்டங்கள் நம்மை அள்ளி எங்கெல்லாமோ எடுத்துச் செல்ல இப்புழுமியின் மனித நாகரிகம் என்பது இதுநானா? என்ற கேள்வி அதிரவைக்கிறது. மேலே பயங்கரவாதத்தின் கொடுரத்துக்கு இலக்கான கர்ப்பினிப் பெண்ணின் வயிற்றி லிருந்த குழந்தை “பிறக்குமுன்பே மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்டேன்.” என்று தன் கதையைச் சொல்ல, நாம் உடல் ஒடுங்க பேச்சிழந்து போகிறோம்.

இதோ இதற்கு இணையாக அரச பயங்கர வாதத்தால் மூவரைக் கொண்ட குடும்பம் எவ்வாறு சிதறப்பட்டது என்பதை “காத்திருந்த வரைக் கைவிட்ட கடவுள்” என்ற தலைப்பில் ஈழத்துக் கவிஞர் அஜந்தகுமார் மிக நுணுக்கமாக நுண்ணுணர்வை எழுப்பும் நுண்ணுணரிவோடு தருகிறார்.

காணாமல் போனான் அவன்
காத்திருந்தாள் அவன்
அழும் ரின்னெக்கு
அப்யாகவைக் காட்டுவேன்
யார்த்திரு என்றாள்.....

மார்தைப் பால் வாசனையின்றியும்
உறிஞ்சும் தன் குழந்தையாய்
அவன் நினைவுறிஞ்சித் தவித்திருந்தாள்...

வார்த்தத்தின் அர்த்தங்களை
எல்லாக் கடவுளரும் கைவிட்டனர்

அவர்கள் கொடுத்த மரணச் சாஸ்திரம்
அவன் குதயத்தோர் சேர்ந்து
காற்றுக்கு டட டடத்து.

அழும் குழந்தைக்கு
மார்புக் கீச்சையை அவிழ்க்கத் தெரிந்திருந்தது
அவனுக்கும் சாவின் கதவுக்களைத் திறக்கத்
தெரிந்திருந்தது.

இருவருக்கும் அடைக்கலம் கொடுக்க
கிணற்றுக்கு தெரிந்திருந்து.

இக் கவிதையோடு இதற்கிணையான
ஜெய்சலெனின் ‘கனவுகளின் மிச்சம்’ என்ற
கவிதையை வாசித்துப் பார்ப்பதும் அவசியம்.
இவையிரண்டும் தமிழ் மூலத்திலேயே உள்ளன.

பகிள்வோம்....

ஆழும் தமழும்

மட்டக்களப்பு காத்தான்குடியில் வசித்த,
ச.மு. செய்யதுமகம்மது மவலானா அவர்கள் மகுஷாக்கு
மாகல என்கிற ஞானநூலான்று 1935ஆம் ஆண்டு
எழுதியுள்ளார். இந்நாலிலே சிந்து, கண்ணி,
ஆனந்தக்களிப்பு, கீந்துணை, தாலாட்டு போன்ற
பலவகைப் பாடல்கள் காணப்பெறுகின்றன.

அவற்றில் ஒரு பாடல் பின்வருமாறு:

ஆகை ஆயிரமுட்டைபோட்டு யாருமறியாமலிருக்குக் கும்மா
சாமத்திற்பேசோர் முட்டைபோட்டுச் சுகலர்நியவே கொக்கிக்கும்
ஊகை போலவே யிருக்கவேணு மோர்மைத் தொனவீதை
யறியவேணும்
ஹாமீம் நபியுல்லலா சொன்னபடி யனேகங் கிதாபினி
லெடுத்தோநினார்

இதோ இக்கவிதைகளோடு கைகோர்ப்பது
போல் நிற்கிறது. வங்காள மொழியில் கவிஞர்
Shamsur Rahman எழுதிய “தாய்” என்னும் கவிதை.

“ஓராயிர் வீட்டுப்பணிகளில் மூழ்கியவளாய்

அமைதியான தன் குக்கிராமத்தில்

வாழ்ந்தாள் அவன்” என்று ஆரம் பிக் கும்
அக்கவிதை, பின்னர் எளிமையான வாழ்க்கை
பற்றிச் சொல்கிறது.

“அவன் தன் வீட்டுக்கு வெளியே

என்றும் போனதில்லை

தானுண்டு தன் குரும்பழுன்று

என்ற எளிமையான வாழ்க்கை.”

உள்ளுர்ப் பள்ளியிலும் பட்டினத்துப்
பாடசாலையிலும் படிக்கும் பின்னைகளே அவளது
வாழ்க்கையாய் இருந்தது. அப்போதுதான் அது
நிகழ்ந்தது.

“கோபாவேசம் கொண்ட கடவுள்போல்,

முழுநாம் தகவையைச் சீலுப்பி நிமிர்ந்தது,

தாய்மன் பலிகளால் சீவந்தது,

மகனின் குருதிதோய்ந்த ஒடுடைகள்,

அந்தக் கிராமத்து தாயை அதிரவைத்தன,

சீசைச் சுரரக்காய்கள், ஆறு, புற்றரை, வயல்,

எல்லாம் பின் தன்னிப் போயின...

“என்று அவனுடைய பாதச்சவருகள்,

அகண்ட நகரத்து வீதிகளிலும்,

ஒருங்கிய கிளை வீதிகளிலும்,

எல்லப் பெருந் தெருக்களிலும்,

ஒழுங்கைகளிலும் காணப்படுகின்றன”.

என்ற வரிகளில் இன்று பின்னைகளை இழந்து
தெருத்தெருவாக அலையும், வீடு வீடாக
குந்தியெழும்பும் தேகம் குலைந்த, சிகை
கலைந்த நம்முர்த் தாய்மார்களின் துயரச் சுமை
வெளிக் கொணரப்படுகிறது.

இதே கவிஞரால் எழுதப்பட்ட ‘துக்கம்’
இரு தனித்துவமான கவிதை.

“எங்கள் விறாந்ததமிலும்

எங்கள் வீட்டு பாவு மலைக்கிலும்

கதிரைகளிலும் மேசைகளிலும் கடிசிலிலும்

துக்கம் தன் பெயரைச் சிறுக்குகிறாள்” என்று
ஆரம்பிக்கும் இக்கவிதை வித்தியாசமான

சிந்தனை வடிவுடையது. இக்கவிஞர் மேலும்
“சிறையிலிருந்து” “நான் போக மாட்டேன்”
என்னும் கவிதைகளிலும் தன் விடுதலை மயப்பட்ட
சிந்தனையை விழுத்தி உயிர்ப்பேற்றியுள்ளார்.
இத்தொழுப்பில் இடம்பெறும் சிறந்த கவிஞர்
பலர் தம்மொழி ஆளுமையின் வல்லமையால்.
அதாவது தான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட மனதைக்
கடந்து ஊடுருவும் சொற்களை இயங்கவைக்கும்
நுண்ணுணர்வின் வல்லமையால் பல அழகிய

கவிதை வடிவங்களை யாத்துள்ளனர். இவற்றை உள்ளுணர்ந்து உள்வாங்கிய சோ. ப. என்னும் கவிஞர் தான் எந்தவிதத்திலும் இவர்களுக்கு சளைத்தவர் அல்லர் என்பதை தன் மொழி பெயர்ப்பு வடிவங்களில் காட்டியுள்ளார் எனலாம்.

உதாரணமாக “உறக்கம்” என்னும் கவிதையைப் பாருங்கள்....

“அக்கம் பக்கம் யாருமின்கை,

மாணவன் புத்தகத்தை மூழவிட்டான்,

தெருப்பாடகன் தன் பாட்டை நிறுத்திவிட்டான்,

எல்லோரும் வீரு திரும்பிவிட்டைர்” என்று ஆரம்பிக்கும்.இக்கவிதை படிப்படியாக

உயர்ந்து உலகளுக்கும் உன்னத ஆக்கமாக மாறுகிறது.

“மரண வியாபரிகள் தம் ஆயுதங்களை

ஒருபூம் வைத்துவிட்டைர்

பிசாசுகள் யாதாள உலகின் கதவுகளை அடைத்து விட்டை,

ஆட்சியாளர்கள் குருதியாந்த தகக்களை கழுவி விட்டைர்,

எங்கும் அமைதி.....,

மரணம் கொட்டாவி விருமுன் அவர்கள் தம் கதவுகளைச்

சாத்துகின்றனர்,

தம் குழந்தைகளின் முன்றிலில் ஏறிக்கும் நிலவில் தொழிலாளர் தம் கண்ணிரை உலர விழுகின்றனர், விலை மகளிர் ஆடைகளை வீசிவிட்டு கண்ணிரை நனைந்த தம் மார்புகளை சுவர்களில் தொங்க விட்டுள்ளனர்.

கால சர்ப்பம்

தன் தோலை கழற்றியெறிகின்ற கணமிது

கால எல்லைகளுக்கப்பொல்

கட்டுலனாக உலகங்கள் மிறக்கின்ற கணமிது

என்று விரிந்து செல்கிறது இப்படைப்பு. இது அஜுந்தா என்கிற தெலுங்கு கவிஞர் ஒருவரின் கவிதை. இதையொத்த ‘நாடு இழந்தோர்’ ‘விலைமாது சொன்னது’ ‘பாட்டி’ ‘யாருடைய பெண் நான்?’ ‘முத்தங்களின் வாசம்’ ‘காயப்பட்ட பறவை நான்’ என்ற தலைப்புகளில் பல கவிதைகள் இந்நாலில் உண்டு.

முடிவாக நம்முர்க்கவிஞர் முரளிதரனின் ஓர் ஹெரக்கூ கவிதையுடன் நிறைவே செய்கிறேன்.

“பனங்கடல் அழித்தோர்

தீப்பொறியால் திகைத்தோர்

சீவிய நுங்கில் சீவன்டு”

○○○

அமரர் செமியன் செலவன் ஆ. கோஜ்காபால் நூபகார்த்தச் சிறுக்கதைப்போடி (2018) முடவுகள்

முகற்பரிசு - நூபா ஜயாபிரமும் சான்றிதழும்

1. பயங்கரவாதியின் செல்லமகள்

சுழல்லலூர் கண்ணதாசன், 203 புங்கன்குளம் வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்

நேர்ண்டாம் பரிசு - நூபா மூவாபிரமும் சான்றிதழும்

2. யாரோ ஒளிந்திருக்கிறார்கள்.

கே.எல்.சுதாகர், அவுஸ்திரேலியா

முன்றாம் பரிசு - நூபா நேர்ண்டாபிரமும் சான்றிதழும்

3. வீழ்வேணன்றோ நினைத்தாய்...?

அன்டனார் சுரா, மகாத்மாநகர், புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தமிழ்நாடு.

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றிதழுகள் பெறுகின்றன.

4. காலத்தால் கரையாத நினைவுகள் - தேவகி கருணாகரன், அவுஸ்திரேலியா

5. துப்பான மழுவுகள் - ச.முருகானந்தன், 81, மனிங்பிளேஸ், கொழும்பு 6.

6. நல்லதொரு மகளாகப் போகிறேன் - செல்லலையா சத்ஸ் குமார், (விவேகானந்தனார் சத்ஸ்), இல. 177 விவேகானந்த நகர் கிழக்கு, கிளிநொச்சி.

7. வீழ்வேணன்று நினைத்தாயோ? - மு.பு. முகம்மது ராபி, 356/7, கண்ணவீதி, பாலையுற்று, திருக்கோணமலை.

8. காக வந்தும் - நவஜோதி ஜோகரட்னம், லண்டன்.

9. உரிமை - உ. நிசார், 70/3 புதிய கண்டி ரோட், மாவட்டம்.

10. காணாமல் போன கலைஞர் - வயிரமுத்து சிவராசா, ஜேர்மனி.

நடுவர்கள் : புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன், திருமதி ராணி சீதரன், திருமதி வசந்தி தாயாபரன், திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் (ஞானம் இணை ஆசிரியர்), திரு.தி. ஞானசேகரன் (ஞானம் பிரதம ஆசிரியர்).

பரிசீலிப்பு 16-12-2018 ஞாயிறு மாதை 5.00 மரைக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் கூடும்பெறும்

எய்தலனிடுக்கெ இட்டைப் நோகும் அர்வலாவின்சீ

“இந்தக் காலை வேளைகளில் கடிகாரம் மிக வேகமாக ஓடுகிறதோ” என்ற சந்தேகம் பலபேருக்கு எழுதுவதுண்டு.

இந்தப் பக்கம் திரும்பி அந்தப் பக்கம் திரும்பமுன் நேரம் ஓடிவிடுகிறது என்றதொரு நினைப்பு.

பர்தாவுக்கு இன்று இந்த எண்ணம் சற்று கூடுதலாகவே எழுந்தது.

சே.... எத்தன மணிக்கு எழும்பினாலும் வேல முடியுதே இல்லையே.... என்று சலித்துக் கொண்டவளாய் பரபரவென்று ஆயத்தமானாள் பர்தா.

“ம்.. இப்பவெல்லாம் எல்லா வீட்டுக்களையும் எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் பொம்புளைகள் தலையில் போட்டுட்டு வேலைக்குப் போன்மா வந்தமா, ஒ வீ பாத்தமா... சாப்பட்டமா... தூங்கினமா என்டு ஆம்புளைகள் இருந்திடறாங்க.... எங்கட பாடுதான் பெரும்பாடா இரிக்கி.... இவ்வளவுக்கும் நாங்க வேலைக்குப் போகாம வீட்டுல சும்மா இரிக்கோம் என்ற குற்றச் சாட்டு வேற....” பர்தா தனக்குள்ளாகவே பேசிக்கொண்டு வீட்டுக்கதவைச் சாத்தி சாவியை ஹேன்ட் பேக்குக்குள் போட்டுக் கொண்டாள்.

இன்று அவளது இரண்டாவது மகள் படிக்கும் பாடசாலையில் அந்தப் பகுதித் தலைவர் பெற்றோருக்கு ஒரு கூட்டம் வைத்திருக்கிறார்.

பர்தாவின் இரண்டாவது மகள் பஸ்மிலா உயர்தரத்தில் கலைப்பிரிவில் படிக்கின்றாள். அவளுக்கு வேறு துறைகளில் கற்பதற்குத் தகுதி இருந்தும் கலைப்பிரிவே விருப்பமாக இருந்ததால் அதற்கே விட்டுவிட்டார்கள். உயர்தரத்தில் விருப்பமில்லாத பிரிவில் கற்கச் செய்வது அப்பிள்ளைக்குப் பெற்றோர் செய்யும் துரோகம் என்றே பர்தாவும் கணவர் ஜவாதும் நினைத்தார்கள்.

பாதையில் வந்த ஒரு முச்சக்கர வண்டியை நிறுத்தி பர்தா ஏறிக்கொண்டாள்.

பாடசாலையை சென்றதைந்த போது நல்ல வேளை கூட்டம் தொடங்கியிருக்கவில்லை.

நம்மவர் களின் கூட்டங்கள், திருமணங் கள் போன்றவை குறிப்பிட்ட நேரத்துக்கு நடந்த வரலாறுகள் மிகவும் குறைவு தானே!

நய்மா சத்தீக்

கலைப்பிரிவு மாணவர்களின் பெற்றோ நடன் வர்த்தகப் பிரிவு மாணவர்களின் பெற்றோர்களும் வந்திருந்தனர். வழைமையாக வரும் பெற்றோர்கள்..... பல பெற்றோர் ஏதாவது காரணங்களைச் சொல்லி வருவதே இல்லை. இன்னும் சிலர் காரணங்களைச் சொல்வதும் இல்லை; வருவதும் இல்லை.

வழைமையாக வந்த பெற்றோர்கள்தான் வராத பெற்றோர்களுக்காக ஆசிரியர்கள் பாடும் வசைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளும் சோதனைக்குள்ளாக்கப்படுவர்.

கூட்டம் தொடங்கியது.

பகுதித்தலைவர் முஸ்மில் ஆசிரியரோடு அப்பிரிவில் கற்பிக்கும் ஆசிரிய ஆசிரியைகளும் வந்திருந்தனர்.

ஒரு சிலர் வந்து கொண்டுமிருந்தனர். பெரும்பாலும் தாய்மார்கள்தான் கூட்டத்திற்கு வழைமைபோல் வந்திருந்தனர்.

ஆசிரியர் இக்பால் முதலில் பேசினார்.

“எட்வான் ஸ் லெவலுக்கு வந்தால் மாணவர்கள் ஏனோ கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருகிறார்கள் இல்லை; பாடசாலைக்கு ஒழுங்கா வாரதும் இல்லை. வந்தாலும் பல காரணங்களைச் சொல்லி இடையில் போய் விடுகிறார்கள்... இல்லாவிட்டால் ஸைப்ரி யிலாவது கென்னிலாவது, கிரவன்டிலயாவது காலத்து கழிச்சிருநாங்க... எங்களுக்குப் பெரிய பிரச்சினை... பெற்றோராகிய உங்களுக்கு இது நாங்க சொல்லவே வேணும்”

கூட்டத்தில் சிறு சலசலப்பு.

ஆனால் ஒருவரும் எழுந்து பேசவில்லை.

அப்படி எழுந்து பேசினால் பேசியவரின் மகனோ மகனோ பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது அனுபவ நீதியாக அந்தப் பெற்றோருக்குத் தெரியும்.

பகுதித்தலைவர் முஸ்மில் எழுந்தார்.

ஸலாம் கூறியவர்,

“ஒழுக்கம் வர வர மிகவும் மோசமாகிக் கொண்டு வருகிறது... இன்றைக்கு இந்தக் கூட்டத்தை கூட்டியதே இதுபத்திப் பேசுத்தான்... உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் நாட்டிலுள்ள அநேக பாடசாலைகளில் பலவகையான போதைப் பொருள் பாவனை இருப்பது. நாங் களும் மிகவும் கவனமாகத் தான் இருக்கிறோம்... பெற்றாராகிய நீங்களும் மிகவும் கவனமாகப் பிள்ளைகளை அவதானிக்க வேண்டும்... ஹெண்ட் போன்கள், அவர்கள் வாசிக்கும் புத்தகங்கள் எல்லாவற்றிலும்

கவனம் வேண்டும்....”

சற்று நிறுத்தியவர் அவர் கொண்டு வந்திருந்த ஒரு புத்தகத்தைக் காட்டி.

“இந்தப் புத்தகத்தை எங்கட பிரிவில் இருக்கிற ஒரு மாணவி வாசிச்சிக்கிட்டிருந்தா.. தற்செயலா இது வகுப்பாசிரியை பாத்துட்டு எடுத்துக் கொண்டு வந்து என்னிடம் தந்தார்... கொஞ்சம் வாசித்துப் பார்த்தேன்.... சே... சே... ரொம்ப மோசமான புத்தகம்....”

பர்தாவுக்கு தலை சுற்றியது.

நான்கைந்து நாட்களுக்கு முன்னர் மகன் பஸ்மிலா தன்னிடம் வந்து கூறியது நினைவுக்கு வந்தது.

பர்தாவின் சர்வாங்கமும் நடுங்கியது.

“உம் மா ஸைப்ரரியில் இருந்த ஒரு புத்தகத்தத்தான் எடுத்து வாசிச்சிக்கிட்டிருந்தேன்... அது எங்களுக்கு புவியியல் பாட நேரம்.... அந்த மெடம் எப்பவுமே பாடம் முடியகிட்டத்தான் வகுப்புக்கு வருவாங்க.... இன்டைக்கு அப்பிடித்தான் வந்தாங்க.... ஸலாம் சொல்ல முன்பே நான் வாசிச்சிக்கிட்டிருந்த “புக்” கமூடிவச்சிட்டேன்... என்ன நெனைச்சாங்களோ..... எப்படித்தான் கண்டாங்களோ..... அந்த புக்க எடுத்துக்கிட்டு முஸ்மில் சேருட ஓபிள்க்கு போயிட்டாங்க.... பாடம் நடக்கவும் இல்ல....”

பர்தாவுக்கு வியர்க்கவும் தொடங்கிவிட்டது. முஸ்மில் ஆசிரியர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்.

“புள்ளைகள் எது வாசிக்கிறாங்க.... எது பாக்குறாங்க என்பதெல்லாம் பெற்றோருக்குக் கட்டாயம் தெரியனும்...” தொடர்ந்தும் அவர் பேசிக் கொண்டே இருந்தார்.

பர்தாவுக்கு ஒன்றுமே காதுகளின் ஏறவில்லை. பெற்றோரில் பலர் அவளையே பார்ப்பது போலவும் உணர்ந்தாள். நிச்சயமாக பஸ்மிலாவின் வகுப்புப் பிள்ளைகள் சம்பவத்தை வீட்டில் கூறியே இருப்பார்கள்.

புவியியல் பாட ஆசிரியை மூன்ரா எழுந்தார்.

“எட்வான் ஸ் லெவல் ஆர்ட்ஸ் கொமர்ஸ் பிரிவுகளின் டிலிபிலின் பொறுப்பு எனக்கு தரப்பட்டுள்ளது. நான் மிகவும் கண்டிப்பாக இதில் இருப்பதை உங்கள் பிள்ளைகள் உங்களிடம் சொல்லி இருப்பார்கள்... இந்தப் பிள்ளைகள் தான் நமது சமுதாயத் தின் வருங்காலச் செல்வங்கள்... நாங்கள் இவர்களை நல்லவர்களாக சமுதாயத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும்...”

முன்ரா ஆசிரியை அமர்ந்தார்.

சிறு அமைதி.

கடைசி வரிசைக்கு முன் வரிசையில் அமர்ந்திருந்த கமால்தீன் எழும்பினார்.

“அஸலாமு அலைக்கும்.... இங்கு கூடி இருக்கும் பெற்றோரின் சார்பாக ஒரு இரண்டு நிமிடங்கள் அனுமதி தருவீர்களா?” என்று அவர் கேட்டபோது பகுதித்தலைவர்.

“ஓ.. தாராளமாக சொல்லுங்கள்” என்றதும் எழுந்த அவர் கூட்டத்திற்கு முன்னால் வந்தார்.

மிகவும் அமைதியான, மார்க்க விடயத்தின் பேணுதலான, சாதாரண ஒரு முச்சக்கர வண்டிச்சாரதி அவர்.

நிச்சயமாக இவர் தங்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசப்போகிறார் என்பதில் பகுதித்தலைவருக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் பூரண நம்பிக்கை இருந்தது.

பெற்றோரில் பலர் “இந்த மனுஷன் என்னத்து பேசப் போறாரு” என்ற என்னத்தோடு அலட்சியமாகப் பார்த்தார்கள்.

பர்தாவுக்கோ “என்தான் இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்தோமோ” என்ற நினைப்புத்தான். இடையில் எழுந்து போகவும் முடியவில்லை.

சாதாரண காற்சட்டை... ஒரு டேசேர்ட் உடன் காணப்பட்ட கமால்தீன் ஸலாம் கூறிய பின் பகுதித்தலைவரின் அனுமதியுடன் அந்த லைப்ரரி புத்தகத்தைக் கையில் எடுத்துப் புரட்டினார். பின்னர் தொடங்கினார்.

“பொதுவாகவே பிள்ளைகள் நல்லவற்றைத் தான் வாசிக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது... எனது ஊர் உடதலவின்னை என்பது உங்களில் பலருக்குத் தெரியாது... அங்குள்ள ஜாமியல் அஸ்லூஹில்தான் நானும் எட்வானஸ் லைவல் செய்தேன்.... தொடர்ந்து படிக்க முடியல்ல... அப்பல்லாம் நாங்க போட்டி போட்டுக்கிட்டு வாசிப்பம்... மு.வ., காண்டேகர், அகிலன், கல்கி என்று தேடித் தேடி வாசிப்போம்... இப்ப காலம் மாறிக்கொண்டே வருகிறது.... நல்ல புத்தகங்களுடன் சில கூடாத புத்த கங்களும் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. சற்று நிறுத்திய கமால்தீன் அப்புத்தகத்தின் முன்புற முதற்பக்கத்தை சபைக்கு உயர்த்திக் காட்டினார்.

“பாருங்கள்... இது இந்தக் கல்லூரி லைப்ரரியில் வாங்கிப் போட்ட புத்தகம்... வாங் கியது மாணவர் களும் இல்லை; பெற்றோரும் இல்லை. அன்பளிப்பா கிடைச்ச புத்தகமும் இல்ல....

அடுத்த உள்பக்கத்தைத் திருப்பினார்...

இதுவரை அந்தப் புத்தகத்தை வாசித்த வர்களின் பட்டியல் இருந்தது.

அதையும் உயர்த்திக் காட்டினார் கமால்தீன்.

“இந்தப் புத்தகத்தை இதுவரையும் பதினாலு பேர் வாசிச்சிரிக்கிறாங்க.... ஒரு புத்தகத்தை ஒருவர் இரண்டு வாரங்களுக்கு வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதால்.... மேலும் பலரும் வாசிச்சிருப்பாங்க....”

முஸ்மில் ஆசிரியர் முதல் அனைத்து ஆசிரியர் களது மனங்களிலும் பதட்டம்... என்னடா இந்த மனுஷன்ட பேச்சு இப்படி திசைமாறிப் போகிறதே என்ற ஆதங்கம.... இல்லை கவலை!

கமால்தீனின் பேச்சை இடையில் நிறுத்தவும் முடியவில்லை.

பெற்றோர் களின் பலரும் விழித்துக் கொண்டார்கள். அவர்களது முகபாவண கமால்தீனுக்கு ஆதரவைக் காட்டின.

“இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பகுதித் தலைவரையோ, மூச்சர்ஸ்களையோ நான் குற்றம் சுமத்த வில்லை.... இந்தப் புத்தகத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு மாணவி வாசித்ததைப் பற்றிக் குறைகண்ட நீங்கள் பகிரங்கமாக முழுவகுப்புக்கு முன்னால் அந்த மாணவியைக் குறைக்குறியுள்ளர்கள்... இன்று பெற்றோர் களையும் அழைத்துப் பகிரங்கப் படுத்திவிட்டுர்கள்.. இதன் பின் விளைவைத்தான் நான் யோசிக்கின்றேன்...”

கமால்தீன்... சாதாரணமான முச்சக்கர சாரதி இவ்வளவு தெளிவாக விடயத்தை விளக்குவது எல்லோரையும் வியப்படையச் செய்தது; ஆசிரியர்களையும்தான்! படித்துப் பட்டம் பெற்ற பலர்கூட மேடையேறி நாலு வார்த்தை பேச முடியாமலிருக்கின்றார்களே.

பர்தாவுக்கு நல்ல முச்ச வந்தது.

கமால்தீன் தொடர்ந்தார்.

“ஒரு மாணவி இந்தப் புத்தகத்த வாசிச்சா என்டு எல்லோருக்கும் தெரிஞ்ச விஷயம் இதோட நின்டு போகுமா... இல்ல... இன்டா அல்லாஹ்... இந்தப் புள்ளைக்கு ஒரு கலியானம் பேசுற போதுகூட இந்தப் புள்ளையப் பத்தி விசாரிச்சா... யாராவது கெட்ட நேரத்துக்கு “ஓ அவ ஒருமறை ஏதோ கூடாத புக்கை படிச்சதால் பெரிய பிரச்சினையாயிரிச்சு” என்று சொல்லவும் கூடும்... அது மட்டுமா... இந்தப் பெரிய பாடசாலையில் அவுக்கு அவமானமா இருக்காதா?”

கமால்தீன் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசினார்.

அவரது குரல் அடைத்துக் கொண்டது.

“எனக்கும் புள்ளைகள் இரிக்கிறார்கள்... என்ட புள்ள போலத்தான் எல்லாப் புள்ளை கரும்... நான் மிகவும் பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளுன்... ஸ்கால் லைப்ரரிக்கு புக்ஸ் வாங்குறவங்க யோசிச்ச வாங்குங்க.... பொருத்தமா என்டு பாத்து வாங்குங்க.... எய்தவனிருக்க அம்பை நோவானேன் என்டு ஒரு பழமொழி சொல்லு வாங்க... எனக்கு அதுதான் நெனவு வருது.... நான் இப்படி உண்மையை பேசினது பிழை யாகாது என்டு நினைக்கிறன்... சந்தர்ப்பம் தந்த மைக்கு நன்றி.. அஸ்லாமு அலைக்கும்”

கசங் கிப் போன கைக் குட்டையால் முகத் தைத் துடைத் தவாறு கமால் தீன் வந்தமர்ந்தார்.

பர்தாவுக்கு இப்பொழுதுதான் நிம்மதியாக இருந்தது.

பகுதித் தலைவரும் ஆசிரியர் கரும் வேவிக் கு வைத் த மூள் காலிலேயே குத்திவிட்டதாக உணர்ந்தார்கள்.

எதற்காகவோ ஆரம்பித்தகூட்டம் எப்படியோ முடிந்துவிட்டது.

ஒருவனின் தொழிலும், உடைகளுமே அவனது அறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் அளவு கோலல்ல என்பதை நிருபித்த கமால்தீனப் பெற்றோர்கள் குழந்து கொண்டனர்.

(யாவும் கற்பணையே)

○○○

என் மோகனப் புன்னைக, அந்தோ
என் கடைவாய்ப் பற்களை வெளிக்காட்டுகின்றன
மோகந்தால் உன் அழகிய தோலை
நான் தடவினால்
அவை நகக் கீறல்களாய் முடிகின்றன
காதலால் கள்ளும் என் கண்கள்
சுவாலிக்கும் இரு நெருப்புத் தணைக்களாகின்றன
உன் மீது கொண்ட காதலால் துழக்கும் முலைகள்
உரோமம் படர்ந்த என் நகில்களைக் காட்டுகின்றன
எனக்குத் துரோகம் செய்யும்
இப்புற அவயங்களை வைத்துக் கொண்டு
ராமா. உன்னை நான் எப்படிக் காதலிப்பது?
உன்மீது நான் கொண்ட காதல்
நித்திய வல்லுவாகிய உனக்கான ஏக்கம்
ஆணால் நான் ஜிவவாறுதான் இருக்கிறேன்
மற்றவர்கள் போக்டும்
நீ ஏன் என்னை ஒதுக்குகிறாய்?
எல்லாம் காண்பவன், நீ அல்லவா?
உன்னைக் கூட விழையும் ஏக்கத்தால்
பஞ்சாக்கினியில் எரியும் என் தீயத்தை
உன்னால் ஏன் காணமுடியவில்லை?
உன் உடலிலும் ஆத்மாவிலிலும் பாதி என
நீ கொண்டாடும் உன் சின்னஞ்சியு மனைவி
விரைவில். சபலம் கொண்டவளாய்
உன் அமிமைத்தம்பி கீரிய வட்டத்தைத் தாண்டுவாள்
உன்னால் பெண்மையை ஒதுக்கிவிட்டுத் தப்பமுடியாது
நான் சூர்பநகா
மண்ணையும் விண்ணையும் வென்றவனின் ஒரே தங்கை
இருந்தும், ராமா, உன் காலில் விழுகிறேன்
என் கண்ணீராகிய உருகிய குழம்பு
பேரபூவிச் தீயாகி
உன் காவியத்தைச் சூழும். சூழும்!

சூர்ப்பநகா

ட. ஜே. தோமஸ் ஆங்கிலத்தில்
எழுதும் இந்தியக் கவிஞர்
Indian Literature என்ற
சங்கிகையின்
அதிதி ஆசிரியராக இருக்கிறார்.
விபியாவின்
பென்காஜி பல்கலைக்கழகத்தில்
ஆங்கிலம் கற்பித்தவர்.
கதா விருது உடை
பல விருதுகள் பெற்றவர்.

தீர்க்கில மூலம் :
ஏ. ஜே. தோமஸ் (கேரளா)
தமிழாக்கல் : சோ.ப

பஞ்ச மரபு என்ற நூல் அடியார்க்கு நல்லார் தமது சிலப்பதிகார உரை எழுதுவதற்கு ஆதாரமாகக் கொண்ட நூல்களில் ஒன்று என்று அவர் தமது உரைப் பாயிரத்துள் கூறுவதால், இந் நூலின் சிறப்பை அறிய முடியும். அவர் தாம் உரை எழுதுவதற்கு பயன் பட்டதாக பல நூல்களின் பெயர்களை எமக்குத் தந்துள்ளார். அவையாவன் ‘சார் குமாரன்’ எழுதிய இசை நுணுக்கம், யாமனேந்திரர் செய்த இந்தி காளியமும், அறிவனார் செய்த பஞ்ச மரபு, ஆதிவாயிலார் செய்த பரத சேனாபதியமும், மதிவாணர் செய்த முதனுால் ஆகும். இவை யாவும் இதுகாறும் கிடைக்கப்பெறாமையால் இறந்துபட்ட நூல்களாகவே கொள்ளப்பட்டன.

தமிழர் செய்த புன்னியபலன் போலும் பஞ்ச மரபு எனும் நூல் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. வேலப்பாளையம் திரு. வே. ரா. தெய்வசிகாமணிக் கவுண்டரிடம் இருந்து ஏடு கிடைத்தது, குடந்தை பண்ணாராய்ச்சி வித்தகர் ப. சுந்தரேசனரால் பிரதி செய்து நன்கு பரிசோதித்து முதற் பகுதி 1973 அக்டோபரில் வெளியிடப்பட்டது. உ. வே. சாமிநாத ஜயர் அவர்கட்கு கிடைக்கப் பெறாத இந்நூல் தற்காலத்திலாவது கிடைக்கப் பெற்றமை குறித்து நாம் மகிழ் வேண்டும். சமூகத் தொண்டே தமது கருத்தாகக் கொண்ட பெருந்தகை பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் அவர்கள் உதவி பெற்று பிரதி செய்து வெளியிடப்பட்டமை தமிழகத்திடைத்த பெரும் பொக்கிஷேமே. பஞ்ச மரபு நூலானது உரையோடு அச்சிடப்பட்டுள்ளது. உரையாசிரியர் கூற்றுப்படி நூல் 240 வெண்பாக்களால் முற்றுப் பெறுகிறது.

பஞ்ச மரபு என்பது, ஜந்து மரபு உறுப்புகளைக் கொண்டது. அவ்வைந்து உறுப்புகளும் யாது என அவரே கூறியுள்ளார்.

‘இசையும் மழுவும் தாளமும் கூத்தும்
அசைவில் அவிநாயும் அஞ்ச உறுப்பாம்’

ஜந்து உறுப்புக்களும் இசை, மழுவு வாத்தியம், தாளம், கூத்து, அபிநாயம் ஆகிய ஜந்து ஆகும்.

“அஞ்சி கூழ் மழுவரைக் கோள் முன்
அஞ்ச உறுப்பாக சொல்லயிட்டமையால்
பஞ்ச மரபு எனும் பெயர்த்து”

பஞ்ச மரபு எனும் 5 மரபை உறுப்பாகக் கொண்ட இந்நூல் கோட்டைகளால் சூழப்பட்ட மதுரைக் கோன் முன் அரங்கேற்றியதால் பஞ்ச மரபு எனப் பெயர் பெற்றது என்கிறார் ஆசிரியர்.

பஞ்ச மரபு ஜந்து மரபு உறுப்புக்கள், இவை பற்றி பிறிதொரு பாடல்,
“நல்ல நரம்பு குழல், கண்டம் தோல் கூத்து
யல்ல பொருட் கூருகின்ற பாணியிடன் – சொல்லிமலர்க்
கையால் அவிநாயுங் காட்டுதல் கான், காரிகையாய்
பொய்யாத நூலின் பொருள்”

இப்பாடலில் ஆசிரியர் இசைக்கூறுகளான, நரம்புக்கருவியான யாழ், காற்றுக் கருவியான குழல், கண்டம் குரலால் பாடல், தோற்கருவியான முழவு இவற்றுடன் தாளத் துடன் கூடிய கூத்து மற்றும் பல்வகை அபிந்யங்களையும் விரிவாகக் கூறுகிறார்.

நரம்புக் கருவியான யாழ் மரபு கூறுமிடத்து நால்வகை யாழ்கள் பற்றியும். வேறுபட்ட யாழ்களுக்கான நரம்புகள் மற்றும் யாழ் செய்வதற்கான மரம் என்பன பற்றியும், வேறுபட்ட யாழ் வகைகளை ஒசை நயம் பெறவாசிக்கும் வகை கூறிப் பின் யாழைப் பண்ணுடன் இனைந்து எவ்வாறு வாசிப்பது எனவும் விளக்கம் கூறப்பட்டுள்ளது.

காற்றுக் கருவியான குழல் செய்வதற்கு உரிய மரங்கள் அவற்றின் தன்மை, அந்தப் பகுதியை எப்படிப் பயன்படுத்துவது. அவற்றின் அளவு, துளையிடுதல், வாசிக்கும் முறை கூறியதுடன்,

குரலால் இசைப்பற்றகான பண்கள், எட்டு சாமத்துக்குரிய பண்கள், மங்கலப் பண்கள், மங்கலச் சொல் நான்கு வருணங்தாருக்கும் உரிய பாட்டு, தாளம் எனப் பலவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

கண்டமரபு என்பது குரல் இசை கொண்டு பாடுதல். உடல் ஜம்புதங்களால் ஆனது. எம் உடலில் குணங்கள், தசவாயுக்கள், அவற்றின் செயல். உடலோ முக்திக்கு வித்தானது. இசையும் முக்திக்கு வித்தானதால் உடம்பில் இசை பிறக்குமாறு இங்கு சொல்லப்படுவை மிகச் சிறப்பானவை. நல்ல குரல் தருவதற்கான பொருட்கள்: திப்பிலி, தேன், மிளகு, சுக்கு, பசுவின் பால், வெந்நீர், வெண்ணெய் சாந்துப் பூச்சு. ஆகாதவை: புகை, எள்காடி, காமம், கள், என்பனவாகும்

இசை பாடுபவருக்கு இருக்க வேண்டியது நல்ல குரல்வளம். இயல்பாகவே குற்றங்கள் இல்லாத குரலே நல்ல குரலாகும். இது குறித்து பஞ்ச மரபு இசைப்பவர் குரல்பற்றிக் கூறுவது,

யெருங்குல் கட்டை நழுவல் விளங்கல்
ஒருங்கி ஒதுங்கல் புறரத்தல் விருமில்லாக்
காருளி காக சரமென்னும் இவ்வெட்டும்
ஆகா எனச் சொன்னர் ஆய்ந்து”

பஞ்சமரபு இசைமரபு 2 வெண்பா 57.

தெளிவில்லாத ஒசை பெருக்கும் குரல், சமம், வலிவு, மெலிவு, ஆகிய மூன்று இயக்கங்களிலும் இயல்பாக உயர்த்தியும், தாழ்த்தியும் ஒலிக்க முடியாத கட்டைக் குரல். குறிப்பிட்ட ஒரு சுரத்தில் நிற்க முடியாது நழுவும் குரல், ஓர் இராகத்தைப் பாடும்

பொழுது வேறோர் இராகச் சாயலைக் காட்டிச் சுருதி நிதானமில்லாது விலகும் குரல். சுரங்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து வரும் ஒழுக்கிசையாக இல்லாமல் பலவோசையாக ஒலிக்கும் புரைத்த குரல். பேய் கத்துவது போன்று கத்தும் குரல் ஆகிய எட்டுத் தன்மைக்குள் ஒன்றோ பலவோ கொண்ட குரல் இனிய இசை பாடுவதற்கு ஏற்ற குரல் அன்று என்பது இவ்வெண்பாவினால் விளக்கமாகிறது.

அறிவனார் பாடுவோர் தகைமை பற்றி மேலும் கூறுவது,

ஆடலரங்கில்

ஓட்டுதலும் கட்டுதலும் விட்டோசை யாறுதலும் பட்டமரு நல்லைமூக்கம் பாரதனையும் கெட்டவனிற்று ஆடுவார் ஆடும் ஓரங்கத்து கிருந்தசையப் பாடுவார் பாடும் யரிசு

பஞ்சமரபு இசைமரபு 2 வெண்பா 59

தோல் கருவியான முழவு வாத்தியம் - பேரிகை படகம், காடிகை, மத்தளம், சல்லிகை, இவற்றின் தோல், கயிறு, கொம்பு என்பவற்றை விரிவாகச் சொல்கிறார். முழவு வாத்தியங்களின் மரபு அவற்றிற்கான தேவைகள் அவற்றை செய்யும் மரம். அளவுகள், தோலின் வகைகள் யாவற்றையும் கூறி முழவு வாத்தியத்தை வாசிப்போர் பல மொழிகளின் ஒசை நயத்தைப் புரிந்தவராக பாடல்களை பொருள் விளங்காது சிதைத்து விடுமாறு வாசிக்கக் கூடாது என்கி றார்.

இவர் கூறும் வாத்தியக் கருவிகளின் பெருக்கம் வியக்கத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளது அவையாவன வன்கருவி, மென்கருவி, சமக்கருவி, தலைக்கருவி, இடைக்கருவி, கடைக்கருவி, வீரக்கருவி என ஏழு வகைக் கருவிகளாகும்.

முழவு வகைகள். அகம், புறம், புறப்புறம், பன்மை, நாள் காலை என ஆறாகும்.

இவற்றை எல்லாம் பார்க்குமிடத்து நூலாசி ரியருக்கு முற்பட்ட காலத்திலே யாழ், குழல், முழவு எவ்வளவு அருங்கலையாக விரிந்து வளர்ந்துள்ளன என்பதை நாம் அறியலாம்.

ஆசிரியர் தெய்வங்களின் பெயர்களைக் கூறுமிடத்து முதல் ஜவர் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், ஈசன், சதாசிவன் எனக் கூறும் இவர் இசையுடனும் வாத்தியக் கருவிகளை ஆடலுடன் இனைத்துக் கூறுகிறார். மால் பாடும் பாட்டு, வார்ச்சடேயோன் கூத்து, நான் முகன் செய்பானி(தாளம்) என கடவுளை ஆட விலும் பாடலிலும், கூத்திலும் காண்கிறார்.

நாரி முழு

மாரி என்றால் மழை
மண் அதைக் கண்டதும்
வாரி அணைத்துக் கொள்ளும்
வரண்ட நீர் நிலைகள்
புரித்துப்போகும்
பலஹும் நிமிர்ந்து நிற்கும்

மரம்செடி கொழிகள்
மழைக்கு நல்
வரவு கூறும்
வரடி விடை பெறும்

வெண்ணிலைவு மேகம்
விழுங்கப் பார்க்கும்
வெள்ளிகளும் பயந்தால்
வெளிறிப்போகும்

பசுமை எங்கும்
பாய் விரிக்கும்
உசும்பும்
ஓவெவாரு கிளையிலும்
உற்சாகம்
ஒழுத் திரியும்

ஊர்கள் தோறும்
தண்ணீர்
உலாவரும்
நீர் அதில் நிலைகள்
நீச்சலைப்பாள்

ஊதைக்காற்று
ஒடுவநும்
கூதல் நம்மைக்
குடைந்தெடுக்கும்
மாரியின் ஆட்சி
மண்ணைல்லாம்
வீரியம் காட்டும்
வெள்ளமாக!

இயற்கை நடத்தும்
நாடகம் திது
வியக்க வைக்கும்
விந்தைதான்!

-வாக்கை வாணி

தெய்வங்களே வெவ்வேறுபட்ட பலவகை ஆடல்களை ஆடியுள்ளார்கள்.

பஞ்சமரபில் தெய்வங்கள் பதினொரு வகை ஆடல்களை ஆடியதாக அறிவாணர் கூறுகிறார். இதே பதினொரு வகை ஆடல்களையும் வேறுபட்ட தெய்வங்கள் ஆடுவதாக மாதவி என்ற சிலப்பதிகார நாயகி ஆடியதாக அடியார்க்கு நல்லார் வாயிலாக அறிகிறோம். அவையாவன

பஞ்சமரபின்படி : 1) பாண்டுரங்கம் 2) கொடு கொட்டி என்பவை சிவனாரால் ஆடப்பட்டன. 3) குடக்கூத்து 4) மல்லாடல் 5) அல்லியம் திருமாலால் ஆடப்பட்டன. 6) பாவைக் கூத்து திருமகளால் ஆடப்பட்டது. 7) குடைக்கூத்து 8) அடிக்கூத்து முருகன் ஆடியது. 9) பேடிக்கூத்து காமனால் ஆடப்பட்டது. 10) மரக்காலை கொற்றவை ஆடினாள். 11) கடயக் கூத்து இந்திரனால் ஆடப்பட்டது.

அடியார்க்கு நல்லார் பஞ்சமரபு நூலின் வெண்பாக்கள் முப்பதை எடுத்து ஆங்காங்கு மேற்கோளாகத் தந்துள்ளார். இவை பெரும் பகுதி அரங்கேற்று காதையுரையுள் வந்துள்ளன. பஞ்சமரபில் யாற்மரபு, கண்ட மரபு என்ற பகுதிகளிலிருந்தே அனேகமாக முழுமையும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர பஞ்ச மரபின் பாடற் கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் அப்படியே எடுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. அடியார்க்கு நல்லார் கடலாடு காதை உரையில் பஞ்சமரபில் வருகின்ற ‘செப்பிய சிந்து’ என்ற பாடலை முழுமையாகத் தந்து “என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனார் என்னும் ஆசிரியர் என்க” என்று கூறியுள்ளார்.

கூத்து பற்றி கூறுமிடத்து முதல் வருவது ஐந்து வகை ஒலிகள். அவை தா. தி.. தொ .கி .க. அவற்றின் விரிவே தக, திக, தக்கிட, ஆகும். இவை ஆடலுக்கும் மழவு வாத்தியத்திற்கும் பொருந்தும்.

நிருத்த மரபு எனக் கூறுமிடத்து அவை யாவன:

1) நிருத்தமரபு, 2) அபிந்யமரபு என இருபகுதியாகும். நிருத்தமரபு ஏழு வகைப்படும்.

1) தாண்டவம் 2) நிருத்தம், 3) நாட்டியம், 4) குரவை, 5) வரி, 6) கோலம், 7) வகைகூத்து. இவை ஒவ்வொன்று பற்றியும் விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அபிந்யமரபில் - உணர்வுகள் 9 (நவரசங்கள்) இரசத்தை வெளிப்படுத்த 9 வகை தலையைசைவுகள், 8 வகை கண்ணோக்கு, மூன்றுவகை கமுத்தசைவுகள், ஒருகையால் செய்யப்படும் முத்திரைகள், இருகைஇணைய செய்யும் முத்திரைகள் எனப் பலவும் விரிவாக விளக்கியதுடன் ஆடலுக்கான அங்க அமைப்பு விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்களான அரும்பத உரையாசிரியரும், அடியார்க்கு நல்லாரும், பஞ்ச மரபை நன்கு பயன்படுத்தி யுள்ளனர் என்பதை நாம் காணக் கூடியதாக வுள்ளது. சீவகசிந்தாமணியுரையில் நங்சினற் கினியார் காட்டும் இசைமேற்கோள் பாடல்களில் நான்கு பஞ்சமரபு வெண்பாக்களே. அடியார்க்கு நல்லார்க்கு

200 ஆண்டுகட்கு பிந்தியவரான நச்சினர் கினியாருக்கும் பஞ்சமரபு கிடைத்தி ருக்கிறது. பிற்காலத்தில்தான் இது எப்படியோ வழக் கில்லாது போயுள்ளது.

பஞ்சமரபின் ஆசிரியர் பெயர் அறிவனார் என்பது நூலில் வரும் குறிப்பாலும் அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பாலும் அறிகிறோம். அதற்கு மேலும் அடியார்க்கு நல்லார் செப்பரிய சிந்து முழுமையாகத் தந்து ‘என்றார் பஞ்சமரபுடைய அறிவனார்’ என்னும் ஆசிரியர் எனக் கூறுகிறார்.

மன்னுயோதி யத்திருந்த மாதவத்தோன் தாள் வாழ்த்திய பற்று வழுவற் றாகையினுடன் - துன்னருங்கீர்ச் சேறை அறிவனார் செய்தமைத்த ஜந்து தொகை கறை இந்றாற் குணம்

இப்பாடலில் சேறை என்பது சேற்றார் என்பதன் மருவு. இது நாடகமும் இசையும் நிறைந்த சோழ நாட்டிலுள்ள திருச்சேறை என்பதே யாகும். திருச்சேறை என்பது அப்பர், சுந்தரரால் தேவாரம் பாடப் பெற்ற சிவாலயத்தையும் திருமங்கையாழ்வார் மங்களா சாசனம் செய்த திருமால் ஆலயத்தையும் உடையது. ஆசிரியர் சோழ வள நாட்டிலுள்ள திருச்சேறை என்ற ஊரைச் சார்ந்தவர் என நாம் கொள்ளலாம்.

ஆசிரியர் வைணவ சமயத்தினர் ‘கார் மேனி செங்கட் கடவுளை யான் பணிந்து, பாமேல் ஒதுவன் இப்பண்பு’ என்று காப்புச் செய்யுளிலும் ‘கார் மேனிக் கண்ணனை முன் வைத்துப் காப்புரைக்க என்றும், ‘திருநெடு மாலைப் பணிந்து செப்புவேன்’ என்றும், ‘தண்ட மிழாற் பாடத் தருவாய் பெருவாக்கு வண்துள பத்தார் மாதவா’ என்றும் பிற இடங்களிலும் கூறுவதால் இவர் வைணவ மதப் பற்றை உணரமுடிகிறது.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு பஞ்ச மரபில் குறிப்பிட்ட நிருபதுங்க ராகம் ஒரு புதுப்பெயர். பஞ்ச மரபில் நூலில் பல புதிய பெயர்கள் இருந்த போதும் நிருபதுங்க ராகம் வரலாற்றுடன் சம் பந்தப்பட்டதாக காணப்படுகிறது. காஞ்சியை ஆட்சிப்பிற்கு பல்லவச் சக்கரவர்த்தி நிருப துங்க வர்மன் காலம் கி.பி 850 - 890. இவன் சிறந்த கலாவிநோதனாகவும் இருந்திருக் கிறான். இவன் பெயர் ஒரு இராகத்துக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தது. அதுவே நிருபதுங்கராகம். அதனால் இக்காலத்திற்கு முன் இந்நால் ஆக்கப்பட்டிருந்தால் இப்பெயர் வந்திருக்க முடியாது. அதனால் இந்நால் ஆக்கப்பட்ட காலம் 9ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதி என்பது தெளிவு. மேலும் சாளரபாணி என்ற பண்பற்றி

பஞ்சமரபில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாளரபாணி என்ற பண் தேவாரத்துள் காணப்படவில்லை. உமாபதி சிவம் திருமுறை கண்ட புராணத்துள் பண்களையெல்லாம் சொல்லுமிடத்து இப் பண்ணைச் சொல்லவில்லை. அப்பண்ணைச் சொல்லுகின்ற பஞ்சமரபு தேவார காலமாகிய 7-8ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றவில்லை. அதனால் பஞ்சமரபு தேவார காலங்கட்கு பிற்பட்டதே.

தொல்காப்பியத்திலோ சங்க நூல்களிலோ சாதி பற்றிய பாகுபாடும் அதற்கு இலக்க ணமும் கூறும் நிலையும் காணமுடியாது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி வளர்ந்த புது பண்பாட்டியல் நெறிதான் இந்தச் சாதிப்பாகுபாடு. பஞ்சமரபு ஆசிரியரும் இந்தப் பண்பாட்டு நெறியைப் பின்பற்றி சாதிகளைக் கூறுகிறார். அதனால் இவர் காலம் 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதே.

சுத்தம் மறையேற்கக்காம், சாளவம் சௌர்வில்லா மத்தக் களிற்றானை மன்றர்க்காம் - வித்தகனர் செய்ய தமிழ் வனிகர் வேளாளர்க் கென்றுகருத்தார் பொய்யிலுகர நூலீர் பொதிந்து

எனும் பாடலால் நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆதலால் பஞ்ச மரபு ஆசிரியர் அறிவனார் 8ஆம் நூற்றாண்டின் பின் தோன்றினார் என்பது முடிவு. நிருபதுங்க இராகம் ஆதாரமே போதுமானது. அதனால் அறிவனார் காலம் 9ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியே ஆகும்.

அடியார்க்கு நல்லார் 9ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூலை மேற்கோளாக எடுத்துக் கொண்டமைக்குக் காரணம். இதற்கு முற்பட்ட நூல்கள் யாவுமே இறந்து போயின என்பதேயாகும். சிலப்பதிகாரத்திற்கு ஆறு நூற்றாண்டுக்கட்கு பின்வந்த நூல்களே பஞ்ச மரபு மட்டுமல்ல, அவர் ஆராய்ந்த நூல்களான இசை நுணுக்கம் இந்திர காளியம், பரத சேனாபத்யம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூலும் ஆகும். பிற்கால நூல் என்பதை அவரே உணர்ந்து தம் உரையில் ‘இவ்வைந்தும் இந்நாடகக் காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல்களின் ரேனும்’ என்று சொல்கிறார். சிலப்பதிகாரத்துக்கு முற்பட்ட நாடக காப்பிய இலக்கண நூல்கள் வழக்கிலிருந்துள்ளன. அவை ஆசிரியர் உரை எழுதிய காலத்திலேயே இறந்து பட்டமையால் பிற்பட்ட கால நூலாயினும் அவற்றை வைத்து உரை எழுதியுள்ளார்.

கொற்றை பி.கிருஷ்ணன் துணின் குடியிக்கதைகள் இரண்டு

நானுந்தான் போய் வாறன்

தமலம் மாமிக்கு அறுபதாவது வயதுக் கொண்டாட்டம் நடாத்தப்பட்டு இரண்டு வருஷங்களாகிவிட்டன. வெளிநாட்டிலிருந்து வந்த மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும் தாயின் அறுபதாவது பிறந்த தினத்தை ஊர்முழுவதும் சொல்லி வலு “ஙங்காகச்” செய்து அசத்தி விட்டுச் சென்று விட்டார்கள்.

“அதற்குப் பிறகு உவள் கமலத்திற்குக் கொஞ்சம் “லெவல்” கூடிவிட்டுது” என்று அவளினுடைய சினேகிதி பரிமளம் மாமி சொல்லித் திரிவது கமலம் மாமியின் காதுகளுக்கு இன்னும் எட்டவில்லைத்தான்.

பரிமளம் மாமியும் வசந்தி அக்காவும் மணியம் கடையிலிருந்து சமையற்சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு நடந்து வருகிறார்கள். வசந்தி அக்காவுக்கு ஒரு முப்பத்தி மூன்று வயது இருக்கலாம். வசந்தி அக்கா சுமாரான ஒரு ஆழகியும்தான். வசந்தி அக்கா வாய் ஓயாமல் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டு வந்து தன் வீடு வந்ததும் கொஞ்சநேரம் நின்று கதைத்து விட்டு உள்ளே போய் விட்டாள்.

இந்தநேரம் பரிமளம் மாமியும் மணியம் கடைக்குப் போவதற்காக எதிரே வந்து கொண்டிருந்தாள்.

மணியம் கடையென்றால் கிராமத்துக் கடைதானென்றாலும் நன்றாக வியாபாரம் நடக்கின்ற மலிவுக்கடை. தந்தையார் இறந்த பின்னுங்கூட வியாபாரம் குறைந்து போய்விடாமல் இருபத்தைந்தும் முப்பதும் வயதுகளிலுள்ள அண்ணன் தம்பி இரண்டுபேரும் நல்ல மாதிரித்தான் கடையை நடாத்தி வருகிறார்கள்.

பரிமளத்துடன் வசந்தி ஏதோ சீரியசாகக் கதைத்துவிட்டுத் தன்னைக் கண்டதும் கதையை நிறுத்திவிட்டு உள்ளே போகிறாள் என்று கமலம் மாமிக்கு மனதில் பட்டுவிட்டது.

“என்னடி பரிமளம் உவள் வசந்தி ஏதோ கனக்கக் கதைசொல்லிக் கொண்டு நின்டவள் என்னைக் கண்டவுடனே படாரென்டு கதையை நிற்பாட்டிப் போட்டு உள்ளே போய்விட்டாள்.. என்னவாம்....”

“அது உவங்கள் மணியம்கடையில் பெடியங்கள் இரண்டுபேரும் ஆள்மாறி ஆள்மாறி சாமான்கள் தரேக்கையும் காசை வாங்கேக்கையும் இவளின்றை கையிலை கிள்ளுறாங்களாம், நூள்ளுறாங்களாம். அதனாலை இனி தான் வேறைகடைக்குப் போகிறதுக்கு முடிவெடுத்திருக்கிறாளாம்”

பரிமளம் மாமி சொல்லி முடிப்பதற்கிடையிலேயே கமலம் மாமி குறுக்கிட்டாள்.

“உது உவளின்றை பூராயக்கதை. நானுந்தான் டெயிலி கடைக்குப் போய்த்தானே வாறன். இதுவரை என்னோடை ஒருவிதமான சேட்டையும் அவங்கள் விட்டது கிடையாது. உவளின்றை கதையை நான் நம்பேல்லை...”

கொற்றை
பி.கிருஷ்ணன்

கோவிச்சுக்கொண்டு போறாய் போல....

தாசிவம் அண்ணை நிறைய ஆட்டுக்கடாக்கள் வளர்க்கிறார். அவற்றில் நல்ல வீரியமுள்ள சில ஆட்டுக்கடாக்களை சினைப் படுத்த முக்குப் பயன்படுத்தி நல்ல வருமானத்தை ஈட்டி வருகிறார். கடாவுக்கு வயதாகி விட்டால் இறைச்சிக் கடைக்காரருக்கு விற்றுவிடுவார்.

ஆட்டுக்கடாக்களை நன்றாகப் போவித்து வளர்ப்பார். தனது ஆண்டின்னைகளில் கூட அவர் இந்த அளவுக்குப் பாசம் காட்டுவதில்லை. இது அவருடைய பின்னைகளுக்கும் தெரியும். எல்லாம் காரணத்தோடுதான். பணவிவகாரங்களில் சதாசிவம் அண்ணை படுகஞ்சன் என்பது ஊரறிந்த உண்மை.

பஞ்சவிங்கம் அண்ணை தனது மறியாடு ஒன்றைச் சினைப்படுத்துவதற்காகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவரும் கஞ்சத்தனத்தில் சதாசிவம் அண்ணைக்குக் குறைந்தவரில்லை. இருவரும் பாலிய சினேகிதர்கள் மட்டுமல்ல தூரத்து உறவுக்காரரும்தான்.

சதாசிவம் அண்ணை முதலில் வந்த மூன்று பேருடைய அலுவல்களை முடித்து காசை வாங்கிக்கொண்டதும் பஞ்சவிங்கத்தார் தனது மறியாட்டை இழுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டு சதாசிவம் அண்ணைக்கு ஒத்தாசை புரிந்தார்.

விஷயம் முடிந்தது, பஞ்சவிங்கத்தார் தனது ஆட்டுக்குரிய கட்டணமான 500 ரூபாவை எடுத்துநீடிட்டனார். சதாசிவம் அண்ணை மறுத்துவிட்டார்.

“உண்ணட்டை என்னெண்டு மச்சான் நான் கைநீட்டிக்காச வாங்கிறது. நீ கொண்டு போ”

“இல்லைமச்சான் இது உன்றை தொழில். நீ வாங்கத்தான் வேணும்”

“சீசீ” அதுக்காக நான் உண்ணட்டை வாங்க ஏலுமே.. கதையை விட்டிட்டு நீ ஆட்டைக் கொண்டு போ...

இதைக் கேட்டதும் பஞ்சவிங்கத்தாருக்குத் தேசிய லொத்தர் சபையின் சீட்டிழுப்பு ஒன்றில் இரண்டாவது பரிசு கிடைத்தது போன்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது. இதற்கு மேல் அவர் சுணங்கவில்லை.

“சரி மச்சான் நீ அப்பிடிச் சொன்னால் நான் என்ன செய்யிறது. நான் போயிட்டுவாறன்”

விடைபெற்றுக் கொண்டு ஆட்டை இழுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்.

சண்முகத்தாருக்கு ஒரு மாதிரிப் போய்விட்டது நீண்டகாலச்சினேகிதன் என்பதற்காக ஒரு மரியாதைக்காக இப்படிச் சொல்ல அவன் ஆட்டையும் இழுத்துக்கொண்டு ஒடுகிறானே என்று திகைத்துப்போனார். ஒரு கணக்கில் தன்னைச் சுதாரித்துக்கொண்டார். கைதட்டி அவரை நிற்குமாறு சைகை காட்டினார். கிட்டப்போனார்.

“என்ன மச்சான்” நான் ஒரேயடியாகக் காசை வாங்க மறுத்தது உனக்குத் திருப்தியில்லைப் போல கிடக்கு. கோவிச்சுக் கொண்டு போறாய் போல தெரியுது எங்களுக்குள்ளை ஏன் தேவையில்லாத மனக்கசப்பு? பின்னத் தந்திட்டுப் போ மச்சான்....

பஞ்சவிங்கத்தாரின் சேட்பைக்கற்றுக்குள் கையை வைத்து எடாத குறையாகக் காசைப்பிடுங்கிக் கொண்டு திரும்பினார் சண்முகம் அண்ணை.

இரம்ப காலம் தொட்டு இன்றைய காலம்வரை விஞ்ஞானமானது பரந்து விரிந்துபட்ட ஒரு துறையாகக் காணப்படுவதோடு மிகவும் இரசனைக்குரிய பாடப்பறப்பாகவும் காணப்படுகின்றது. விஞ்ஞான வரலாறானது ஒரு மாபெரும் காலப்பறப்பை உள்ளடக்கியதாகும். அறிவின் தேடல் என விளக்கப்படும் விஞ்ஞானமானது ஒரு விடயத்தினை அவதானம், பரிசோதனை மூலம் ஆராய்ந்து ஒரு சிறப்பான முடிவினை வெளியிடுகின்றது. மேலும், முடிவினைக் காணமுடியாத விடயங்களையும் ஆய்ந்து சிறந்த முடிவினை வெளியிடுகின்றது. இன்று விஞ்ஞானத்தின் தேவை கலராலும் உணரப்பட்ட ஒன்றாகும்.

16ஆம் 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் விஞ்ஞான வரலாற்றில் முக்கிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பிரபஞ்சம் பற்றி மித நோக்கில் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலப்பகுதி இதுவாகும். முடிவில்லாத பொருளை பகுத்தறிவுபடுத்தும் முயற்சியில் மத்தியகாலம் முழுக்க செலவாகி முடிந்தது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் நவீன சமூகங்களின் சமூக வாழ்க்கை பகுத்தறிவு மயப்படுத்தப்பட்டது. இயற்கைக் காரணிகளும் இயற்கை மெய்மைகளும் அறிவுர்தியான நியாயப்படுத்தலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன.

கணிதமும் வானியலும் ஓளியியலும் பொறியியலும் 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்குள்ளேயே தமது தனித்துவத்துக்குரிய வழிகளை வகுத்துக் கொண்டுவிட்டன. மத்தியகால விஞ்ஞானத்தினாடாக வந்து சேர்ந்த கிரேக்க சிந்தனைகளில் காணப்பட்ட தவறுகள் நிராகரிக்கப்பட்டமையும் கிரேக்கர்களின் தூய விசாரணை மனப்பாங்கு மீண்டும் நிலைநாட்டப்பட்டமையும் 19ஆம் நூற்றாண்டு விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு முக்கிய அடித்தளத்தைத் தந்தன.

விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்ற முழுமையும் விஞ்ஞானிகளின் கைகளிலேயே தங்கியிருக்கவில்லை. விஞ்ஞானியல்லாத சமூகத்தில் செல்வாக்குப்பெற்ற கைவினைஞர்களின் பங்களிப்புக்கள் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு பெரும் உந்துதலைத் தந்தன. 17ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த புதிய கருவிகளின் கண்டுபிடிப்புக்களில் தொலைநோக்கி, நுணுக்குக்காட்டி, வெப்பமானி, பெண்டுலக் கடிகாரம் என்பன அடங்கியிருந்தன. சரி நுட்பமான அளவிடுகளைப் பெறுவதற்கும் அவதானத்தை மேலும் விரிவுபடுத்துவதற்கும் இவை நிர்ணயகரமான பங்கினை வழங்கின. மேலும் விஞ்ஞானம் சமூகப் பயனுள்ள துறையாக வளர்வதற்கும் கருவிகளின் கண்டுபிடிப்புக்கள் உதவின. இக் கருவிகளைச் செய்தோர் விஞ்ஞானிகள் அல்லாத கைவினைஞராவார்.

14ஆம் 15ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே கைவினைத்திறனும், புலமைவாதமும், பொறியியல் நுட்பமும், கணிதவியலும், விஞ்ஞானத்தின் இன்றியமையாத பாகங்களாக உருவாக்க தொடங்கிவிட்டன. இவற்றின் ஒருங்கிணைவின்றி விஞ்ஞானத்தில் முன்னேற்றம் நிகழாது என்று கூறியவர்களில் விஞ்ஞானிகள் அல்லாதவர்களுமிருந்தனர்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் கைத்தொழில் துறையில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. குறிப்பாக பிரித்தானியாவில் நாட்டுப்புறங்களில் வாழ்ந்த ஆயிரக்கணக்கான பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் நகரங்களின் கைத்தொழிற்சாலைகளின் தொழிலாளர்களாகினர். கைத்தொழில் துறையில் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கைத்தொழில் இயந்திரமுறை மேலும் அதிகரிக்கலாயிற்று.

மனிதனையும் மிருகங்களையும் நீர் சுக்திகளையும் கொண்டு இயக்கப்பட்ட ஆலைகள் நீராவிப்

பொறிமுறைக்குள் வந்து சேர்ந்தன. மனிதமற்றும் விலங்கு சக்தியிலிருந்து கைத்தொழில் விடுபட்டு இயந்திரமாகியது. இந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் விஞ்ஞானிகள் மட்டுமல்ல. பொறியியலாளர்களின் பங்கு இதில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. கால்வாய்கள், ஆலைகள், பாலங்கள் அமைப்பதில் இவர்களின் திறமை மிகுதியும் வெளிப்பட்டது.

சூட்டு முயற்சி விஞ்ஞான அறிவின் பிரதான பண்பாகி இருப்பதை விஞ்ஞான வரலாறு உணர்த்துகிறது. தனி ஒரு விஞ்ஞானியின் சாதனைக்குப் பின்னால் பல நூற்றாண்டுக்குரிய வரலாறு அமைதியாக உள்ளடங்கி நிற்பதை வரலாற்றில் காணமுடியும். ரோஜர் பேக்கனின் ஒளியியல் சாதனைக்கு இப்பனுல் வைத்தாமின் சாதனைகளுக்கு கிரேக்க ஞானிகளின் கண்டு பிடிப்புக்களும் கோட்பாடுகளும் உரமாக வேண்டி யிருந்தன. நவீன் ஒளியியல் நிர்மாணத்திற்கு இந்த சாதனைகள் அனைத்துமே உரமாகின.

முந்திய விஞ்ஞானிகளின் முடிவுகளும் பகுப்பாய் வகைஞம் விடயத்தை அதன் ஆரம்பத்திலிருந்தே தொடங்குவதை அவசியமற்றதாகக் கிறது. “பலர்” ஒருங்கு கூடிச் செய்யும் முயற்சியே விஞ்ஞானத்திற்கு அரண் செய்கிறது.

உலகில் நானுக்கு நாள் தொழில்நுட்ப பூர்ச்சி ஏற்பட்டு புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் இடம் பெற்றுவருகின்றன. இந்திலையில் தகவல் தொழில்நுட்பம் பல்வேறு வகைகளிலும் விஞ்ஞான விந்தையினால் வளர்ச்சி கண்டுவருகின்றது. ஈமெயில், இன்டர் நெட், பேஸ்புக், டுவிட்டர், எனப் பல சமூக வலைத்தளங்கள் அனைத்துத் தரப்பினரையும் கவர்ந்துள்ளன.

சமூக வலைத் தளங் களின் ஊடாக தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கு கையடக்கத் தொலைபேசிகளே போதுமானது என்கின்ற அளவுக்கு தொழில்நுட்பம் வளர்ந்துள்ளமை விஞ்ஞான அறிவியல் வளர்ச்சியின் விந்தை என்றே சொல்ல வேண்டும். நவீன் அறிவியல் பூர்ச்சியின் ஆக்கபூர்வமான விளைவினால் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் மக்கள் பயன்பாட்டிற்காக அதிகம் உருவாக்கப்பட்டன. எனினும் இளைய தலைமுறையினர் அதிகமாக அவற்றைத் தவறான வழிகளிலே பயன்படுத்திவருகின்றனர் என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

பெரும்பாலும் விஞ்ஞான விந்தையால் உருவான கையடக்கத் தொலைபேசிகள் மாணவர் களினதும் இளவுயதினரதும் அனைத்துவிதமான இதர செயற்பாடுகளையும் இணையம் என்ற வட்டத்திற்குள் முடக்கி வைத்திருக்கின்றது என்பதை அநேகர் உணர மறுக்கின்றனர். நவீன் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் இவ்வாறு இளைய தலைமுறையினரை ஆக்கிரமித்துக் கொண்ட பின்னர் அவர்களின் பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் அனைத்தும் இணையத்துடனேயே ஒன்றிப்போயுள்ளதாகவே உள்ளன. பொழுதுபோக்குக்காக விளையாடுவதிலோ, உடற்பயிற்சிகளை மேற்கொள்வதிலோ எவ்வித ஆர்வத்தையும் காட்டமுடியாத அளவிற்கு நவீன் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் அவர்களைக் கட்டிப்போட்டுள்ளன.

அத்தோடு சமூகம் குறித்த அவர்களது அக்கறைகளும் நிறையவே குறைவடைந்தும் உள்ளது. தமது விருப்பு வெறுப்புக்களை, அறிவுதுமாக அநேகர் எவ்வித பயனுமின்றிய செயற்பாடுகளிலேயே தம் மை அதிகம் ஈடுபடுத்திக் கொண்டுள்ளனர்.

தமது குடும்பப் பொருளாதாரம் எதிர்காலம் என்பவற்றை எல்லாம் மறந்து நண்பர்களுடன் தமக்குரிய சுகபாடுகளுடன் ஒருவித அர்த்தமற்ற, ஆடம்பர, பகட்டு வாழ்க்கை வாழத் தலைப் படுகின்றனர். இளைய தலைமுறையினர் இணையத் தளங்களுக்குள் நுழைந்து சில அடிப்படையற்ற பொழுதுபோக்கு அம்சங்களை நாடி அவற்றிற்கு அடிமையாவதால் அவர்களின் கல்வி பாதிக்கப்படுகின்றது.

அநேகமான பாடசாலை மாணவர்களும் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துவிட்டு வெளி யேறியுள்ள இளம் வயதினரும் சமூக வலைத் தளங்களை ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைக்கு பயன்படுத்தாமல் இவ்வாறான பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்காக பயன்படுத்துவதால் தமது எதிர்காலத்தைத் தொலைத்துவிட்டு பின்னர் தடுமாறும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

இவ்வாறு விஞ்ஞானமும், சமூகமும் பல்வேறு நிலைகளிலே ஒன்றினால் ஒன்று முழுமையடைகின்ற அதேவேளை அபிவிருத்தி யானது குறிப்பாக தொழில்நுட்ப சாதனங்களில் அதிகம் ஏற்பட்டு இளைஞர் சமுதாயத்தை வெகுவாக பாதிப்பதாயும் காணப்படுகின்றமை நோக்கத்தக்கது.

திலையுத்தர் காலம்

கார்த்திகை மாதம்!

கார்காலம்!!

அந்தியாஸம்!!!

செக்கார் சிவந்தவாஸம்!!!!

கார் மோகன்களுக்குப் பிரசவவலி

குளிர்காற்று கூச்சல்கீன்றது.

காது மூக்குவாய் எங்கும்

கழுத்துக் குதறும் கொடும் காற்று.

நான் நடக்கின்றேன் நடக்கின்றேன்
நடந்துகொண்டே கிருக்கின்றேன்

மூங்கிலில் இரையை மீட்டுவிட்டவன்
முச்சக் காற்றாய் எங்கும் கிருப்பவன்
மகந்த துகள்களைக் கற்பிலிபோவன்
மன்னிலே சுக்கிலை உற்பத்திசெய்யவன்

என்னிலும் - உன்னிலும் -
எறும்பிலும் - கரும்பிலும்
ஏகாந்தமாகக் கலந்துவிட்டவன் நியல்லவா!
என் இனிய புங்காரீ!
ஏன் இந்தவேகம்?
எதுக்கிந்தக் கோயம்?
வா நீலா மெதுவாக வா!
என் கை பிழுத்து நடந்துவா!

என் மேல் மூச்சக்கும்
கீழ் மூச்சக்கும் கிழுப்பி!
முக்குத் துவாரத்தில்
போக்குவரத்து வந்திசல்!!
என் சுவாச்சைப்பில்
கிருமிகள் கும்பியூப்பு!!

வாளில் மோகங்களின் சண்டை
இடுக்கும் மின்னலுக்கும் சண்டை
காற்றுக்கும் மழுகுக்கும் சண்டை
என் ஒருமுன்காலுக்கும்
மறுகாலுக்கும் சண்டை
ஆணலும்
நான் நடக்கின்றேன் நடக்கின்றேன்
நடந்துகொண்டிருக்கின்றேன்

பங்கத்துவெரு
பாவுதம் ஆச்சி
மூச்சைப்பிழுத்திவிட்டா!
மூச்சும் அவாவெநிறுத்திக் கொன்று

சண்டையில்லை ச்சரவில்லை
விண்டெழுவோம் எனக் கூறி
பூப்பட்டுவிட்டன.
தொண்ணுாறுவருடமாக
ஒயாது மூழ்த
அவைவின் சுவாச்சையும்
கிள்ளு பென்சன் எடுத்துவிட்டது.

இனி என்ன

ஜந்துகண்டாங்களிலும் கிருந்து
சொந்தப்பந்தங்கள் வந்தபடிடுள்ளன
அலைக்குத்தான் நான் இப்ப
சப்பாடு கொண்டுபோறன்
முதுகுப் பையில் கிழுப்பம்
மற்றுக் கைகளில் கறியும் சொதியும்

நான் நடக்கிறேன் நடக்கிறேன்
நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றேன்.

காற்று என்கைப் பின்னாலே தள்ளுது
சுருகாகீல் ரூமாறிநிறமாறி இடம்பாறி
விழுகின்ற கிளைகள் காற்றின் பிழியில்
அலைந்தபடி அகதிகளாக
வெலியோரத்தில் தஞ்சம்
மண்ணோடு மண்ணாகி
மரத்துக்கு உரமாக
தவயிருக்கின்றன.

மொட்டையாய்ப் போனாலும்
வெட்டியார் போட்டாலும்
நாம் வீழ்ந்திப்பாட்டோம்
எனக் கவுகிக் கூறிக் கூப்பீராய்
நிரிச்ந்துநிற்கும் மரங்கள்
என்னைச் சென்றுவா என்கின்றன.

முன்வீதிநாண்டி பின்வீதிநாண்டி
சுடலையூப் பக்கமாக வந்துவிட்டேன்

தேவாயத்துமணிஇடுக்கின்றது
ஒங்கேவெள்ளைக்காறுப்பிற்ற அப்புவை
அட்கம் செய்யசூத்தம் நடக்குது

(தூபாசி மழுகுக...)

திருமதி கலைஞரி ஜ்.வருமாரான்

அப்புவுக்குசாந்தமில்லை பந்தமில்லை
தேவோர் ஆருமில்லை அரசாங்கம் இங்கே
தன் கடமையைச் செய்கிறது.

"சனிப்பினை தனிப்போகாது"
சொல்லிப் பறப்புறக்
ஆருமில்லை அப்புவுக்கு

நான் நடக்கிறேன் நடக்கிறேன்
நடந்துகொண்டே போகின்றேன்

கிருள் பறவுகின்றது
புச்சினிக்காய் விளக்குகளும்
மன்றடையோட்டுப் பொழ்வுமானாலும்
தெருவெல்லாம் கலோயின் விழாக்கோலம்

வானத்தில் பறவைகள்
கூட்டம் கூட்டமாய்
புலம் பெயர்கின்றன.
பாஸ்போட் இல்லை
விசாவும் ஏதுமில்லை
காற்றில் மீதந்து
கடும் குளிரைவெறுத்து
புலம்பெயர்கின்றன.

நான் நடக்கிறேன் நடக்கிறேன்
நடந்துகொண்டே போகின்றேன்

மீண்டும் மழை
ஜஸ்யாகிக் குத்தும்மழை
இடு இடுக்கின்றது
மின்னல் பறக்கிறது
தெருவெங்கும் மக்கள்
கார்கள் ஓடுகின்றன.
பஸ்களும் ஓடுகின்றன.
காற்றும் மழையும்
நாட்டாலை பண்ணுகின்றன.
இந்துப் புமியம்மாமட்டும்
ஆடாமல் அசையாமல்
அப்படியே இருக்கின்றாள்

பறவுதம் ஆச்சியும்
ஆடாமல் அசையாமல்
ஜன் பெட்டியுள் உறங்குகின்றா
நான் நடக்கிறேன் நடக்கிறேன்
நடந்துகொண்டே இருக்கிறேன்

காட்டியுடு தீட்டியுடு

மேடைகள் மாறும்
காட்சிகள் மாறும்
ஆடைகள் அணியா
அம்மணாங்களாய்
எம் வாழ்வு மட்டும்
என்றும் மாறாமல்

கட்டியக்காரர்களின்
கதை சொல்லல்களிலேயே
கரைகிறது காலம்
செத்துப்போனவர்க்கு
முடிவில்லை
காணாமற் போனவர்க்கும்
பதிவில்லை கண்முன்
இருப்பவர்க்கே விடுதலை
இல்லை

நரியா புலியா சிங்கமா
புரியாமல் தடுமாறும்
இந்த வேடப் புனைவில்
எம்மை மீட்டிடும்
உண்மை மீட்பர்
யாரெனத் தெரியாமல்
தடுமாறும்
மான்களாய்
எம்வாழ்வு
காட்சியின் முடிவில்
கட்சிகள் மாறும்
மீட்சி என்பது மட்டும்
மாறவே மாறாது

- புலோலியீர் வேல்நாந்தன் -

கௌந்தன்றுக் க்ஷாதியப்பிரகாஷ்

எழுத்து இனமுரண்பாட்டை விளக்கும் தமிழ் சிங்கள, மற்றும் ஹிந்தி சினிமாக்கள்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சினிமா என்னும் கலைவடிவம் காலத்தால் பின்தோன்றிய கலைவடிவமாகப் பலர் கருதும் அதே வேளை, இன்று மக்களுடைய அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப்பினைந்த கலைவடிவமாக மாறியுள்ளது. தன்னுடைய மிகப்பெரிய சக்தி காரணமாக, தமிழ் சினிமா தமிழ் மக்கள் மத்தியில் விஸ்வரூபமாக உருவெடுத்துள்ள நிலையில், ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் பிரச்சினையை ஏன் சரிவர வெளிக்காட்டவில்லை?, என்னும் ஏக்கம் உள்ளது. பலரின் மனநிலையின் கருத்துக்களை மாற்றும் வல்லமை வாய்ந்ததான் தமிழ் சினிமா ஈழத்து இனப்பிரச்சினையை தவறான முறையில் சித்தரித்துள்ளதனால், இத்தவறான சித்தரிப்பால் ஈழத்து இனப்பிரச்சினை பல நாட்டு மக்களின் தவறான புரிதலுக்கு உட்பட்டுள்ளது. இது எந்த வகையில் நியாயமான செயற்பாடு என்பது முக்கியமான கேள்வியாகும். அந்த வகையில் தமிழ், சிங்கள, இந்தி மொழிகளில் மிகவும் முக்கிய சினிமாக்களாக வெளிவந்த சினிமாக்களை முன்வைத்து இவ்வாய்வு செய்யப்படுகின்றது.

அறிமுகம்

சினிமா என்னும் திரைக்கலை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது, மட்டுமின்றி மக்களின் மனநிலையை வெளிப்படுத்தும் மிகவும் புகழ் வாய்ந்த ஊடகமும் ஆகும். நாடு ஒரு விடயத்தை எவ்வாறு நோக்குகின்றதோ அதனையே எப்பொழுதும் சினிமாவும் பிரதிபலிக்கின்றது.

�ழத்தில் நடைபெற்ற ஈழத்து தமிழ் இனப்பிரச்சினை மற்றும் தமிழ் மக்களின் இனப்படுகொலை ஆகிய இரு விடயங்களும் மிக முக்கியமான விடயமாக இந்திய அரசியலின் நிகழ்ச்சி நிரலிலும் குறிப்பாக தமிழ் நாட்டு அரசியலும் வெளிப்படுகின்றது. இதனை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம், இந்தியத்தேர்தல் காலங்களிலும் தமிழகத்தின் தேர்தல் காலங்களிலும் ஈழத்து இனப்பிரச்சினை முக்கிய விவாதப்பொருளாக இருந்து வந்தது 2009 இன் பின்ற ஈழத்தின் இனப்பிரச்சினையும் இனப்படுகொலையும் முக்கிய அரசியல் விவாதமாகக் கிளம்பி உள்ளது.

யுத்த திரைப்படங்களை அல்லது இனப்பிரச்சினைகளை முன்வைத்து திரைப்படம் எடுக்கும் திரைப்பட இயக்குநர்கள் தனிப்பட்ட நடிகளுடைய கதாநாயகத் தன்மையை (ஹீரோயிசுத்தை) முன்னிறுத்துவதில்லை. அதனை விட யுத்தமும் அதன் தாக்கத்தையும் சொல்லாமல், ராணுவ வீரனின் ஆண்மைத்தன்மையை முன் நிறுத்துகின்ற தன்மையிலான திரைப்படங்களிலே கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நோக்கம்

தமிழ், சிங்கள, ஹிந்தி ஆகிய திரைப்படங்களில் ஈழத்து இனப்பிரச்சினையை விளக்குகின்ற அரசியல் நிலையை வெளிக்காட்டுவதாக, இந்தப் பர்சார்த்த ஆய்வு முயற்சி அமைகின்றது.

கருதுகோள்

‘�ழத்து இனப்பிரச்சினையின் அடிப்படைத் தன்மைகளை சினிமா வெளிப்படுத்தவில்லை’ என்பதே இக்கட்டுரையின் முக்கிய விடயமாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

ஆசியாவின் மிகப்பெரிய சக்தி வாய்ந்த நாடான இந்தியா, தன்னுடைய அருகில் இருக்கின்ற நாடுகளில் அரசியல் ரத்தியாகவும் கலாசார ரத்தியாகவும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இலங்கை விடயத்திலும் கூட, திரைப்படத்துறை மூலமாக இந்தியா ஈழத்தின் தமிழ் இனப்பிரச்சினையில் தலையிடுகின்றது.

இந்த ஆய்வு முயற்சி பின்வரும் படங்களை முன்வைத்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. – மற்றால் கபோ (இந்தி), கன்னத்தில் முத்திமிட்டால், நந்தா, (தமிழ்) ஹிர ஹந்த யட்ட, ஒப நந்துவ ஓப எக, (சிங்களம்).

ஒட்டுமொத்தமான முடிவுகளின் ஊடாக குறிப்பிடப்படுவது என்னவெனில் - இந்தத் திரைப்படங்கள் இந்த யுத்தத்தால் - சட்டங்களை மீறுதல், தவறான வழிகாட்டல், அடக்குமுறைகள், மக்களின் அரசியல் போர்ட்டத்தை குறைத்து மதிப்பீடு செய்தல் போன்ற விடயங்களை முழுமையாகச் சித்தரிக்கின்றது.

இயக்குநர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களை, ஏழ்மையான அகதிகளை பயங்கரவாதிகள் என்று அவர்களின் குணாதிசயங்களை எதிர்மறையான முறையில் தமது திரைப்படங்களில் சித்தரித்துள்ளனர்.

முழுமையான பிரதிபலன்கள் முடிவுகள் எல் லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய, வரவேற்கக் கூடிய சினிமாக்கள் - யுத்தத்தை விபரிக்கும் நேரத்தில், - அது மக்களைத் தவறான வழிகளில் திசை திருப்புவதாகவும், பிழையாக வழிநடத்துவதாகவும், பெறுமதி இழக்கச் செய்வதாகவும், மக்களின் அரசியல் போராட்டங்களை அடக்குவதாகவும், கட்டுப்பாடுகளை மீறுவதாகவும் உள்ளது.

காதல், ஆண்தன்மை, தனிப்பட்ட நாயகன் என்னும் தன்மை என்பன இப்படத்தினுடைய கருவாகுமே தவிர யுத்தம் அல்ல. முடிவாக இந்திய இயக்குநர்கள் தமது திரைப்படங்களின் கதையின் பின்னணியாக இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டு இனப்பிரச்சினையை பயன் படுத்தியுள்ளனர்.

கன்னத்தில் முத்தயிட்டால் 2002இல் வெளியான தமிழ்த் திரைப்படமாகும். இந்தத் திரைப்படம், இலங்கை இனப் பிரச்சினையை கதைக்கருவாகக் கொண்டிருந்தது. இது இந்திய இயக்குநர் மணிரத்னம் இயக்கத்தில் மாதவன் மற்றும் சிமரன் நடிப்பில் வெளிவந்த தமிழ்ப் படம்.

கதைச்சுருக்கம் : எம்.டி.சியாமா (நந்திதா தால்) இலங்கையில் தனது கணவனுடன் வசித்து வருகிறார். அப்போது போர் நடக்கும்

எச்சரிக்கை வருகிறது. அவர்கள் படகில் ஏற்றிவிடப்பட்டு ராமேஷ்வரம் செல்கிறார்கள். தனது கணவன் இலங்கை இராணுவத்திடம் மாட்டிக் கொண்டதால் தன்னுடன் தன் கணவனை அழைத்துச் செல்ல முடியாத அவள் தனியாகச் செல்கிறாள். ராமேஷ்வரத்தில் அகதிகள் முகாமில் அவளுக்கு பெண் குழந்தை பிறக்கிறது. அந்தப் பெண் குழந்தையை திருச்செல்வமும் (மாதவன்) இந்திராவும் (சிமரன்) தத்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர். இக்குழந்தை உரிய வயதை எய்தியதும் பெற்றோர்கள் இவளிடம் தத்தெடுக்கப்பட்ட விபரத்தைக் கூற, இவள் பல விதமான உணர்ச்சித் தத்தனிப்புகளுக்கு ஆளாகிறாள். தன் பிறப்புத் தாயைக் காண இவள் பேரவா கொள்வதால், இவளது வளர்ப்புப் பெற்றோர் இவளை இலங்கைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர். பெருமுயற்சிக்குப் பின் அவள் தாய் விடுதலைப்புவி போராளி என அறிந்து அவளைச் சந்திக்கின்றனர். தன் தாயை இவள் அமைதி நிலவும் தமிழகத்துக்கு அழைக் கின்றாள். தாய் மறுத்து விடுகின்றாள்.

இங்கு காட்டப்பட்ட சில காட்சிக் குழல் ஈழத்தின் பகுதிகளில் இடம்பெறாததாகவும், விடுதலைப்புவிகளை சித்தரிக்கும் சில யுத்தக் காட்சி அமைப்பும், அவர்களுடைய கொள்கை சார்ந்த காட்சி அமைப்பும் தவறானதாகவும் அமையப் பெற்றுள்ளது.

இங்கு போராளியின் பிள்ளையின் தனிமை யையும், தவிப்புக்களையும் வெளிப்படுத்த இக்கதை புனையப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ஈழப்போரை துணையாகப் பயன் படுத்தியுள்ளார் மனிரத்தினம். அதன்காரணமாக ஈழத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை இரண்டாம் நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றது.

கன்னத்தில் முத்தமிட்டால், ஸ்ரீலங்கா உள்நாட்டுப் போரின் நடுவில் தனது உயிரியல் தாயை சந்திக்க விரும்பும் இந்தியப் பெற்றோரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இலங்கைத் தாய் பெற்ற தாயின் கதை. இந்தியாவில் ஆறு தேசிய திரைப்பட விருதுகள் கிடைக்கப்பெற்ற திரைப்படம்.

நந்தா (2001) ஆம் ஆண்டு வந்த தமிழ்த் திரைப்படம். இத்திரைப்படத்தில் சூர்யா, வைலா, ராஜ் கிரன் மற்றும் பலர் நடித்துள்ளனர். இத் திரைப்படத்தின் இயக்குநர் பாலா ஆவர்.

கதைச் சூருக்கம் : சிறைச் சாலையிலிருந்து வெளிவரும் நந்தா தனது தாயாரையும் தங்கையையும் காண்பதற்கு வீடு செல்கின்றான். ஆனால் அங்கு அவன் தாய் அவன் மீது உள்ள வெறுப்புக் காரணமாக அவனிடம் பேச மறுக்கவே, தனது பயிப்பினைத் தொடர்வதற்காக நந்தா முயல்கின்றான். அப்பொழுது அவனது செலுக்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றார் அவ்வுரின் நன்மதிப்பைப் பெற்ற ஒருவர். இதற்கிடையில் இலங்கையில் இருந்து அகதியாக வரும் ஒரு பெண்மனியிடம் இவனுக்கு காதல் மலர்கின்றது. அவனைத் தனது பிள்ளை போல வளர்த்தவர் அவரது குடும்ப உறுப்பினர் களாலேலேய கொல்லப்பட அவர்களைப் பழி வாங்கத் துடிக்கின்றான் நந்தா.

இத்திரைப்படம் தாய்ப்பாசத்தை முதன்மைப் படுத்தியதாகவே ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைக் காட்ட ஈழத்தமிழ் அகதிகள் நிலை கதை அம்சமாக அமைந்துள்ளது.

மதராஸ் கஃபே (Madras Cafe) என்பது 2013ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த ஒரு அரசியல் கலந்த பாலிவுட் இந்திமொழி அதிரடித் திரைப்படம் ஆகும். சூஜித் சிர்க்கார் இதனை இயக்கினார். ஜான் ஆபிரகாம் இந்தியப் புலனாய்வுத்துறை முகவராகவும், நர்கிசு. பாக்ரி பன்னாட்டு ஊடகவியலாளராகவும்

இத்திரைப்படத்தில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்கின்றனர். இது “ஓர் உளவுத் திரில்லர்” திரைப்படமாகும்.

�ழப்போர் மற்றும் முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலையையும் மையமாகக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட திரைப்படமாகும். 1980களின் பிற்பகுதியிலும், 1990களின் ஆரம்பத்திலும் இந்தப் படம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இத்திரைப்படம் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் படமாக்கப்பட்டது. இதன் தலைப்பு ஆரம்பத்தில் ஜாஃப்னா (Jaffna) எனப் பெயர் வைக்கப்பட்டது. 2013 ஆகஸ்ட் 23இல் இது வெளியிடப்பட்டது.

இந்தத் திரைப்படம் தொடர்பாக தமிழகத்தில் பெரும்பான்மையான (பாமக,

மதிமுக, நாம் தமிழர்) அரசியல் கட்சிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தன, காரணம், தமிழ்மீது விடுதலைப்புவிகளின் தலைவர் பிரபாகரனை தவறாக சித்தரித்து பாத்திரம் இடம்பெற்றதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது. ஈழத்தமிழரை பயங்கர வாதிகளாகவே சித்திரிக்கின்றது இத்திரைப்படங்கள். இப்படம் ஈழத்தின் இனப் பிரச்சினையை மையக்கருத்தாகக் கொண்டே அமையப் பட்டன.

கிர கந்த யட்ட - (சன் அண்டுமுன் (2009) கீழ்). போர் நிறுத்தம் மற்றும் ஈழப் போர் பற்றியது. இலங்கை இராணுவத்திற்கும் தமிழ்ம் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் யுத்தத்தில் ஏரியும் காடுகளில் இருண்ட இரவில் ஒரு இராணுவ சிப்பாய் மற்றும் இராணுவ அதிகாரியின் ஒரு தற்செயலான சந்திப்பு. அவரது விர்சனீதியாக காயமடைந்த முத்த அதிகாரியின் உயிரை காப்பாற்றுவதற்கு சிப்பாயின் முயற்சிகள் முடிவில் வீண் போயின. முத்த அதிகாரியின் மரணத்தில், சிப்பாய் அவரது மனச்சாட்சியும், அதன் கேள்வியும் தொடர்ந்து துடைத்தழிக்கப்பட்டு, அவனது முத்த அதிகாரியின் மரணத்திற்கு அவர் பொறுப்பாளியாக இருப்பதாக உணர்கிறார். இந்த முகத்தில், சிப்பாய் முத்த அலுவலரின் உயிரைப் பற்றி ஆய்வு செய்யத் தொடங்குகிறார், மேலும் அவருக்கு நீதி வழங்குவதற்காக எல்லையற்ற பலத்திலும் ஈடுபடுகிறார், அந்தச் செயலாகக் கத்தில் இராணுவ அதிகாரி கடந்த காலத் தவறுகளை திருத்தினார்.

ஓபா நாதுவ ஓபா எக்கா:- இலங்கைத் திரைப்பட இயக்குநரான பிரசன்ன வித்தானகே எழுதிய லயன்டா நவரட்ன, முகம் மத் அமத்ல், அகர் பிலிம்ஸ் பிரசன்னா வித்தானகே ஆகியோரால் தயாரிக்கப்பட்டு இயக்கப்பட்ட ஒரு 2012 சிங்களம் / தமிழ் மொழித் திரைப்படம் ஓபா நாதுவ ஓபா எக்கா (சிங்களம் ??). மகேஸ்வரி ரத்னம் மற்றும் வசந்த மொரகொட ஆகியோருடன் ஷியாம் பெர்னாண்டோ மற்றும் அஞ்சலி படில் நடத்தார். லக்ஷ்மன் ஜோசப் பி சரம் அவர்களின் இசை.

:பியோடார் டோஸ்டோவஸ்கி எழுதிய ஒபன் நாதுவ ஓபா ஏக்கா எழுதிய ஒரு ஜன்னல் கிரியேஷன் என்ற நாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டது போருக்குப் பிந்தைய இலங்கைப் பின்னணி. கொழும்பு, பொகவந்தலாவை, மத்திய மாகாண, இலங்கை மற்றும் சரசாவ ஸ்டியோவில் முதன்மையான காட்சிகள் எடுக்கப்பட்டன.

சிங்கள இராணுவ சிப்பாய்க்கும் தமிழ் பெண்ணுக்குமான காதலால் இடம் பெற்ற

திருமணத்தின் பின், அத்தமிழ்ப் பெண் இச்சிப்பாய் இராணுவ வீரன் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கின்றார். இதன் பின்னர் நடைபெறுகின்ற உணர்ச்சி முரண்பாட்டைக் காட்டுவதே இப்படம்.

முறவு

சினிமா என்பது வெறுமனே நம்மை சிரிக்க வைத்து, சந்தோசப்படுவதற்கு மட்டும் என்றால், ஏன் சினிமாவில் நடிப்பவர்கள் மீது இத்தனை விருப்புடன் இந்த சமூகம் இருக்கிறது?

சினிமா வெறுமனே பொழுதுபோக்கும் ஊடகம் என்றால், அதில் பங்குபற்றும் வியாபாரிகள் ஏன் இத்தனை தூரம் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். சினிமா வெறும் சினிமா மட்டும் அல்ல. சினிமா உங்கள் மனதோடு உரையாடுகிறது. உங்கள் அகத்தைப் பற்றிக் கொள்கிறது. உங்கள் நாடு நரம்போடு தன்னை பின்னத்துக் கொள்கிறது. உங்களை ஒருவித மயக்க நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

வளர்ந்த நாடுகளில், மேம்பட்ட சமூக அமைப்பைக் கொண்ட நாடுகளில் இத்தனை தூரம் சினிமாவின் தறிகெட்ட தனம் பற்றி பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. காரணம் அவர்கள் குறைந்தபட்சம் சினிமாவையும், வாழ்க்கையையும் வெவ்வேறு படிநிலைகளில் வைத்துப் பார்க்கும் புரிதலோடு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தியா போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளின் நிலை அப்படியில்லை.

நந்தா, கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் ஆகிய இரு திரைப்படங்கள் ஈழத்தில் சமாதான உடன் படிக்கை இடம் பெற்றிருந்த காலப்பகுதியில்

திரைப்படமாக்கப்பட்ட கதை. அதனால் ஈழம் சார்ந்த விடயங்களை இத்திரைப்படங்கள் பேசின். மற்றால் கடுபே 2013 யுத்த காலத்தில் திரையிடப்பட்டது. அது முழுக்க முழுக்க ஈழத்தமிழருக்கு எதிரானதாக அமையப் பெற்றதையும் இலங்கை அரசாங்கத்துக்குச் சார்பானதாக அமைந்ததையும் காணலாம்.

வல்லரசுகள் எப் போதும் போர்களை வெல்லவில்லை. இது ஒரு வெளிப்படையான தெளிவான உண்மை இல்லாமல் தோன்றலாம். ஆனால் அது ஆற்றல் நிறைந்த சக்திகளின் மீது - அதாவது, இராணுவ ஆயுதங்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் - சர்வதேச உறவுகளை ஆய்வு

நால் :

காவறம் மணிக்ராக்ஸி (நாலன்)

ஆசிரியர்:

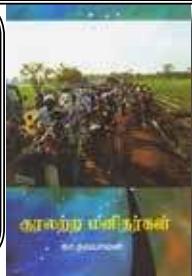
கலைஞர்வண்ணம் கா.தவ்யானன்

வெளியீடு:

சீவாந்தி (2018)

விலை:

முதல் 400.00

நானம்சஞ்சிகையால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட ஏழுத்தாளர் கா.தவ்யானன். இவரது முதலாவது சிறுகதை, முதலாவது கவிதை என்பன நானம் சஞ்சிகையிலேதான் பிரகரமாயின. தற்போது சிறுகதை, கவிதை கட்டுரை கருங்கதை பத்தினமூத்து ஆகிய துறைகளில் எழுதிவரும் ஆசிரியரின் முதலாவது நாவல் இது. ஈழப்போரில் இறுதியுத்ததைப் பகைப்புலமாகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட இந்த நாவல் முள்ளிவாய்க்காலில் மக்கள்பட்ட துண்பங்களை விபரிப்பதோடு, வன்னிப்பிரதேசம் சார்ந்த வாழ்வியல் அம்சங்களையும் இணைத்துச் செல்கிறது. வன்னிமண்ணின் விவசாய நடைமுறைகள், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள் இந்தநாவலின் மண்வாசனை அம்சத்திற்கு வலுவூட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. யுத்தகால அனுபவங்களை விபரிக்கும் இந்தநாவல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும் தமிழ்கிறது. தமிழர்களின் இனவிடுதலைப்போராட்டம் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு வடிவங்களை எடுத்தபோதும் விடிவுகாணாத குரலற்றமனிதர்களாகவே தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்நாவல் உரத்துப் பேசுகிறது. இந்நாவல் ஆசிரியரின் வெற்றிப்படைப்பு என்பதில் ஜயமில்லை. சிறந்த நாவலைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்

செய்வதில் கவனம் செலுத்துவதினால் தமது சார்பான நிலைகளை வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஸ்ரீலங்காவைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய அமைதி காக்கும் நடவடிக்கை (IPKF) தோல்வியடைந்தது, அது வியட்நாம் போரில் அமெரிக்காவின் தோல்வி போன்றது என அரசியல் பண்டிதர்களால் விவரிக்கப்பட்டது.

மெட்ராஸ் கா.பி இந்தக் கதையை 2014 மே மாதம் இந்தியாவின் நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்பே குறிப்பிட்டார். ஒரு இராணுவத் தோல்வி அடையாளத்தை அதிகப்படுத்துவதை சவால் செய்கிறது.

இலக்கியத்தை ஆக்கிரமிப்பு சர்வதேச உறவுகளில் நேரடியாக தொடர்புபடுத்துகிறது. அரசியல் கருத்தியல் மற்றும் அரசாங்க அமைப்பு கணிசமாக அரசியல் தொடர்புகளை பாதிக்கும் என்பதுடன் சமூகக் கட்டமைப்பையும் பாதிக்கும் என பல அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

சினிமா என்பது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஊடகம், அது ஈழத்து இனப்பிரச்சினையை தவறான முறையில் சித்தரிக்கும் பட்சத்தில் அதனைப் பார்க் கின்ற மக்கள் தமது எண்ணைப் பதிவுகளை தவறான முறையில் பதியப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். அது வேற்று மொழி பேசுபவர்களாகவும் இருக்கலாம். இந்த ஒரு தாக்கம் வேற்று நாட்டவர் வேற்று மொழி பேசுபவர்கள் ஈழத்து இனப்பிரச்சினையை தவறான முறையில் புரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் அதிகமாகவே அமைந்து விடுகின்றன. இது அந்நாட்டு அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்தத் தொடங்கிவிடும். இதனால் ஈழத்து தமிழ் மக்களை பற்றிய தவறான கண் ணேநாட்டத் தை அந்நாட்டு அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்தும்.

Bibliography

1. Selvaraj Velaugham(eds), *Tamil Cinema: The Cultural Politics of India's other Film Industry*, (London: Routledge, 2008)
2. Murray Eldman, *The Politics of Misinformation*(Cambridge: Cambridge University Press, 2001)
3. Rawnsley Gary D , *Political Communication and Democracy*(New York : Palgrave Macmillan,2005).
4. Derek B. Miller, *Media Pressure on Foreign Policy*(New York : Palgrave Macmillan,2007).

○○○

ஞானக்கைத் தேடிய

ஞானி

உனிதன் நினைப்பதுண்டு வாழ்வு நிலைக்கும் என்று

கடவுள் நினைப்பதுண்டு மனிதன் பாவ மென்று.

இந்தப்பாடலுக்கும் கோயிலுக்கும் இடையே ஏதோ ஒரு கொளுக்கியை தொடர்புபடுத்தியது சிந்தை.

வாழ்க்கை நிலைக்குமென கணாக்கண்டு அழகான அமைதியான வாழ்க்கையை ஈழத்தில் வாழ்ந்த என்னைப்போன்ற என்னற்றவர்கள் இந்த நிமிடம் வரையில் விட்டகுறை தொட்ட குறையாக இழந்தவைகளைக் கணக்குப்பார்த்து வருந்துகின்றனர்.

அத்தோடு மாறிவரும் வாழ்வியலோடு தாம் வாழ்ந்த அமைதியான வாழ்வை ஒப்பீடு செய்து இறுதியில் ஒரு மதிப்பீட்டுக்குள் நிலைநிறுத்துகின்றனர்.

மதிப்பீடு என்பது மனித மனதுக்காக அமைவது மகிழ்ச்சிக்குரியதல்ல!

மதிப்பீடு உனர் வகுஞக்குள் இருந்து விட்டால் ஏதோ அதிகமான இழப்புகள் எஞ்சி யுள்ளதை மறைமுகமாக சுட்டிக்காட்டும் என்பது உளவியளர்களின் கருத்து.

உண்மைதான்!

இழந்தவைகளும், இழப்பவைகளும் மாறிவரும் வாழ்வியலில் அதிகமே....

குறிப்பாக ஆன்மிகமின்றி தமிழர்கள் வாழ்வியல் இருந்ததில்லை. காரணம் மனிதம் தொலைக்காத மனிதர்களாக வாழ்வதற்கு ஆன்மீகம் ஆசானாக, வழிகாட்டியாக முன் விண்றது எனலாம்.

இன்று அந்த ஆன்மீகத்தின் அடையாளச் சின்னங்களான கோயில்களும், வழிபாடுகளும் புதுமைக்குள் சிக்கி வளரும் தலைமுறையினரிடம் தவறான பதிவுகளை புகுத்திவருகின்றன.

“கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்றார் ஒளவையார்.

வாணமதி

(சுவின்சர்லாந்து)

இப்படிச் சொல் லிச் சொல் லியே அதிகப்பட்சம் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு கோயில் இடம்பிடித்தது அன்றைய ஈழத்தில்.

கோயில் இறைவன் வாழும் இடம் என்பது அடையாளம்.

எனக்கென்னவோ ஒளவை இந்த நோக்கில் சொல் லியிருக்க வாய்ப்பில்லையென்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் கிராமங்கள் தோறும் இருக்கும் கோயில்கள் இறைவன் இருக்கும் இடமாக மட்டுமல்லாது மனிதனை மனிதன் மதிக்கும் இடமாகவும் இருந்தது. பகிர்தலும், சத்தியமும், நீதியும் நியாயமும், தரமமும் அதர்மமும் ஒரு காலத்தில் கணக்குப்பார்க்கும் நீதிமன்றமாகவும் இந்தக் கோயில் களே இருந்தன.

இருப்பவன் வாரிவழங்கும் போது இல்லாதவன் இறை பிரசாதம் என்று தாழ்வு மனப்பான்மையற்று கைவிரித்து வயிறு நிறைத்துக்கொண்டான்.

காலையும் மாலையும் கோயிலுக்குப் போகவேண்டுமென சுத்தமாக குளித்து முழுகி கந்தையென்றாலும் கசக்கியே கட்டிவந்தான்.

செய்யும் தீவினைகளுக்கு தண்டனை உண்டென நினைத்து நினைத்து வாழும் அளவிற்கு காலை மாலை ஒவிக்கும் மனியோசை ஒரு உச்சநீதிமன்ற இறுதித் தீர்ப்பாக காட்சிப் படுத்தியது.

செவ்வாய் வெள்ளியென்றால் மீன்பெட்டிக் காரன் சைக்கிளின் ஆரத்தை நடத்தை வேகத்தில் மிதிப்பான். யாராவது கூப்பிடமாட்டார்களா? என்ற நப்பாசை.

ஆனாலும் அவனுக்குத்தெரியும் இந்துவும், கிறிஸ்தவனும், இஸ்லாமியனும் கூட இன்று மீன் வேண்டமாட்டார்களென்று.

இங்கு எப்படி இந்த ஒற்றுமை வந்தது?

இனம் வேறு மதம் வேறு

ஆனால் மொழி ஒன்று.

அந்த மொழி கிராமத்தின்

இறை ஒற்றுமையை அடையாளப்படுத்தியது.

சரியாக ஆறுமணிக்கு ஒலிக்கும் கோயில் மணி ஒசை தேவகியையும், பரிதா வையும், மேரியையும் வரிசையில் நின்று சண்டல் வாங்க இடம்கொடுத்தது.

கதிரையும், ஆர்மினையும், முஸ்தாபையும் கறல் கட்டிய சைக்கிளின் ஆரத்தோடு அரக்க பரக்க ஓடி கோயில் சிதறு தேங்காய் பொறுக்க அனுமதித்தது.

அம்மைவந்தால் மீன் பெட்டிக் காரன் கிராமத்தின் முதல் சந்தியில் தலையில் துண்டுபோட்டு உட்கார்ந்துவிடுவான்.

வருடாவருடம் திருவிழா வந்தால் கறியுமில்லை கள்ளுமில்லை.

கிராமத்தில் ஆண்கள் ராமனாக பெண்கள் சிதைகளாக இல்லங்கள் கோயிலாகின.

எத்தனை அழகிய வாழ்வை இந்தக் கோயிலுக்குள் மறைத்து வைத்தாள் ஓளைவு. அத்தனையையும் தினம் தினம் கொடுத்தால் திகட்டிவிடும் என்பதனால் அனந்தே கொடுத்தார்கள் ஆண்மீகத்தையும்.

அந்த அழகிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்த என்னைப்போன்றவர்கள் இன்று கோயிலில் என்றவுடன் உள்ளே நுழையும் மனிதர்களை மதிப்பீடு செய்கின்றோம்.

கோயில் இல்லாத ஊரே இன்று இல்லை அதுவே ஒன்றுக்கு ஓராயிரம் கோயில்களாக மாறிவருகின்றன.

சாதியின் பெயரால், அந்தஸ்தின் பெயரால், ஊரின் பெயரால், இப்படி எத்தனையோ எத்தனை கோயில்கள். இறைவனுக்கே தாங்கமுடியல்ல மக்களின் அலப்பறையை.

அதனால் கோயிலுக்குள் கடவுள் இருப்பதேயில்லை என்று நினைக்கிறேன். இருந்தி ருந்தால் கரிகால மனிதர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பாரென பகுத்தறிவை வென்ற மனது சொல்கிறது.

நம்பிக்கை என்பது ஒரு விதி. அந்த விதி நிலைக்கவேண்டுமெனில் தரவுகள் முடிந்த முடிபாக இருக்கவேண்டும்.

இறை நம்பிக்கையும் அந்த விதிமறைக்கு உட்பட்டதே!

இன்று ஈழத்தில் இருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தமது வாழ்நாள் பாவங்களை தொலைக்கவும், வேண்டுதல்களை முன்வைக்கவும், விண்ணப்பங்களை கையளிக்கவும், நிறைவேறிய மகிழ்ச்சியை கொண்டாவும் கோடை விடுமுறையில் கோயிலை நோக்கியும் ஈழத்துக்கு படையெடுக்கின்றனர்.

ஆனாலும் அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த காலங்களில் இருந்த சிறுகோயில் சாமிகள்

இவர்களின் அந்தஸ்துக்கு குறைவு என்பது போல கருதி முதலில் சொந்தப்பணம் முதற்கொண்டு வங்கியின் வட்டிப்பணம்வரை செலவிட்டு ஏட்டிக்குப் போட்டியாக கோயிலையும் கோபுரத்தையும் உயர்த்திவிடுகின்றனர்.

காலச்சூழலில் கோயிலுக்குள் இருக்கும் இறைவனே நன்றி மறந்துவிட்டால் என்றெண்ணி தமது பெயர்களை சுவர்கள் முதற்கொண்டு குத்துவிளக்குவரை பொறித்தும் விடுகின்றனர்.

இதற்கு முகநூல்களில் விளம்பரங்கள் அதற்கு பின்னால்பாந்தால், வைக்குள் இப்படி எத்தனையோ...

புலம்பெயர்ந்ததமிழர்களுக்கு நாம் சளைத்த வரில்லை என்பது போல ஈழத்தில் வாழ்பவர்கள் செய்யும் கூத்துவடிவங்கள் வேறு.

கோயில் மணியடிக்க கூட ஆள் இல்லை என்ற வார்த்தை இப்போது.

கோடையில் மட்டும் ஊர்களில் இருக்கும் கோயில் இறைவன்களின் காட்டில்மழை.

அதுபோலவே வருடாவருட திருவிழாக்களில் பக்தி கடந்த களியாட்ட இடமாகவும் கோயில் மாறிவருகிறது.

அனேக கோயில்களில் திருவிழாக்கள் அற்ற காலங்களில் பூசை புனஸ்காரம் காக்கைக் கூட்டத்தோடு தொடர்கிறது.

ஜயருக்கும் சோர்வு

ஏனைனில் அர் ச் சனைக் கோ சிதறு தேங்காய்க் கோ, சண்டலுக் கோ ஆட்கள் இல்லை.

ஓரிருவர் நாள்தோறும் வந்தால் ககர் சவாமி என்று திருந்தை வாயில் கிளிப்போடுகிறார்கள்.

யாவற்றிலும் கொடுமை இந்த சாதிக்காரன் திருவிழாவுக்கு அந்த சாதிக் காரன் போவதில்லை.

அவருடைய மகன் இலண்டன் அந்த திமிர பிடித்தவர் போங்கள்.

இதனால் இன்று கோயிலுக்கு போகமாட்டோம்.

கோயிலில் போய் சாப்பிட்டால் கேவலம், இழிவு.

பார்க்கிறவர் ஏதோ இல்லாத பரதேசிகள் என்று நினைப்பர்கள்.

இப்படி எத்தனையோ விமர்சனங்களில் உயர்ந்த கோபுரங்கள் இன்றைய கோயில்கள்.

ஆனாலும் தூணிலும் துரும்பிலும் இருக்கும் இறைவன் நினைக்கிறான் மனிதன் பாவமென.

ஏன்முகம்

நான் உன்மேல்
ஏன்
எனது அன்பை
தருகிறேன்!
நீ
சூரியனைபோல்
இருப்பதனாலா?
கிள்ளை
செவியேறும்
கடலிசைபோல்
நீ இருப்பதனாலா?

எப்போதும்
நமக்கு நாம்
மாணகள்
போட்டுக்கொள்வதில்லையே!

தேங்கிக்கிடக்கும்
நதியில்
என்னை
ஒரு வாழ்வு
கடத்தி செல்ல முனைகிறது!

துருவேறிய
உலோகத்தில்
குருமணனலாக
ஒட்டுகிறது
எனது
புலர்வு!

ஒரு
நிராகரிக்கப்பட்ட
வார்த்தைபோல்
ஒரு
நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட
வாழ்க்கை போல்
மெதுவாகத்தான்
கடந்து செல்!

உன்
அன்பை
நிர்ப்பிக்கொள்கிறேன்
என்னளவில்

-ஜெ.சுழநிலவன்

என்னோடு பயணிக்க வாருங்கள்

பாரும் செறிந்த சொற்களுக்குள்
நசிந்து கிடக்கிறேன்.
உயிர்த்தைமும் வார்த்தைகளின்
இறுதிக் குரல்

கண்ணாடிச் சிறகுகளால்
பறந்த
போது போங்கள் மீது
அலைகளின்றது (இந்தப்) பட்டாம்புச்சி

அது களைப்படைந்து
காயங்களை திரும்பிப் பார்க்கின்றது

மறைந்த இருப்பிடங்களை
தேடி வந்து கொத்துகின்றன
பருந்துகள்

பூக்கள்
கடினமான முட்களை விஞ்சகின்றன
நன்றிக்காக அவை
வாசத்தை விடுகின்றன

அச்சத்தை தணிக்கை செய்ய முடியாது
அவமானங்களைப் பற்றி பேசி பயனேது

மீண்டு வருவது
எனக்கானது
தெரியத்தையே யாசிக்கிறேன்

ஏகாந்தம் விடைபெறுகின்றது
நம்பிக்கையை வீர்த்துப் பார்க்கிறேன்
தோல்விகளை அலைவிட்டு
தூய்மையின் வழவுமென பறப்பதே
என் கனா

கால்களை உயிர்ப்புட்டி
நடக்கிறேன்
வீழ்ந்து எழுந்து
மீண்டும்
சில நாட்களில் பறந்து விடுவேன்

என்னோடு பயணிக்க வாருங்கள்

ஏவ்.வாணி
ஏங்கம்

கேள்வி ஞானம்

- திலக்கயன் பத்ஸகள்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரமே அனுப்பலாம். அவற்றுக்குச் சில பத்ஸகள் திலக்கயன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புபவர்கள் தமது பெயர் முகவரியுடன் தொலைபேசி எண்ணெயும் தினைத்தல் ஓவண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் தேதிக்கு முன்னர் திடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் தீழில் பதில் வெளிவரும்.

- ஆச்சரியர்

- 1) ஈழந்தின் முந்தீய பெண்களினால் புலோலி பண்டிகை நிறுமதி நா. பத்மாசினி என்று கட்டுரை ஒன்றில் படித்த ஞாபகம் இது சரியா?

- த.விமலாநான், புலோலி தெர்து.

யாழ்ப்பாணத்தை அரசாண்ட தமிழ் மன்றகளில் ஒருவராகிய பரராச்சேகரன் ஒரு புலவராகவும் இருந்துள்ளான். அந்த மன்றின் மனைவி பட்டத்து மகாராணியும் கவிபாடும் திறமையுள்ளவராக இருந்துள்ளார். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த அந்தக்க கவிஞர் கவிவீரராகவர் ஈழம் வந்த போது பரராச்சேகரனின் அரசவையில் கவிபாட பரிசு பெற்றுள்ளான். அவ்வேளையில் பரிசு பெற்ற அந்தக்க கவியின் திறமையை மெச்சி பட்டத்து மகாராணியும் பின்வரும் கவிதையைப் பாடியுள்ளார்.

போத வழவன் கவிவீர ராகவன் போது யேற்றிலை யோங்குபுவி ஒதுக்கை கேட்டுக்கொண் பாடாத யேற்றிலை யோங்குபுவி மாதை யெருக்கும் வலமுறச் சேட மகியற்கன்றே காது வகுக்கின்ற வேதா சிரக்கம்பங் காண்பதற்கை

மேற்படி தகவல் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த மு.ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரால் 1908இல் தொகுக்கப்பட்ட ‘தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி’ என்ற நூலிலே காணப்படுகிறது. எனவே, இவரே ஈழத்தின் முதலாவது பெண்களினால் என்று கணிக்கப்படுகிறார். (ஆதாரம்: ஞானம் ஒக்டோபர் 2016இதழ்- ஈழமும் தமிழும்).

இவருக்கு அடுத்துவரும் கவிஞராக தாங்கள் குறிப்பிட்ட புலோலியைச் சேர்ந்த பண்டிகை திறுமதி ந. பத்மாசினி ஆவார். இவர் தனது 22ஆவது வயதில் ‘புலோலி பகுதிஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி’ பாடனார் என்ற பதிவுகள் உள்ளன.

இவருக்கு அடுத்துவரும் பெண் கவிஞராக மலையகத்தைச் சேர்ந்த தேசபக்தன் நடேசையரின் மனைவி மீனாட்சி அம்மாளைக் குறிப்பிடலாம்..

2) தமிழ் சமீக்ஷில் சமீபத்தில் இடம்பெற்ற நூல் வெளியீடு ஒன்றில் மலையகப் படைப்பாளிகளை தலைமுறைகளாகப் பிரதிக்கு ஒராயப்படவேண்டும் எனக் கூறியதாக பத்திரிகையில் பார்த்துள்ளன். இதனைச் சார்யை விளக்குவீர்களா?

- மாநின்து சுநிமூர், கல்லூரி

மலையகத்தின் முதலாவது பரம்பரைப் படைப்பாளியாக நாம் தேசபக்தன் கோ. நடேசையரைக் கொள்ளலாம். அவரே மலையக சிறுகதைத் துறையின் மூலவர். அவர் 1931இல் எழுதிய திரு. ராமசாமி சேர்வையின் சரிதம் என்ற சிறுகதையே மலையகத்தின் முதலாவது சிறுகதை எனலாம்.

இரண்டாவது பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் களாக சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.கணேஷ், சக்தி பாலஜூயா கோகிலம் சுப்பையா ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

மூன்றாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர் களாக இர.சிவலிங்கம், செந்தூரன் போன்றவர் களைக் குறிப்பிடலாம்.

நான்காவது தலைமுறை எழுத்தாளர்களாக என்.எஸ்.எம். ராமையா, தெளிவத்தை ஜேசப், சாரல் நாடன் தமிழோவியன், எம்.வாமதேவன் ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

ஐந்தாவது தலைமுறையினரில் மு.சிவலிங்கம், மலரன்பன், மொழிவரதன், மாத்துளை வடிவேலன், மாத்துளை கார்த்திகேச மாத்துளை சோமு, அல் அஸுமத் போன்றோர் அடங்குவர்.

ஆறாவது தலைமுறையினராக மல்லிகை சி.குமார், கோவிந்தராஜ் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

எழாவது தலைமுறை எழுத்தாளர்களாக பதுளை சேனாதி ராஜா, இரா சடகோபன், சிவனு மனோகரன், பிரம்ஸா பிரதீபன், சுதர்மமகாராசன் ச. தவச்செல்வன், பத்தனையூர் தினகரன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்தப் பிரிப்பு முறையில் ஒரு சரியான பிரிகோட்டை நாம்போட்டுவிட முடியாது. இதில் முன்பின்னாக பெயர்கள் இடம்மாற இடமுண்டு. அத்தோடு இந்தப் பட்டியல் முழுமையானதல்ல. இதிலே பல பெயர்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் இப்படியான ஒரு பிரிப்புமறை மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கட்டம் கட்டமாகப் பிரத்து ஆய்வு செய்ய வசதியாக அமையும். அதற்கு வேண்டிய காலம் கணிந்துள்ளது என்றே நான் கருதுகிறேன். இத்தகைய ஆய்வு முறைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோன்றிய மலையக இலக்கியங்களின் பேசுபொருள்கள் எத்தகையதாக இருந்தன. இக்காலகட்டங்களில் எத்தகைய மாற்றங்களை மலையக இலக்கியம் அடைந்தி ருக்கிறது, எத்தகைய வளர்ச்சிப் போக்குவரை அடைந்துள்ளது என்பதை ஆய்வுசெய்ய வழிகோலும் என நான் நினைக்கிறேன்.

உதாரணத்துக்குக் கூறுவதானால் மலையகத்தின் ஆரம்பகாலப் படைப்புகள் மலையக மக்கள் எவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்டு இங்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள் என்பதைக் கூறுவனவாக அமைந்தன. நடேசையரும் கோகிலம் சுப்பையாவும் அதைத்தான் எழுதினர்.

அடுத்தகட்ட எழுத்தாளர்கள் அந்த மக்களின் துன்பதுயரங்களைக்கூறி பாவப்பட்ட மக்களாகச் சித்திரித்தனர் தொழில் கஷ்டம், ஸயத்து வாழ்க்கை குறித்த கஷ்டங்கள் பற்றிப்பேசினர்.

அடுத்துவந்த தலைமுறையினர் இந்த நூட்டில் தமக்கு பிரஜா உரிமையில்லை. அதனால் அரசு உத்தியோகங்களைப் பெற்று முழுமையாமை, நிலபுலன்கள் வாங்கமுடியாமை பற்றிப் பேசி னார்கள். திருச்செந்தூரனின் “உரிமை எங்கே” போன்ற கதைகள்.

அடுத்துவந்த தலைமுறையினர் தொழிற் சங்கங்கள் அதன் நடைமுறைகள் பற்றி அதிகம் பேசினர்.

இப்படியாக ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மலையக இலக்கியத்தின் பாடுபொருட்கள் மாறுபட்டுவந்துள்ளன.

இன்றைய ஏழாம் தலைமுறையினர் இன்றைய மலையகத்தைப் பற்றிப் பேசுவதோடு மலையகத்தை விட்டு வெளியேறி ஏனைய பகுதிகளில் வாழத் தொடங்கிய மக்கள் பற்றியும் பேசுகின்றார்கள். கொழும்பு போன்ற நகரங்களுக்கு மலையக இளைஞர்கள் பெரு மாவில் வருவதால் மலையக சமூகத்தில் ஏற்படு கின்ற பாதிப்புக்கள் பற்றிப் போகின்றன. சிவனு மனோகரனின் மன் என்ற கதை இதைப்பற்றிப்

பேசியிருக்கிறது. பதுளை சேனாத்திராஜா மலையகமக்கள் அங்கிருந்து வெளியேறிச் செல்வதால் அங்குள்ள நாட்டார்களைகள் அழிந்து போவது பற்றிப்பேசுகிறார்.

இப்படியாக படைப்பாளிகளை தலைமுறை களாகப் பிரித்து படைப்புகளைப் பார்க்கும் முறை மலையக இலக்கியச் செல்நெறியைத் தனியாகப் பார்க்க வகைசெய்யும். மலையக இலக்கிச் செல்நெறி வேறானது தனித்துவமானது என்பதைக் கண்டு தெளிய வகைசெய்யும்

3)தாங்களது சிறுக்கைத் தொகுதியொன்று சப்ரகமல பல்கலைக்கழகத்தில் தற்பொது பி.ஏ. வகுப்புக்குப் பாடநாலாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்தேன். இப்படி வேறு ஏதாவது சிறுக்கைத் தொகுதிகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாடநாலாக இருக்கிறதா?

த. ஊசி, தலைக்கொல்கை

சமூத்தில் இதுவரை அன்னளவாக 1500 சிறுக்கைத் தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன என அறியுமிடகிறது. அவற்றுள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை வரலாற்றில் இதுவரை ஐந்து சிறுக்கைத் தொகுதிகளே பாடநாலாகும் தகுதி பெற்றன. யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்கையர் கோனின் “வெளிப்பாதசரம்”, அ.செ.முருகானந்தனின் மனிதமாடு, ரஞ் சகுமாரின் “கோசலை”, ஆகியனவும் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் சி.வைத்திலிங்கத்தின் “கங்கா கீதமு”ம் சப்ரகமவ பல்கலைக்கழகத்தில் தி.ஞானசேகரனின் “அல் சேஷனும் ஒரு பூனைக்குட்டியும்” ஆகிய தொகுதிகளே அவை.

4)தாங்களது கண்டா பயண அனுபவ கட்டிராத் தொடராக நாயிறு விரகேசரியில் வெளிவருகிறது என அறிந்தேன். இஸ்டன் பயண அனுபவங்களை நான்தில் எழுதிய நீங்கள் ஏன் கண்டா பயண அனுபவத்தை விரகேசரியில் எழுதுகிறீர்கள். வெளிவாட்டு வாசகர்களாகிய எங்கு நான்தில் வெளிவிடால் அதனை இணையவழி வேண்டிய ணாந்தில் வாரிக்க முடியுமல்லவா?

என்.தமிழுத்து, ஸ்தாபனோ,கன்பா

வீரகேசரியையும் இணையவழி வாசிக்க வசதியுண்டு. ஞானம் சஞ்சிகையில் தொடர் கட்டுரைகள் பிரசரிப்பதை தற்காலிகமாக நிறுத்தியுள்ளோம். ஏற்கனவே எம்.மிடம் அதிகாலிலான ஆக்கங்கள் பிரசரத்திற்காகக் காத்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பிரசரத்திற்கு முடிந்தபின்னரே தொடர்களைப் பிரசரிக்க முடியும்.

○○○

எழுத்து தூண்டும் வைக்காவிச்சௌ

பேரச்சியீ நூறு மனோகருளி

வாழ்ந்துகிறாம்! வாழும்போதும்!

இப்பாடா! ஒருமாதிரியாக எனக்கும், என்போன்று சிந்திக்கும் என்னற்ற தமிழ் மக்களுக்கும் நாம் விரும்பிய விடை கிடைத்து விட்டது. மகிழ்ச்சி. திருப்தி. நீண்டகாலமாகத் தமது அரசியல் எதிர்காலம் பற்றி 'ஸ்லெபன்ஸ்' வைத்துப் பேசிவந்த முன்னாள் வடமாகாண முதலமைச்சர், தமது பதவிக்காலம் முடியும் நாளன்று, தமது மொனத்தைக் கணாந்து, வெளிப்படையாகத் தம் முடிவை வெளியிட்டது, என்போன்ற எண்ணற்ற தமிழ் மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக உள்ளது. அவர் புதிய அரசியல் கட்சி ஒன்றைத் தொடங்கியிருப்பது, எம்போல்வாருக்கு வாயில் பால் வார்த்தைப் போல் இருக்கிறது. தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு உட்பட, அவரது அரசியல் எதிர்களுக்கு வயிற்றில் புளி கரைத்தைப் போல் இருக்கும்.

அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, தமது அரசியல் எதிர்காலம் குறித்து நான்கு தெரிவுகளைத் தெரிவித்திருந்தார். அவற்றுள் நான்காவது தெரிவு, ஒரு மக்கள் இயக்கத்துக்குத் தலைமை தாங்குவது ஆகும். அவர் தொடர்ந்தும் அரசியலில் இருக்கவேண்டும், இயங்கவேண்டும் என்று ஆதங்கப்பட்ட எம்போல்வாருக்கு, எங்கே அவர் குறிப்பிட்டவைகளில் நான்காவது தெரிவைத் தேர்ந்தெடுத்து, தமிழ் மக்களை அனாதைகள் ஆக்கிவிடுவாரோ என்ற கவலை இருந்தது. நல்லவேளையாக அவ்வாறு எதுவும் நடக்கவில்லை. ஆனால், முன்னாள் முதலமைச்சரின் முன்னாள் சட்டக்கல்லூரி மாணவரும், இந்நாள் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பேச்சாளருமான ஒருவர், அவர் நான்காவது தெரிவையே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நயம்பட உரைப்பதுபோல நயவஞ்சகமாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். அவரது கருத்தினையும் விக் கிணேஸ் வரன் தமது உரையில் எடுத்துக்காட்டியிருந்தார். பெரும்பாலான தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை, எங்கே விக்கிணேஸ் வரன் அரசியலுக்கு வராமல் விட்டுவிடுவாரோ என்று ஏங்கியிருந்தனர். ஆனால், அவரது அரசியல் எதிரிகள், எங்கே

அவர் அரசியலுக்கு வந்துவிடுவாரோ என்று பயந்திருந்தனர். அவர்கள் பயந்தபடியே அவர் அரசியலுக்கு வந்தமை பாராட்டுக்கு உரியதாகும்.

முன்னாள் முதல்வர், தமது உரையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தொடர்பாகப் பல கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார் அக்கருத்து களில் உண்மை உள்ளது என்பதை, நியாய சிந்தை உள்ளோர் ஏற்றுக்கொள்வர். தம்மைத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு எப்படிப் பயன் படுத்த முயன்று என்பதை, அவர் மக்கள் முன்னிலையில் போட்டு உடைத்துள்ளார். "தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் பொது வேட்பாளராகவே கடந்த தேர்தலில் போட்டியிட்டேன். ஆனால், என்னை ஒரு பொம்மையாக வைத்து அரசியலை நடத்துவதற்கு அதன் தலைவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதற்கு என்னால் இடமளிக்க முடியவில்லை... ஆகவே, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் மீண்டும் போட்டியிடுவதை என்னால் நினைத்தும் பார்க்க முடியவில்லை. நான் கைப்பொம்மையாக இருக்கச் சம்மதிக்காதவரை, எனக்கு மீண்டும் இடமளிக்க அவர்களும் தயார் இல்லை. பல நண்பர்கள் ஒற்றுமை அவசியம் என்பதால், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் இருந்தே போட்டியிடவேண்டும் என்றார்கள். கொள்கையில் திடமாக இல்லாது, முன்பு துரோகிகள் என்று வர்ணித்தவர்களின் வழித்தடத்திலேயே இப்பொழுது பயணம் செய்யும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் எனக்கென்ன வேலை என்று கேட்டு, அவர்கள் வாய்க்களை அடைத்துவிட்டேன்" என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புமீது விக்கிணேஸ் முன்வைக்கும் விமர்சனங்கள் நியாயமானவை. "தமிழ்த் தேசியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளான இணைந்த வடக்கு கிழக்கில் இறைமையின் அடிப்படையில் எம்மை நாமே ஆளும் செயற்றியை அடிப்படையில் அதிகாரம் பகிரப்படவேண்டும் என்ற எமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, எம்மை முழுமையாக நம் பி, அதற்கு அதிகாரத்தை வழங்கியிருந்தனர்... அன்றைய தேர்தல் காலத்தில் இந்த வாக்குறுதிகள்

சாத்தியமானவைகளாகத் தெரிந்திருந்த தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினருக்கு, புதிய ஆட்சி மாற்றத்துடன் புதிய பதவிகள், சலுகைகள் வந்துசேர, அவை சாத்தியம் அற்றவைகளாக மாறிவிட்டன” என அவர் குறிப்பிடுவது உண்மையான வார்த்தைகள்.

புதிய அரசியல் திட்டம் ஒன்று வரப் போகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டும், சொல்லிக்கொண்டும் திரியும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, ஒற்றையாட்சி முறையையும், இலங்கை ஒரு பெளத்த நாடு என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையையும் முன்னாள் முதல்வர் கடுமையாகக் கண்டித்துள்ளார். “இவர்கள் இதற்கான ஆணையை எந்தத் தேர்தலில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதைத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் விளக்கவேண்டும் அல்லது எதிர்வரும் தேர்தல்களில் இவற்றை மக்கள் முன்பு வைத்து ஆணையைப் பெறவேண்டும். தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் ஒரு கூற்று, அரசியலில் மறு கூற்று என்றிருப்பது எம் மக்களை ஏமாற்றுவதாகவே முடியும்” என்ற அவரது கருத்து யதார்த்தமானது.

இதுகாலவரை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு எவ்வாறு எவ்வாறு எல்லாம் தமிழ் மக்களை ஏமாற்றி ஏமாற்றி அரசியல் செய்துவந்திருக்கிறது என்பதை அவர் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்தோடு, “தமிழ்த் தேசியக் கோட்பாடுகளின் வழிநின்று, எமது இனத்தின் அரசியல், சமூக மற்றும் பொருளாதார விடுதலையை வென்றெடுத்து மேன்மையை அடைவதற்கு, மனித உரிமைகளை மதித்து, நேர்மையுடனும், அர்ப்பணிப்புடனும் பணியாற்றும் அனைவரையும் ஒரு குடையின்கீழ் சேர்க்க, இந்தக் கட்சிப் பயணம் உறுதுணையாக அமையும்” என்று தமது புதிய அரசியல் பயணம் பற்றியும் தெரிவித்துள்ளார்.

அத்தோடு, ஒரு முக்கிய விடயத்தினையும் உறுதியுடன் பின்வருமாறு அவர் தெரிவித்தி ரூப்பது மனங்கொள்தத்தக்கது: “ஒருபோதும் மக்கள் எனக்கு அளிக்கும் ஆணைக்கு விரோதமாக நடக்கமாட்டேன். மக்களின் ஆணைக்கு விரோதமாக நடந்துவிட்டு, அதற்குச் சானக்கியம் என்றும், இராஜதந்திரம் என்றும் முகழுடிகளை அணிந்துகொள்ளமாட்டேன். எமது இனத்தின் வரலாறு எனக்கு வழிகாட்டும்.” இன்று எம் தேசத்தில் மாமனிதராக முகம் காட்டும் சி.வி. விக்கினேஸ்வரன் அவர்களது புதிய அரசியல் பயணம் வெற்றி பெற மனமார வாழ்த்துகிறோம்! வரவேற்கிறோம்!

மாநிலத்தை ஜோக்கிய மலையகம் பூர்த்தி

இலங்கையின் மலையகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் சம்பளப் பிரச்சினை, இன்று விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளது. தங்களது அடிப்படைச் சம்பளம் ஆயிரம் ரூபாவாக இருக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்து, அவர்கள் நடத்தும் போராட்டம் நியாயமானது. அவர்களுக்கு ஆதரவாக மலையகத்திலும், வடக்கு கிழக்கிலும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

அதேவேளை, அண்மையில் கொழும்பில் மலையகம் சார்ந்த இளைஞர், யுவதிகள் சம்பள அதிகரிப்புக்கு ஆதரவாக நடத்திய மாபெரும் ஆர்ப்பாட்டம் அனைவரையும் ஆச்சரியப்பட வைத்தது. எவ்வித அரசியல் பின்னணியும் இன்றிச் சமூக வலைத்தளங்களின் ஆதரவுடன் சுயமாகவே இப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இப்போராட்த்தில் கலந்துகொண்ட மலையக இளைஞர், யுவதிகளால் பல்வேறு கோவூங்கள் எழுப்பப்பட்டன. அவற்றுள், என்னை மிகவும் கவர்ந்த கலோகம், “மாற்றத்தை நோக்கிய மலையகப் புரட்சி” என்பதாகும். அதனையே இப்பத்தியின் இப்பகுதிக்கு உப தலைப்பாக இட்டுள்ளன. அரசியல் வாதிகளையும், தொழிற் சங்கங்களையும் நம் பியிருந்த மலையகம், இப்போது ஆற்றலும், ஆளுமையும் வாய்ந்த இளைஞர், யுவதிகளின் கைகளுக்குள் செல்லத் தொடங்கிவிட்டது என்பதையே, இவ் ஆர்ப்பாட்ட நிகழ்ச்சி உணர்த்துகிறது.

மலையகம் விழிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இனிமேலாவது மலையக அரசியல்வாதிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் தமது பொறுப்புணர்ந்து நடக்கவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். சம்பள விவகாரத்தில் இயன்றவு அரசியல் வாதிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றுபட்டு நிற்பது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால், இத்தனைக்குப் பின்னரும் முதலாளிமார் சம்மேளனம் 600 ரூபாவுக்கு மேல் சம்பள அதிகரிப்புத் தரமுடியாது என்று அடம்பிடப்பதில் என்ன நியாயம் உள்ளது என்பது புரியவில்லை. “அடிக்கு மேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்” என்பதை முதலாளிமார் சம்மேளனம் புரிந்துகொள்ளும் காலம் வரும்.

ஒரு பிரமாண்ட அப்வரங்கு

அண்மையில் போராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடக் கருத்தரங்கு மண்டபத்தில் ஒரு பெரும் ஆய்வரங்கு நடைபெற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையும்,

வினாக்கள்

மசு எண்ணெய் வளம்
மட்டுமோ அவர்களிடமுண்டு
பேனாவை கொண்டு
நிரப்பும் குறுதி மை கூடா எண்டு
உகை அழிக்கும்
அணுவாயுதம் அவர்களிடமில்லை
ஆணால் - அராஜக
ஆட்சிக்கெதிரான ஜடக உடலை
அங்குலம் அங்குலமாய்
அரந்து சிறைக்கும்
அரய கூரிய வாஞ்சன்டு
அது அந்த நாட்டு
பச்சைக் கொடியிலுமுண்டு

மன்னாட்சி ஜிராச்சியத்தின்
மறுபக்கத்தை
நிர்வாணப்படுத்தும்
பத்திரிகை புரட்சியாரின்
பேசும் எழுதுகோலை
முறித்து வீசும்
வல்லமையும் உண்டு

பாலைவன புழுதியில்
மன்னரின் காலை நக்கி
கிளவரசரின் நிழலை
முத்தமிடாதவர்களின்
தலைகள் தாதுரகந்தினுள்
துண்டுக்கப்பட்டு
அரச மரியாதையுடன்
கொலை செய்யப்படுவர்

காசோக்கி -
கரக்கி ஏறியப்பட்டு
ஏரிக்கப்பட்ட பத்திரிகை
இனி - செய்திகள் மட்டும் தான்
விமர்சனங்கள் இல்லை

அந்த ஜடகவியலாளன்
பற்றி அவர்கள்
ஏதும் அறிந்திருக்கவில்லை
கேள்விப்படவுமில்லை
அவனை கண்டதுமில்லை
அவனொரு கிளர்ச்சியாளன்
அதனால் கொலையுண்டான்
என்று ஈற்றில்
தலைப்பாலை பேர்த்திய
தாதுரகம் கூறிற்று

இந்தக்கறுதயைக்கிய
எரிபொருள்தீவரசனுக்கு
எப்போது சீர்ச்சேதம்

காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின்
தமிழ்ப் பண்பட்டு மையமும், சாத்தூர் ஸீ எஸ்.
ஆர்.என்.எம். கல்லூரியும், சென்னை செம்முதாய்
பதிப்பகமும் இணைந்து, தமிழ் இலக்கியங்களில்
பண்பாட்டுப் பதிவுகள் என்னும் தலைப்பில்
ஒரு பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கம் இடம்பெற்றது.
இலங்கை, இந்திய, மலேசிய, அந்தமான்தீவு
ஆய்வாளர்கள் ஆய்வரங்கில் கலந்துகொண்டனர்.
இதில் வியப்புக்குரிய விடயம் என்னவெனில்,
முதன்முதலாக ஒரே நாளில் ஏற்றதாழ அறுபது
ஆய்வாளர்கள் ஆய்வரங்கில் கலந்துகொண்டு
கட்டுரை படித்தமையாகும்.

காலையில் இடம்பெற்ற தொடக்கவிழாவில்
தமிழ் வாழ்த்துப் பாடலைப் பல்கலைக்கழகத்
தமிழ் சிறப்புக்கலை மாணவி செல்வி பஸ்ரினா
அழகாகப் பாடினார். வரவேற்புரையினைப்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையைச்
சேர்ந்த பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார்.
காரைக்குடி அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்
பண்பாடு மையத்தின் இயக்குநர் பேராசிரியர் சே.
செந்தமிழ்ப்பாவை தலைமையுரை ஆற்றினார்.
தொடக்கவுரையைச் சென்னை கிறித்தவக் கல்லூ
ரியின் உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர் சு. சதாசிவமும்,
நோக்கவரையைப் பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி
சோதிமலர் ரவீந்திரனும் நிகழ்த்தினர். இவ்விழாவில்
முதன்மையுரையை மலேசிய சல்தான் இட்ரிஸ்
கல்வியியல் பல்கலைக்கழக இணைப் பேராசிரியர்
சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல்
ஆற்றினார். சாத்தூர் ஸீ எஸ்.ஆர்.என்.எம்.கல்லூ
ரித் தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர் முனைவர்
வேதனுஜா நன்றியுரை நிகழ்த்தினார். பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடுப் பீடாதிபதி பேராசிரியர்
ஓ.ஐ.தயாரத்தன பண்டாவும் விழாவில் கலந்து
சிறப்பித்தார். நினைவுப் பரிசில்களை, முனைவர்
ச.சதாசிவத்துக்குப் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:
மானும், பேராசிரியர் சே. செந்தமிழ்ப்பாவைக்குப்
பேராசிரியர் துரை. மனோகரனும், முனைவர்
சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேலுக்குப்
பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனும், முனைவர் வே.
தனுஜாவுக்குக் கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரனும்
வழங்கிக் கொளவித்தனர். ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
அடங்கிய நூலும் வெளியிட்டுவைக்கப்பட்டது.

ஒரே நேரத்தில் மூன்று ஆய்வரங்குகள்
வெவ்வேறாக நடத்தப்பட்டன. ஒர் ஆய்வரங்குக்குப் பேராசிரியர் நு.:மானும், இன்னோர்
ஆய்வரங்குக்கு நானும், மற்றோர் ஆய்வரங்குக்குத் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின்
இலக்கியத்துறைத் தலைவர் முனைவர் தேவியும்
தலைமை தாங்கினோம் ஏராளமான ஆய்வாளர்கள்

கலந்துகொண்டமையால், ஒவ்வொருவருக்கும் கட்டுரை படிக்கும் நேரம் குறைவாகவே வழங்கப்பட்டது. ஆயினும், கணிசமான ஆய்வாளர்கள் தரமான ஆய்வுக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டனர்.

மாலை அமர் வு நிறைவு விழாவாக அமைந்தது. வரவேற்புரையைக் கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரனும், வாழ்த்துரையை முனைவர் பி. ஸ்ரீதேவியும், தலைமையுரையை ஆந்திரப்பிரதேசத் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் இரா. விவேகானந்த கோபாலும் நிகழ்த்தினர். நிறைவரையைப் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனும், நன்றியுரையை முனைவர் க. சதாசிவமும் வழங்கினர். நிகழ்வின் இறுதியில் இலங்கையைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் கள் எம். ஏ. நு. மான், துரை. மனோகரன், வ. மகேஸ்வரன், கலாநிதி சோதிமலர் ரவீந்திரன் ஆகியோரும், வெளிநாடுகளைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் சே. செந்தமிழ்ப்பாவை, முனைவர்கள் ச. சதாசிவம், இரா. விவேகானந்த கோபால், சாமிக்கண்ணு ஜெபமணி ஈசாக்கு சாமுவேல், பி. ஸ்ரீதேவி, வே. தனுஜா முதலானோரும் கெரரவிக் கப்பட்டனர். ஆய் வரங் கில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன. ஆய்வரங்கு நிகழ்வில் அறிவிப் பாளர்களாகக் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்த தமிழ்த்துறை மாணவர்கள் கவிதாஞ்சன், தனுஜன், தயாளினி, கொஞ்சிதா ஆகியோரும் நமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

இவ் ஆய்வரங்கு சிறப்பாக நடைபெற உறுதுணையாக இருந்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கலாநிதி சோதிமலர் உட்படத் தமிழ்த்துறை சார்ந்த சகலரும் எமது பெருமதிப்புக்கு உரியோர். அதேவேளை, ஆய்வரங்கு சிறப்புற உழைத்தோடு, ஆய் வரங்க மலரையும் வெளியிட்டு உதவிய முனைவர் ச. சதாசிவமும் நமது பாராட்டுக்கு உரித்தானவர்.

ஓஓஓ

பகிர்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

ஆழத்திலே இஸ்லாமியர் ஒருவரால் எழுதப் பெற்று நூல்வடிவில் வெளிவந்த முதலாவது நூலாக மீஸான் மாலை கணிக்கப்பெறுகின்றது. பேரு வளையைச் சேர்ந்த செய்கு முஸ்தபா வர்யுல் ஸஹி எழுதிய இந்நூலானது 1868ஆம் ஆண்டு அச்சேறியதாக அறியமுடிகின்றது.

காலம் எங்களை டமாற்றிக்கொண்டு கடந்து போகியது. கல்தோன்றி மன் தோன்றா காலத்துக்கு முன்பே தோன்றிய முத்த குடியன் தோள் தட்டும் தமிழினம் தருவோரும் மாழிந்து. இலவுகாத்த குருவிகளாய் அரச படிகளில் தவம் கிடக்கும் தலைமைகள். பாட்டனும் அப்பறும் வாழ்ந்திருந்த வீடும் வளவும் பேரனுக்கு உரிமையென்றால் உறுதிப் பத்திரம் வேண்டுமோம் கோவிலுக்குப் போய்வரும் பாதையில் தடுப்புவேலி தொல்பொருள் தோண்டுகிறான் எங்கள் நிலத்தில் பயிரிட்டு பயனை எங்களுக்கே விற்று பணம் பண்ணுமான். பக்கந்து கடலவளத்தை எட்டத்திலிருந்து வந்தவன் வைல வீசி அளவிப் போகிறான். பிள்ளையாறைப் புரட்டிவிட்டு போதி மாதவன் சிலையை வைக்கிறான். இன்ன பிற இன்னங்கள் எம்மை நானும் வைதைக்க ஏதும் அறியாதவர் போல் அடுத்து வரும் தேர்தலுக்கு தயாராகும் தமிழ் தலைமைகள் தேர்தலும் வெற்றியும் தோல்வியும் யாருக்காக? அடிமைகளை ஆள்வதற்கா? வதைப்பட இனத்துக்கு இன்றைய தேவை அரசியல் அல்ல விடுதலை வேள்வி ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு அறிவோர் கூற்று “தீதும் நன்றாம் பிறந்த வாரா” இழந்த வாழ்வும் வளாழும் மறு மலர்ச்சி பெறும் காலம் மாற்றான் தயவால் வாரா “எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார் இங்குள்ள தமிழர் ஒன்றாதல் கண்டே” புரட்சிக் கவுகுரின் சங்கநாதம் புரிந்ததா? புறப்படுவிரே ஒன்றாய் பெறுவோம் விடுதலை நன்றே.

விபசரமை விவேகானந்த

கலாபுறணம் கே.பொன்னுத்துரை

சும் காலி துவக்ஞி நகர்ப்புகள்

பதுளை சௌநாத்ராஜாவின்
“உயிர்நீர்காலத்தின் இசை”
நாஸ்வர்சன அரங்கு

கொழும்புக்கலை இலக்கிய
நண்பர்கள் வட்டம் ஏற்பாடு
செய்த 2017ஆம் ஆண்டின்
சிறந்த சிறுகதைக் தொகுப்பிற்
கான அரச சாஹித்திய
விருதினையும் கொடகே
சாகித்திய விருதினையும்
வென்ற சட்டத்தரணி பதுளை

சேனாதி ராஜாவின் ‘உயிருதிர்காலத்தின் இசை’ விமர்சன அரங்கு வெகுவிமர்சயாக 21-10-2018 நூயிறு அன்று மாலை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மங்கல விளக்கினை நூலாசிரியரின் துணைவியார் சமகால இந்திய கற்கைகள் நிலையப் பணிப்பாளர் திருமதி ராஜலக்ஷ்மி சேனாதிராஜா ஏற்றினார். ஏ.சரவணமுத்து அவர்களின் தமிழ் வாழ்த்தினைத் தொடர்ந்து வரவேற்புரையை கே.பொன்னுத்துரையும் தலைமையுரையை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவும் சிறப்பு அதிதி உரையை பேராசிரியர் சந்திரசேகரனும் நிகழ்த்தினர். வாழ்த்துரைகளை பி.பி. தேவராஜ், தெளிவத்தை ஜோசப், அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். பாராட்டுரைகளை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், கவிஞர் மேமன்கவி ஆகியோரும் சிறப்புச் சொற்பொழிவை மு. சிவலிங்கமும் ஆற்றினர். நூலாசிரியர் பதுளை சேனாதிராஜாவின் ஏற்புரையுடன் நிகழ்வு இனிதே நிறைவெய்தியது.

••

வர்ராஜாங்கம் முதல்மார்ய் பும்பகை நாஸ்வெள்ளிட்டு ஏழா

சித்தன்கேணி, அம்பலவாண நாவலர் மண்டபத்தில், இளைப்பாறிய ஆசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் தலைமையில், கணபதிப்பிள்ளை மகாதேவா (லண்டன்) அவர்களின் -புவிராஜசிங்கம் முதலிமாரியர் பரம்பரை எனும் ஈழத்து குடிவழியியல் நூலினை சமீபத்தில் முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என் சண்முகவிங்கன் வெளியிட்டு வைத்தார். மாண்டவியல் சிரேவஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி ச.சிற்காந்தன் மதிப்பீட்டுரை வழங்கினார்.

செல்வன் சு.அனந்த நாராயணன் சர்மா அவர்களுக்கு “கதாகால பூஷணம்” பட்டம்

செல்வன் சு.அனந்த நாராயணன் சர்மா அவர்களுக்கு 20-10-2018 அன்று கொழும்பு சீரடி சாயி மத்திய நிலையத்தில் ‘கதாகால பூஷணம்’ என்னும் பட்டம் இலங்கை சீரடி சாமி மத்திய நிலையத்தினரால் வழங்கப்பட்டது. இந்த விருத்தினை சாயி டிரஸ்ட் உறுப்பினர்கள் முன்னிலையில் அதன் அறங்காவலர் டாக்டர் ஜே.எம்.கவாமிநாதன் வழங்கினார். கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி மாணவனான செல்வன் அனந்தநாராயணன் சர்மா, உலகப்புகழ் பெற்ற மிருதங்க வித்துவான் கலாபூஷணம் அக்னேடி சர்மா அவர்களின் அனுபுப் பேரனும் யாழ்.வட்டுக்கோட்டை, கொழும்பு பம்பலப்பிடியைச் சேர்ந்த மிருதங்க வித்துவான் க.கவாமிநாதன் சர்மா தமபதியின் மகனுமாவார்.

வேல் அமுதன் திருமண சேவை

- ◆ விண்ணப்பதாரியின் கோவையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே சம்பந்தப்படுவரை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அது பொருந்தக் கூடியதுதானா என்பனவற்றை முடிவு செய்யக்கூடிய லிலகு வழிமுறை.
- ◆ சுமார் கால்நூற்றாண்டு கால தொழில் அனுபவம்.
- ◆ செவ்வாய், வியாழன் தினங்கள் மாத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நாட்களில் காலை 11.00 மணிக்கோ, திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 மணிக்கோ முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் சந்திப்பு.
- ◆ தொலைபேசி: 011 2360488, 076 8520108
- ◆ முகவரி: 8-3-3மெற்றோ மாதிமண (33ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

நிலையான - திருப்திகரமான திருமணத்தின் அத்தவரும் “இலக்கியச் செல்வ்” வேல் அமுதன் திருமண ஆலோசனையக சேவை!

யட்பிழவு: எஸ்.சுரேந்திரன்

சாந்திய ரத்தனா மு.பொ.பாராட்டு வழா

இலங்கை அரசின் உயர் விருதான சாகித்திய ரத்தனா விருது இவ்வருடம் பிரபல எழுத்தாளரான மு.பொ. அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதைப் பாராட்டி ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை நடத்திய விழா 09-10-2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இடம் பெற்றது. தகைசார் பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து திருமதி சித்தி விநாயகி தமிழ்வாழ்த்து இசைத்தார்.

ஞானம் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் வரவேற்புரை வழங்கினார். தலைமை யுரை நிகழ்த்திய பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா மு.பொ.வின் படைப்பாளுமையைப் பாராட்டிய தோடு அவருக்கு விழாவெடுத்த ஞானம் இலக்கியப் பண்ணை, கருத்துவேறுபாடு பாராட்டாது இலக்கியவாதிகளுக்கு பாராட்டுவிழா எடுப்பதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும் என்றார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் சட்டத்தரணி ஐ.ராஜகுலேந்திரா, காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். மு.பொ.வின் படைப்பாளுமைபற்றி தெ.மதுகுதனன் அவர்களும் மு. பொவின் கவிதையாற்றல் பற்றி குணரத்தினம் செந்த்பன் அவர்களும் மு.பொ. என்னும் ஆளுமை பற்றி திருமதி வசந்தி தயாபரன் அவர்களும் கருத்துரை வழங்கினர்.

தொடர்ந்து ஞானம் ஆசிரியர் நன்றியுரை வழங்கினார். சாகித்தியரத்தினா மு. பொ. அவர்களுக்கு ஞானம் ஆசிரியர் பொன்னாடை போர்த்தி மாலை அணிவித்து கெளரவும் செய்தார். அதே கெளரவத்தை ஞானம் இணை ஆசிரியர் திருமதி ஞானசேகரன், திருமதி மு.பொன்னம்பலத்திற்கு வழங்கினார். காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், சட்டத்தரணி ஐ.இராஜகுலேந்திரா, பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீதரசிங் ஆகியோரும் மு.பொ. தம்பதியைக் கெளரவித்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து மு.பொ. ஏற்புரை வழங்கினார் நிகழ்ச்சிகளை திருமதி ஞானம் ஞானசேகரன் தொகுத்து வழங்கினார்.

•••

புலம்பெயர் எழுந்தாளர் கரவை முத்யாளன்று கிரு நூல்கள் அற்முக வீழா

புலம்பெயர்ந்து லண்டனில் வாழும் கரவை முத்யாளனின் ‘புளியமரம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியினதும் ‘குறும்பாக்கள்’ கவிதை நூலினதும் அறிமுக விழா 27-10-2018 அன்று சனிக்கிழமை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்புத்தில் சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் இடம்பெற்றது. இந்திகழ்வில் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து தமிழ் வாழ்த்தினை ஏ. சரவணமுத்து இசைத்தார்.

வரவேற்புரையை டாக்டர் மு. குணானும், வாழ்த்துரைகளை மூத்த பத்திரிகையாளர் கலைக்கேசரி ஆசிரியர் திருமதி அன்னலட்சுமி ராஜதுரை அவர்களும் மூத்த கலை இலக்கியவாதியும் ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியருமான டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களும் வழங்கினர். சிறுகதைத் தொகுதியின் நூல் நயவுரையை முத்யாபரனும் குறும்பாக்கள் நயவுரையை காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் அவர்களும் வழங்கினர்.

மதிப்புரையை தினக்குரல் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் நிகழ்த்தினார். நூலாசிரியர் முத்யாளன் ஏற்புரை வழங்கினார். நிகழ்ச்சியை பத்திரிகையாளர் எம். நேசமணி தொகுத்து வழங்கினார். இரு நூல்களதும் பிரதிகள் விழாவில் கலந்துகொண்டோருக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டன.

••

படம்பிழப்பு: எஸ். சுரேந்திரன்

வாசதீர் பேசுக்ரூர்

ஞானம் 220ஆம் இதழில் ஆசிரியர் பக்கத்தில் விலாவாரியாக விபரிக்கப்பட்டுள்ள குடியேற்றப் பிரச்சனை பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம். மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் தென்பகுதியில் பெரும்பான்மையினக் குடியேற்றங்கள் மூலம் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள வெலியூ பிரதேச செயலர் பிரிவு நில வளத்தாலும், நீர் வளத்தாலும், கடல் வளத்தாலும், காட்டு வளத்தாலும் மிகச் சிறந்த பிரதேசமாகும். இங்கிருந்து மதவாச்சிக்கு சாலைகளும், பாலங்களும் அமைக்கப்பட்டு நல்ல போக்குவரத்து வசதி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திருகோணமலைக்குப் போகும் பாதையிலுள்ள கொக்கிளாய்ப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு இதுவரை எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இதே பாதையில் மூள்ளிவாய்க்காலுக்கும் மூல்லைத்தீவுக்கும் இடையில் நந்திக் கடல் இந்து சமுத்திரத்துடன் கலக்கும் முகத்துவாரத்துக்கு அண்மையில் உள்ள வட்டுவாகல் பாலம் ஏறக் குறைய 160 மீற்றர் நீளமான ஒருவழிப் பாதையைக் கொண்ட முக்கியமான பாலமாகும். அதுவும் ஆங்காங்கே உடைந்து குமரிக் கண்டம் போலக் கடலில் அமிழ்ந்துவிடும் நிலையில் உள்ளது. தினமும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பரந்தன் விஸ்வமடு போன்ற பிரதேசங்களில் இருந்தும் வரும் ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களும் அரசு உத்தியோகத்தற்களும் மூல்லை நகருக்குட்ப் பிரவேசிக்கும் எல்லை வாசல் இதுவேயாகும். வேறு மாற்றுப் பாதை கிடையாது. எனவே நாவற்குழியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள புதிய பாலம் போல இரு வழிப் பாதையுடன் கூடிய பாரிய உறுதியான பாலமொன்று வட்டுவாகலில் புதிதாக அமைக்கப்படுவது அவசியம்.

வீடுமைப்புத் திட்டத்தைத் துரிதப்படுத்தாமை, இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு வழங்காமை, பாலங்களை அமைக்காமை, விலைவாசிகளைக் குறைக்காமை, ஜே. வி. பீ க்கு வழங்கியது போன்று சிறைவாழ் தமிழ் இளைஞர்களுக்குப் பொதுமன்னிப்பு வழங்காமை, இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு வழங்காமை போன்ற விடயங்களில் மக்கள் பலத்த அதிருப்தி அடைந்த நிலையில் உள்ளார்களைப்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த அரசின் பதவிக்காலம் முடிய முன்னர் மேற்கண்ட பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுமாயின் மட்டுமே நல்ல பலன்களை எதிர்பார்க்க முடியும்.

தற்போதுள்ள அரசியல் நிலைவரங்களின்படி பாராளுமன்றத்திலே தமிழ் எம்.பி மாரின் ஆதரவு அரசுக்கு நிச்சயம் தேவை. எதிர்காலத்தில் ஐனாடிபதித் தேர்தலில் போட்டியிட இருப்போருக்கும் தமிழ் மக்களின் ஆதரவு நிச்சயம் தேவை. எனவே அரசுடனும் எதிர்க் கட்சியுடனும் பேரம் பேசும் ஆற்றலைத் தமிழர்களாகிய நாம் மென்மேலும் அதிர்த்துக்கொள்வது அவசியம். எத்தனை காலந்தான் மொற்றுவார் இந்த நாட்டிலே! சொந்த நாட்டிலே!!

கலாழுணைம் கா. தவ்யாலன், கோண்டாவில் கிழக்கு, கோண்டாவில்.

* * *

220, 221ம் இலக்கஞானம் சஞ்சிகையில் முறையே பாணந்துறை நில்வான், காப்பியக்கோஜின்னாஹ் சரிபுத்தீன், நாராஹேன்பிட்டி எம்.ஐ.எம். மும்தாஸ் கபீன் ஆகியோர் எழுதிய வாசகர் கடிதம் தொடர்பாக சில விளக்கங்களை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். 26.06.2018 கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அருள் வாக்கி அப்துல் காதிர் புலவர் நூற்றாண்டு சிறப்பிதழ், ஞானம் சஞ்சிகை குழுவினரால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இச்செயல் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு பெருமையை சேர்த்த ஒரு பெருஞ் செயலென இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய அறிஞர்கள், படைப்பாளிகள், ஆர்வலர்கள் அனைவரும் பாராட்டி நின்றனர். இது விபுலாநந்த அடிகள் இலங்கையில் இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு தூண்டுகோலாயிருந்ததும், தமிழகத்தில் பல சந்தமாலையை கண்டுபிடித்து அறிமுகப்படுத்திய அறிஞர் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் பெருந்தன்மைக்கு இணையாகவும் பாராட்டப்படக் கூடிய அருங் செயலுமாகும் என்பதில் யாரும் மாற்றுக் கருத்தை முன்வைக்கமுடியாது.

பேராசிரியர் நு.மான் அன்றைய வெளியீடுவிழா உரையில் பேசியது தவறாகப் புரியப்பட்டுள்ளது. அவர் கூறியது இதுதான் “நான் அறிந்தவரை அருள்வாக்கி அப்துல்காதிர் புலவரின் சந்தத்திருப்புகழுக்கு மட்டுமே உரையுடன் கூடிய ஒரு பதிப்பு தமிழகத்தில் வெளிவந்திருக்கிறது. அவரது ஏனைய படைப்புகளுக்கும் அவ்வாறு உரைகள் எழுதப்படவேண்டும். இனிவரும் ஆண்டுகளிலாவது இல்லாமியத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் இதில் அக்கறைகாட்டவேண்டும்.

இலட்சக் கணக்கில் பணம் செலவழித்து ஆடம்பரமாக இஸ்லாமிய இலக்கியமாநாடுகள் நடத்துவதைவிட இது போன்ற ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகளே நீடித்த பயன்தருவன என்பதை அழுத்திக் கூறலாம் என்ற பொருள்படவே அவர் பேசினார்.

மாறாக பாணந்துறை நிஸ்வான் எம்.ஐ.எம். மும்தாஸ் கபீஸ் போன்றோர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று அர்த்தப்படக் கூறவில்லை. 1966ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2016 (ஆய்வுபொன்னிழா) வரை உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள் 13 நடைபெற்றுள்ளன. (பார்க்க நமது முஸ்லிம் நேசன் சிற்பிமலரில் வெளிவந்த எனது கட்டுரை) அனைத்திலும் ஆய்வரங்குகள் நடைபெற்று ஆய்வுக் கோவைகள் காலத்துக்கேற்ற தலைப்புகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அடிக்கடி நடைபெறும் ஆய்வரங்குகள் மூலமும் சிற்றிலக்கிய மாநாடுகள் கருத்தரங்குகள் மூலமும் எண்ணிலடங்கா ஆய்வு நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்திருக்கின்றன. வெளிவந்தவண்ணமிருக்கின்றன என்பதே உண்மையாகும்.

இலங்கை இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம் ஏற்பாட்டில் 2002ஆம் ஆண்டு கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுமலரில் (பக் 128) பாவலர் சாந்திமுகைத்தீன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்திருக்கும் “இறைவாக்குப் பெற்ற அருள்வாக்கி” என்ற கட்டுரையைபடித்துப் பார்க்கும்படி பாணந்துறை நிஸ்வான் அவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அருள்வாக்கி அப்துல் காத்ரி ஆய்வுமுயற்சியில் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம் உதவதயாராகவுள்ளது.

- வைத்தியலாந்தி தாளிம் அகமது
இணைப்பாளர் - உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியமாநாடு 2002, 2016.

ஞானம் 221ல் வாசகர் கடிதம் பகுதியில் நார்கேன்பிட்டி மும்தாஸ் கபீஸ் என்பவரது குறிப்பில் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக ஆடம்பர இஸ்லாமிய மாநாடுகள் நடத்துவோர் ஆய்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்று கலாநிதி நு.மான் சொன்னதாகக் குறிப்பிட்டிருந்ததைப் படித்தேன். அருள்வாக்கியை அம்மாநாடுகளில் ஆய்வு செய்யவில்லை என்பது அவரது கருத்தாக இருந்ததாக அவ்விழாவுக்குச் சென்ற ஒருவர் எனக்குக் கூறினார்.

இலங்கையில் நடைபெற்ற இரண்டு இஸ்லாமிய இலக்கிய மாநாடுகளின் செயலாளர் என்ற வகையில் இதற்கான பதிலை வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

01. இலங்கையில் பல இஸ்லாமிய மாநாடுகள் நடந்துள்ளன. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகள்தாம் 1979, 2000, 2016 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைபெற்றன. இஸ்லாமிய மாநாடுகளில் இஸ்லாமிய சமயம் சம்பந்தமாகவே பேசுவார்கள். இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாடுகளில்தான் இலக்கியம் பற்றிப் பேசுவார்கள் என்பதை குறிப்பை எழுதிய நண்பர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

02. ஆடம்பரமான இலக்கிய மாநாடுகள் என்று நு.மான் அவர்கள் குறிப்பிடும் 2002ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மாநாட்டிலே உரையரங்கின் தலைமை வகித்தவரே கலாநிதி நு.மான்தான். அதை அவர் மறந்து விட்டிருக்கலாம்.

03. 2002ல் இஸ்லாமிய இலக்கிய ஆய்வகம் இலக்கிய மாநாட்டை நடத்தியபோது விடுதலைப் புலிகள் அதே ஆண்டில் அதே திகதியில் ஓர் இலக்கிய மாநாட்டை நடத்தியதைத் தவிர எனது அறிவுக்கு எட்டியவரை வேறு ஏட்டிக்குப் போட்டியான சர்வதேச மாநாடுகள் எவ்வும் நடைபெற்றதாக இல்லை. 2016இல் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டிற்கு முன்னர் மருதமுனையில் ஓர் இஸ்லாமிய இலக்கிய விழா நடந்ததே தவிர, அது சர்வதேச மாநாடல்ல. அப்படியே நடந்திருந்தாலும் அதனால் கலாநிதி நு.மானுக்கோ மும்தாஸ் கபீலுக்கோ ஏதும் நஷ்டம் ஏற்படப்போவதில்லை. மாறாக மருதமுனை இலக்கிய விழாவிலும் கொழும்பு மாநாட்டிலும் கட்டுரைகளுடன் கூடிய மூன்று வெளியீடுகள் வந்திருந்தன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

04. ஆய்வுகள் நடைபெறவில்லை என்று கவலைப்படும் கலாநிதி நு.மான் அவர்கள் மாநாடுகள் நடைபெறும் தகவல்லிந்து எம்மைத் தொலைபேசியில் அழைத்து இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்தால் நல்லது என்று சொல்லி அதை நாங்கள் செய்யாதிருந்திருந்தால் அவரது குற்றச் சாட்டை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

05. பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருந்த கலாநிதி நு.மான் அவர்கள் தமது சிவிய கோடிகளில் ஒருவருக்காவது அருள்வாக்கியை ஆய்வு செய்யத் தொண்டி அதைச் செய்வித்திருக்கிறாரா? என்பதை மும்தாஸ் கபீஸ் விசாரித்துச் சொன்னால் நான் நன்றியடையவனாக இருப்பேன்.

குப்பிளான் ஐ.சண்முகம் பற்றிய கட்டுரை பார்த்தேன். அவர் அட்டைப்பட அதிதியாக கெளரவிக்கப்பட்டுள்ளமை மிகப் பொருத்தமானதே. 1967 இல் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தொடங்கிய நட்பு இன்னும் தொடர்கிறது. அவரது சிறுக்கதைகளின் கலைத்துவம் பற்றி கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகக் கூட்டங்களில் நிறையவே கலந்துரையாடியிருக்கிறோம். சண்முகம் பழகுவதற்கு இனிமையானவர், அன்பானவர். அலையில் நாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இயங்கினோம். நான் தமிழகத்துக்கு 2004இல் போய் ஒன்றரை வருடங்கள் தங்கியிருந்தேன். அப்போது சுந்தரராமசாமியுடன் கடிதத் தொடர்பை பேணினேன். அவரது ஒரு கடிதத்தில் குப்பிளான் ஐ.சண்முகன் பற்றி பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார். ‘குப்பிளான் ஐ.சண்முகன் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான நண்பர், அவரும், அவரது மனைவியும் நாகர் கோவில் வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குள் கடிதத் தொடர்பு ஏற்படவே இல்லை. ஆனால், அவர் நினைவில் நான் இருப்பேன்’ என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. சுந்தரராமசாமி (தேவும் விமர்சனங்களும் - பக.185) சண்முகன் நீண்ட ஆயுளோடு இருந்து இன்னும் நிறைப் படைப்புகளைத் தரவேண்டும். - கீ.ஏ.வகாருண்ணன்

221ம் இலக்க ‘ஞானம்’ திதழில் ‘வாசகர் பேசுகிறார்’ பகுதியில் என் பெயரை முறையாக எழுதாத, முறைப்பாட்டைப் படித்தேன். ஆச்சரியப்பட்டேன். ‘வகவம்’ கவியரங்கில் நான் இஸ்லாமிய இலக்கிய மகாநாட்டைப் பற்றி கவிதை பாடியது காப்புணர்ச்சியுடனல்ல; ஆதங்கத்துடன் அன்றைய காலகட்டத்தில் (சமகாலத்தில்) இரண்டு இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி மகாநாடு கிழக்கிலும், மேற்கிலும் நடைபெற்ற போவதையிட்டு மனமகிழ்ந்தேன். இலக்கிய விழாக்கள் கூடாது என்பது எனது நோக்கமல்ல; இலக்கியவாதிகள் சோரம் போகக் கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் நான் கவிதை பாடினேன். எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான், பாடினவன் பாட்டைக் கெடுத்தான் என்பதைப் போல என் கவிதையைக் கேட்ட ஒருவர் அதை திரிபு பட கூறிவிட்டார். இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் உள்ளவுது அவரவர் அறிவுக்கு எட்டியது.

அடுத்தது படைப்பிலக்கியத்தில் என்னை கற்றுக் குட்டியாக்கிவிட்டார். நல்லது. நான் 1979ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடைபெற்ற நாள்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமிய தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் பங்கு கொண்டேன். என் ஆக்கமொன்றும் அம்மாநாட்டின் இதமோன்றில் வெளிவந்தது. ஆனால் இன்று மார்த்துப்பவர்களை அன்று அங்கே காணவில்லை.

வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற மாநாடுகளில் நான் பங்குபற்றிவில்லை எனக்கு அங்கே போய்வர பணவசதிகளும் இருக்கவில்லை. உண்மையான இலக்கியவாதிகளை மதிப்பதும், அவர்களை கெளரவப்படுத்துவதிலும் என்றும் நான் பின் நிற்பதில்லை; அதற்காக காக்கா பிழிப்பதுமில்லை. சோரம் போவதுமில்லை. எனக்கு உண்மை கூற சுந்தரப்பம் கிடைக்க வழியமைத்ததை நான் நன்றியுடன் நினைவு கூறுகின்றேன். - பாணந்துறை எம்.வி.எம்.நிஸ்வான்

சென்ற 221 வது இதழில் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் எழுதிய வாசகர் கடிதத்தில் நில்வான் என்பவரை ‘படைப்புலகில் கற்றுக்குட்டி’ என ஒரு மூத்த எழுத்தாளரை தரக்குறைவாகச் சாடியிருக்கிறார். அத்தோடு இஸ்லாமிய மாநாட்டில் அவரையும் நாம் பொன்னாடைபோர்த்தி நினைவுப்பரிசில் அளித்தாகக் குறிப்பிட்டார். இப்படி எழுதியதால் இஸ்லாமிய மாநாட்டில் கெளரவிக்கப்பட்டவர்களையும் சிறுமைப்படுத்தியுள்ளார். ஞானம் ஆசிரியர் இத்தகைய தரக்குறைவான கடிதங்களைப் பிரசரித்தது தவறு. தமக்கு வேண்டியவர் எழுதிய கடிதம் என்பதால் பிரசரித்தாரா, அவரது பத்திரிகா தர்மம் இதுதானா?

மு.ப.மு.அந்தர், மாவள்ளை
(இஸ்லாமிய மாநாடுகள் தொடர்பான கருத்துக்கள் தீர்த்துடன் நிறைவெறுகிறது - ஆசிரியர்)

வாசகர்-பேசுகிறார்

வாசகர் கழுங்கள் எழுதுவர்கள் 200 சொற்களுக்குள் தமது கழுங்களை எழுதவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் லிக்கழுங்கள் மிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வாசகர் கழும் எழுதுவர்கள் தமது தொலைபேசி என்கணையும் கழுத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். தொலைபேசி என் குறிப்பிட்டாத கழுங்கள் நிராகரிக்கப்படலாம்.

- ஆசிரியர்